

لوح مبارک

خطاب به :

شیخ محمد تقی مجتهد اصفهانی

معروف به نجفی

بجته نشر آثار امری بلسانهای عربی و فارسی

لانگه‌ن‌این - ۱۳۸ بیع

نشر اول

الحمد لله الباقي بلا فناء، والدائم بلا زوال، والقائم بلا انتقال
المهمين بسلطانة، والظاهرة بآياته، والباطن بأسراره، الذي بامرّه ارتفعت رايته
الكلمة العليا في ناسوت الانشاء، ونصب علم نفعيل ما يشاء بين الورى، هو الذي

أظهر أمره لهديته خلقه وانزل آياته اظهارة الحجته وبرهانه وزين ديناج كتاب الانسان
 بالبسيان بقوله : « الرحمن علم أمتهم أن خلق الانسان علمه بسيان . » لا اله الا هو المفرد
 الواحد المقدر العزيز المتان النور الساطع من أفق سماء العطاء والصلاة المشرفة
 مطلع ارادة الله مالك ملكوت السماء على الواسطة الكبرى وبعثم الأعلى الله
 جعله الله مطلع اسماء الحسنى وشرق صفاته العليا وبه اشرق نور التوحيد من أفق العالم
 وحكم التفريد بين الأمم الذين اقبلوا بوجوه نور آراء إلى الأفق الأعلى واعترفوا بنطق
 به لسان بسيان في ملكوت العرفان الملك والملكوت والعظمة والبحروت
 لله المقدر العزيز الفياض .

ابجيل اسمع نداء المظلوم انه يصيحك لوجه الله بعظمتك
يا ايها العالم
 بما يتركب اليه في كل الأحوال انه هو النشئ المتعال .
 اعلم ان الآذان خلقت لاصغاء التذاري في هذا اليوم الذي كان نذكور اني لكتب
 والتربر والألواح في اول الامر طهت نفسك ببناء الانقطاع وزين رأسك باكليل
 التقوى وبهيكلك بطراز التوكل على الله ثم قم عن مقامك مقبلًا إلى البيت الأعظم
 مطاف من في العالم من لذن مالك العتدم وقل الهى الهى ومصودى

و معبودی و ستیدی و سندی و غایه اعلی و ربانی ترانی مقبل الیک و متمکناً بحبل
 جودک و تشبثاً بذیل عطائک و معترفاً بقدرت نفسک و تنزیه ذاتک مُقراً بوجه نیکت
 و فردانیتک اشهد انک انت الفرد الواحد الأحد الصمد ما اتخذت لنفسک شریکاً
 فی الملک و لا نظیراً فی الأرض قد شهدت الکائنات بما شهد به لسان عظمتک
 قبلها انک انت الله لا اله الا انت لم تنزل کنت مقدساً عن ذکر عبادک و متعالیاً
 عن وصف خلقک ای رب تری ابجائل قصد بحسب علمک و العطشان کوشربیانک
 و الذلیل خبأ عزک و الفقیر کثر غنائک و السائل مشرق حکمتک و الضعیف مطلع
 قدرتک و المسکین سماء کرمک و الکلیل ملکوت ذکرک اشهد یا الهی و سلطانی
 بانک خلقتی لذكرک و ثناک و نصرة امرک و اتی نصرت اعداک الّذین نقضوا
 عهدک و نبذوا کتابک و کفروا بک و بایاتک آه آه من غفلی و خلجتی و خطیبتی و
 صبریتی الّتی منعتنی عن الورد فی طمطام بحسب احدیتک و مقام تم حجتک فآه آه
 ثم آه آه من سوء حالی و کبر عصیانی قد اظهرتنی یا الهی لاعلاء کلماتک و اظهار امرک
 و لکن غفلی منعتنی و احاطت بی بحیث قمت علی محو آثارک و سفک دمار اولیانک
 و مطلع آیاتک و مشارق وحیات و مخازن اسرارک ای رب ای رب
 ای رب ای رب ای رب ای رب ای رب ای رب ای رب

اشهد نظمي سقطت اثمار سدره عدلك وبنار عصياني احترقت افئدة المقربين من خلقك
 وذابت اكباده المخلصين من عبادك فاه آه من شقوتي فاه آه من ظلمي فاه آه من بعدى
 وعظمتي وجبلي وذلتى واعراضى واعتراضى كم من ايام فھيما امرت عبادك واوليائك
 على حطى واني امرتهم بضرک وضر امنائك وكم من ليال فيها ذكرتني بفضلك وذلتي
 الى صراطك واني اعرضت عنك وعن آياتك وعزتك يا اهل الموصدين
 ورجاء افئدة المنقطعين لا اجد لفضلي دونك معيناً ولا سواك سلطاناً ولا ملجأ و
 لا ملاذاً فاه آه اعراضى احرقت عصمتي واعتراضى شق حجاب حرمتي يا ليت
 كنت تحت اطباق التراب وما ظهر سوء اعمالى بين عبادك اي رب ترى العاصي
 اقبل الى مطلع عفوك وعطائك وجبل الظلم اراد سما رحمتك وغفرانك فاه آه جرياتي
 العظيمة منعتني عن التقرب الى بساط رحمتك وخطيئاتي الكبري ابعثني عن ساحة قربك
 انا الذي فرطت في جنبك ونقضت عهدك ويشاقك وارتحبت ماناح بيتك ان
 عدان عدلك ومطالع فضلك في بلادك اشهد يا ارحم الراحمين اني تركت اوامرک واحذت
 اوامر نفسي ونبذت احكام كتاب هوای واخذت كتاب شقوتي فاه آه كلما زادت شقوتي
 زاد حلك وكلما اشتعلت نار عصياني ستر با عفوك وفضلك وعزتك يا مقصود العالم
 ومحبوب الامم صبرك عزتي واصطبارك شجعتي تری يا ارحم الراحمين من خيلتي ورفسراتي

من عفتي وعظمتك لا أجد لفسني مقراً إلا ظل بساط كرمك ولا مهرباً إلا تحت قباب
رحمتك تراني في بحر اليأس والقنوط بعد ما سمعتي كلمة لا تقطوا وعزتك ظلي قطع
جبل أعل وعيناني سود وجهي امام كرسي عدلك اي رب تری امیت مطروحاً
لدی باب عطانك ويستحي ان يطلب كوشر عفوك من يد فضلك قد عطيتني لساناً
لذكرك وثنائك وانه نطق بما ذابت به اكباده المقربين من اصفياك واحترقت
افئدة المخلصين من اهل حظائر قدسك وعطيتني بصراً لمشاهدة آثارك وملاحظة آياتك
ومظاہر صنعك واتى نبذت ارادتك وعملت ماناح به المخلصون من خلقك ولتقطعوا
من عبادك وعطيتني سمعاً لأسمع به ذكرك وثنائك وما انزلته من سماء كرمك وهواء
ارادتك فاه آه اني تركت امرك وامرت عبادك بسب أمناك واوليائك
وعملت امام كرسي عدلك ما ارتفعت به زفرات الموحدين والمخلصين من اهل
مملكتك لم اذريا الهى اى عصيانى اذكرة تلقاء امواج بحر جودك وای خطائی نطق
به عند تجليات انوار شمس مواهبك والظافات اسألك في هذا الحين باسرار
كتابك وما كان مكنوناً في علمك وباللغز المستورة في اصداف عمان رحمتك ان
تجعلنى من الذين ذكرتهم في كتابك ووضعتهم في الواحك هل قدرت لي يا الهى
بعد هذا الحزن من سرور وبعد هذا القبض من بسط وبعد هذا العسر من يسر

فآه آه قد جعلت المنابر لذكرك وارتفاع كلمتك واهلدار امرك واتي ارتقيت اليها
 لاعلاء نقض عمدك والقيت على العباد مانح به اهل سرادق عظمتك وسكان مدائن
 علمك كم من اوقات انزلت فيها مائدة بيانك من سما عطاتك واتي كفرت بها
 وكم من احيان دعوتني فيها الى فرات حجتك واتي اعرضت عنه بما اتبعته لنفس والهوى
 وغرتك لم ادر من ابي ذنب استغفرك واتوب اليك ومن ابي ظلم ابرح الى بساط
 جودك وساحة كرمك قد بلغت صبر راتي وخطيئاتي مقاما عجز المحصون عن احصائها
 والمحزون عن تحسيرا اسالك يا مبدل النظمه بالنور ومطهر الاسرار في الطور اية
 في كل الاحوال على التوكل عليك وتفويض الامور اليك ثم جعلني يا ارحم الراحمين
 من مستم قضائك وبراقة تقديرك انك انت المقدر على ما تشار وفي قبضتك زمام
 من في السموات والارضين لا اله الا انت اعليم الحكيم .

اعلم ان مقربات العباد واعراضهم واعترضهم لا تضر من قبلك
 بسبب العناية وتشبث باذيال رحمة مالك البرية لعسر الله
يا شيخ
 ان البهار ما نطق عن الهوى قد انطقه الذي انطق الاشياء بذكره وثنائه لا اله الا هو الفرد
 الواحد المقتدر المتحار .

صاحب‌الابصار حدیده و آذانس و اعیبه و قلوب منیره و صدق منش و صدق
 را از کذب شناسند و تمیز دهند این مناجات را که از این مکتب موم جاری شده قرائت
 نمایند و قلب فارغ و سمع ظاهر متعسر در آن نقش فرماید شاید نفحات انقطاع را بیاید
 و بر خود و عباد رحم کنسید :

مقصودا کریا رسیما جانها از تو و اوقات دارا در قبضه قدرت
الها معبودا تو هر که را بینه کن از ملک بگذرد و بمقام و رفعا مقام علیا
 رسد و هر که را بینه کن از خاک پست تر بلکه هیچ از او بهتر پروردگار ابا تباہ کاری
 و گناه کار و عدم پرستگار متعده صدق مطلبیم و لقاء اولیاست لایمجوییم امر امر تو
 و حکم آن تو و عالم قدرت زیر فرمان تو هر چه چیز عدل صرف است بد فضا محض
 بیک تجلی از تجلیات رسم رحمت رسم عصیان را از جهان براندازد و محو نماید و یک نسیم
 از نسیم یوم طهورت عالم را بخلعت تازه فریز نماید در توانا ناتوانا را تو توانا
 بخش و موهو گان را از زندگ عطف نما شاید تو را بیابند و بدریایر اگابیت راه یابند و
 بر امرت مستقیم مانند اگر از لغات مختلفه عالم عرف شناس تو متضوع شو هم مبوب جان
 و مقصود روان چه تاز چه پارس اگر از آن محسوسم مانند قلم بر زکرنه چه الفاظ چه معانی

سرور و کار از تو میطلبم کز راه نمده و هدایت فرمائ توئی قادر و توانا و عالم و بینا

ان یؤیدک علی العدل و الانصاف و یعرفک ما کان مستوراً
عن العیون و الابصار انه هو العزیز المختار .
استدحانگه در آنچه ظاهر شده تفکر نماید و بعدل و انصاف تکلم فرماید شاید تجلیت
انوار آفتاب صدق و صفا پر تو افکند و ذرات مریخی ناله نجات بخشد و عالم را بنورد آنگاه
روشن فرماید این مظلوم مدار سز زرقه مباحث ندیده لعمر الله ما اظہرت نفس بل الله
اظہرت فی کیف اراد در لوح حضرت سلطانم آیدہ الله تبارک و تعالی این مظلوم را از لسان مظلوم جاری

ان کننت کاحد من العباد وراقدا علی المهاد مرت علی
یا سلطان نسائم اسبخان و علمنی علم ما کان لیس ہذا من عندی بل
من لدن عزیز علیم و امرنی بالتذکر بین الارض و السماء بذلک و رد علی ما ذفنت بہ دموع
العارفین ما قرأت ما عند الناس من العلوم و ما دخلت المدارس فسال المدیة
التی کننت فیما لتوقن بانئی است من الکاذبین حذہ ورقہ حرکتها اریاح مثیة رب
العزیز الحمید هل لہا استقرار عند ہبوب اریاح عاصفات لا و مالک السماء و الصفا

بل تحرکها کیف ترید لیس للعدم وجود تلقاء، اهدم قد جاء أمره المبرم و انطقنی
 بذکره بین العالمین اتی لم اکن الا کالمیت تلقاء، امره قلبتنی یداراة ربک الرحمن الرحیم.

زنگه آنجناب نحو را بآ، انقطاع که از معین قلم اعجاز جبار شده
 ظاهر نمایند و لوجه الله در آنچه از قبر و بعد ظاهر شده، و یا نازل شده
حال بهتر تفکر کنند و بعد محبت و بیان در اخبار نارضیننه و بغضا، که در قلوب احزاب عالم مکنون است
 بقدر مقدور عروج جاهد شوند مقصود از در سال رسد و از ازل کتب معرقة الله و الهنت و اتحاد
 عباد بصر حال ملاحظه میشود شریعت الهی را بسبب علت بغضا، و عند آنچه اندر هر حسرت
 و ندامت که اکثر بجا میسرند هم متمسک و مشغول و از ماعند الله غافر و محبوب .

زین رأسی با کلیل العدل و هیکلی بطراز الانصاف انک انت
قل الهی الهی مالک المواهب و الالطاف عدل و انصاف در حاضره
 از بر حفظ عباد و از اینج هر کلمات محکم مبارکه که علت صلاح عالم و حفظ اُمم است ظاهر گردد
 در یک از الواح ز قلم مظلوم اینج کلمات جبار حق جابر بسلامه از بلا بطور جوارح معانی
 از معدن انسا آمده بغیر مشارق امر و مخازن لائی علم او چه که انه تعالی غیب مکنون مستور

عن الأنظار انظر ما انزل الرحمن في الفرقان : « لا تدركه الأبصار وهو يدرك الأبصار
وهو اللطيف الخبير . » اليوم دين الله وذهب الله انك مذاهب مختلفه و سبب متعدده را
سبب و علت بعضا ننماید ریزه اصول و قوانین و احكام محكم متین از مطلع واحد ظاهر
و از شرق واحد مشرق و نیز اختلافات نظر مصالح وقت و زمان و قرون و اعصار بجهت .

کمر همت را محکم نماید که شاید جدال و نزاع ندهد بر زمین هر عالم
ای اهل بها مرتفع شو و محو شو جباله و لعب داده بر این امر عظیم خطیر قیام نماید
صفینه و بعضا ندهد بر ناریت عالم سوز و اطفاء آتش بسیار صعب مگر قدرت الهی را
از این باب عظیم نجات بخشه در محاربه و واقعه بنی نضیر ملاحظه نماید طرفین از مال و جان و شرف
چه مقدار قریه جا کانه لم یکنیز ملاحظه شد مشکایه بیان را از این کلمه بشاید مصباح صحت
در احد عالم هست بار بیدارید و برکات یافت شاخار بلبل محبت و اتحاد و موت و اتفاق
سلوک نماید قسم با ثواب حقیقت نور اتفاق آفاق را روشن و منور سازد حق گناه گناه این
گفتار بجهت همت جهد نماید تا باین مقام بلند داخل که مقام صیانت و حفظ عالم است
فائز شوید این قصد سلطانیه مقاصد و نیز امر علیک آمال و لکن تا افاق آفتاب عدل از سحاب
تیره ظلم فارغ نشود ظهور این مقام مظهر نظری آید و سحاب تیره مظالم ظنون و ارواحانند یعنی

علم ایران گاهر لبان شریعت و بهنگامی بساخته حقیقت و طریقت نطق نوحیم و مقصد قضی
 و غایت قصور ظهور این معنیست مبنی اعطای به و کفی بانه شهیداً در احدی با جمیع احد عالم بروج
 در میان معاشرت نماید اگر نخواستند که و یا جوهر است که در شمار از آن محسوس و لبان محبت
 و شفقت القانماید و بنماید اگر قبول شد و اثر نمود مقصد صحر و اقا لورا با و گذارید و در باره
 او دعای نماید نه جفا سان شفقت جذاب قلوب است و مائده روح و بشایه معایت از برای
 الفاظ و مانند اقی است از بلور اشراق آفتاب حکمت و دانای مقصود از علماء در این موارد که ذکر
 شده نفوس هستند که خود را در ظاهر بلباس علم می آرایند و در باطن از آن محروم در ذکر این مقام
 در لوح حضرت سلطان محمد چقدر فقره از فقرات کلمات مکنونه که با اسم صحیفه فاطمیه صلوات است
 علیها از اسم این بظایر ذکر میشود :

چرا در ظاهر دعوی شبانگسید و در باطن ذنب اغنام مرغ
 شده لید مشر شما مشر ستاره قبر از صبح است که در ظاهر
 در نور روشن است و در باطن سبب اضلال و هلاکت کاروانها سیردینه و دیار نیست و همچنین بفرماید :
 و باطن کاسته مشر تو مشر آب تنخ صفت است که کمال لطافت
 و صفای آن در ظاهر مشر شده شود و چنانچه است صراف ذائقه احدیه
ای بی فایان
ای بظایر آ

افند قطره از آن بر تسبول نفرماید تجلی آفتاب در تلاب و مرآت هر دو موجب دلگشا از فرقه
تاریخ فرق دایره بکه فرق به قهر در میان و همچنین معینه ماید :

باحت گاهان تجلی عنایت منزه از شرق لامکانی که گاهان تو آمد
ای سپرد دنیا و تولا در بستر رحمت بغیر مشغول دید و چرخ برق روحا بمقرعت نورانی
رجوع نمود و در مکان فریب تو حسنه قدس اظهار شدتم و ضحلت تولا پسندیدم و همچنین مفرماید :

دو ستر من در سحر گاهان نسیم عنایت من بر تو برود نموده و زاد در فراس

غفت نخفته یافت و بر حال تو کرامت و بارگشت .

تا علم آنکه فرستیده بطول علم و اخلاق فرستیده ایشان بمشابه رسانند از بلای مکیه عالم
و مانند بصیرند از بلای آدمم لازال برایت عباد بان تو سر مقدمه بهجت و هست نسال الله ان
توفقم علی ما یحب و یرضی الله هو مولی الوری و رب الآسرة و الاولی .

آنا سمعنا ان جنابک اعرضت عنا و اعترضت علینا حیث

امرت الناس بسبی و افتیت علی سفک دماء العباد

یا یاح

لله در من قال : طوعاً لقاض اتی فی حکمه عجباً .

افقی بسفک دمی فی الحلی و الحرم «

براستی میگویم
آنچه در سبیل الهی وارد شود محبوب جان است و مقصود روان
ستم مهلت در بسیار شده است فائق و غده شریعت است لائق

حضرت سلطان زکریا شد و نفسه الحق لا اخرج من البسایا

در لوح

فی سبیله و لا من الرزایا فی حبه قد جعل الله البسایا خادیه
لهذه الة سكرة الخضراء و ذبالة لمصباحه الذی به اشرقت الارض و السماء اقبل قلبک
الی شکر کعبته الله المبین لعستیوم ثم ارفع یدیک باستقامته ترتفع بحبنا ایدى المکنات
الی سما فضل الله رب العالمین ثم وجه الیه بتوجه تتوجه بالکائنات الی افقه المشرق المنیر
و قل ای رب ترانی مقبلاً الی سما وجودک و بحس عطانک و معرضاً عن دونک الیک
بجلیات نیر ظهورک فی الطور و باشرافات شمس فضلک من افق اسمک العفوران تغفر
لی و ارحمی ثم اکتب لی من قللمک الاعلی ما یرفعنی باسمک فی ناسوت الانشاء
ای رب و فتنی علی التوجه الیک و اصغار نداء اولیائک الذین ما اضعفتهم قوه العالم و
ما منعتهم سطوة الأمم اقبلوا و قالوا الله ربنا و رب من فی السموات و الارضین

برادر میگویم ختم حقین مستوم باسم تیتوم برداشته شد نخواهد
 محروم منها از این علوم لوجه الله میگوید تو هم لوجه الله در آنچه
 یا شیخ نازل شده و ظاهر گشته تفکر نما شاید از فیوضات فیض حقیت در این یوم مبارک نصیب برداری
 و محروم نمازی لیس خدا علی الله بعزیز کدام خال از غم که عمر عمر شد و صدی ما در دری
 حکمت ربانگشت حضرت ابوذر را عمر غم بود سید امم شد

در روز روز علوم و فنون ظاهر و نهیجه نیست چه که ملاحظه شد
 تفسیر که بیات همه از این علوم آگاه نه بر سر عقیان در صدر مجلس عرفان
 یا شیخ مستور و صاحب علوم و در این فنون محروم مقصود از این علوم علمی است که از لفظ آ
 شود و بلفظ منتهی و لکن علمی که اثر و ثمر از این ظاهر و برب رحمت و آسایش عباد است
 عند الله مستبول چه هست لوتسع ندانی تدع ما عندک و توجه الی مقام حاج فیه بحر حکمت
 و البیان و حاج عرف عنایة ربک الرحمن در این معنی تمام نظر کرده فراموش کرده از امور گذشته
 شاید بظهور عدل و انصاف گفته این من علوم در آیم که حضرت سلطان مرید لوجه الله رب
 از حمزه عزم توجه با صفت از این صفت قصه زیارت بقاع مقدسه منوره آمده صلوات
 علیه منجه و بعد از رجوع نظر بر مرهوره در اختلاف و شدت آن بلوایان فرستیم و بعد از توجه

حکایت حضرت سلطانزاده الله تبارک و تعالی واقع در آن زمانیم از مورث مقرب و نارغب
 مشعر جمعی را اخذ نمودند از جمله این مصلحان را که بعد از آن امرش کنونییم و در
 مجالس تحقیق هم عدم تقصیر ثابت مع ذلک ما را اخذ نمودند و از سایر هم در آن زمانیم
 مقرر سلطنت بجه سر برهنه و پا برهنه پیاله باز بجزیر بسج طهر آن بودند چه که بکایت خاطر سواره
 همراه کلاه از سر برداشت و سرعت تمام با جمعی از میر غضبان و فلاش آن ما را بودند و چهار شهر
 در مقامی که شبیه و مشرنداشت مقرر معین نمودند اما بسج در محضر مصلحان و مظلومان بجه در حقیقه
 و غمگینان تاریک از آن فتنه بجه و جنم وارد بسج شدیم بعد از ورود ما در آن فتنه و امانت
 ظلمت نمودند از آنجا از سه پله سر شیب که شتیم و بمقر که معین نمودند رسیدیم اما محل
 تاریک و معاشر قریب صد و پنجاه نفر از سارقین اموال و قاتلین نفوس و قاطعین طرق بجه
 مع این جمعیت محارم نماندند جز نظر تفرقه وارد شدیم اسلام از و شتر عاجز و روح منتنه
 خارج از بیابان و آن جمع اکثری با بسج و فلاشر الله بعلم ما و رد علینا فی ذاک المقام
 الا انق الأظلم و در ایام و لیالی در سخن مذکور در اعمال و احوال و حرکات حزب با تفکر شنیدیم
 صریح علو و سمو و ادراک آن حزب آریا چه شده که از ایشان خنجر علی ظاهر بغیر حیات
 و حرکت آن حزب نسبت بذات شاهانه و بعد از این مصلحان را اخذ نمودند که بعد از خروج از سخن
 تمام مهت در تهذیب آن نفوس قیام نماید و در شهر از شب ما در عالم رویا از جمیع جهات
 نکلند

علیاً اصغراً شد انا نصرک بک و قبلک لا تحزن عما ورد علیک ولا تحف انک
من الامین سوف معیث الله کنوز الارض وهم رجال نصر و نک بک و باسماک الذی
به ایا الله افده العارین و خرم من لوم در سخن خارج حسب الامر حضرت پادشاه
عزیز الله تعالی مع غلام دولت علیه ایرام دولت بهیة روسر بعراق عرب توجه نمودیم
بعد از ورود باعانت اهل فخر و فضل و رحمت ربنا آیات بشارت عظمی نازل و باطل
ارض از سلب شد و جمیع عباد را مخصوص از ضرب با موعظ حکیمانہ و نصائح مشتقانه نصیحت
نمودیم و از فساد و نزاع و جدال و محاربه منع نمودیم تا آنکه از فضل الهی غفلت و نماند برود و زانی
بدل گشت و سلاح باصلاح و در ایام توقف در سخن ارض ظاهر اگر چه نوم از رحمت سراسر و روا
ستند قید بود و لکن بعضی از اوقات که دست میداد حساس میشد از جهت اعدا سر رأس خبری
بر صدر میریخت بشایه رودخانه عظیمی که از قله جبر با فخر رفیع بر ارض بریزد و به آسخت جهت از جهت
اعضا، آثار نار ظاهر و در آن سخن لسان قرانت مینویس آنچه را که بر اصغرا آنرا احدی قدر
و بعضی از بیانات که در الواح مخصوص این ضرب نازل ذکر میشود تا بیقین مبینتر بر آید که این
مظلوم عمر غمزه آنچه را که خوف غم و مظاہر عدل و از صفای محبوب و مقبول بود

یا اولیاء الله فی بلاده و اجبانه فی دیاره یوصیکم المظلوم بالامانة و الدیانة طوبی
لمدینة فانت بانوارهما بهما یرتفع مقام الانسان ینفع باب الاطمینان علی من

في الامكان طوبى لمن تسكت بها وعرف شأنها وويل لمن انكر مقامها .

زینب کبریٰ نازل اثنان امر عباد الله وامانه بالصمته والتقوى
و در مقام حکم ليقوم من رتد الهوى ويتوجهن الى الله فاطر الارض والسماء
كذلك امرنا العباد حين ما اشرق نير الافاق من جهة العراق ليس ضرى سحني وبلائي
وما ورد على من طغاه العباد بل عمل الذين يسبون انفسهم الى نفسى ويرتكبون ما يوجب بقلبي قهري
ان الذين يفسدون في الارض ويتصرفون في اموال الناس يدخلون البيوت من غير اذن
صاحبها اتى برئى منهم الا ان يتوبوا ويرجعوا الى الله الغفور الرحيم .

يا ملأ الارض سارعوا الى مرضاة الله وجاهدوا حتى الجهاد
و در مقام حکم في اظهار امره المبرم المستين قد قدرنا الجهاد في سبيل الله
بجنودا بحكمة والبيان وبالاحساق والاعمال كذلك قضى الامر من لدن قوتى قدير
ليس يغفر لمن يفسد في الارض بعد اصلاحها اتقوا الله يا قوم ولا تكونوا من الظالمين

لا تسبوا احدا بينكم قد حبسنا لاثحاد من على الارض و اتفتم
 و در مقام دیگر **يشهد بذلك ما ظهر من بحرياني بين العباد ولكن القوم**
الشرهم في بعد بين ان يسلم احد او ميتكم ضرتني بسيل الله اصبروا و لوكلوا على الساع
البصير انه يشهد ويرى ويعمل ما اراد بسلطان من عنده انه هو المقدر القدير مفيد
عن النزاع و الجدل في كتاب الله العزيز العظيم تمسكوا بما تستفح به انفسكم و اهل العالم
كذلك يا امركم مالكت القدم الظاهر بالاسم الاعظم انه هو الامر الحكيم .

اياكم ان تسفكوا الدماء احسروا سيف اللسان عن غمد
 و در مقام دیگر **البيان لان به تفتح مدائن القلوب انار فعا حكم تقتل**
عن بينكم ان الرحمة سبقت الممكنات ان كنتم تعلمون .

يا قوم لا تقصدوا في الارض ولا تسفكوا الدماء ولا تاكلوا اموال
 و در مقام دیگر **الانس بالباطل ولا تشبعوا كل ناعق رحيم .**

آفتاب بنیر الکر را غروب اخذ نماید و اُفول از پلے در نیاید
و در مقام دیگر رمز روز یکم کلمہ علیا از سدرہ منتر اصفا شد اتنی لمن حبیبی
 و اخذ او امری و نبذ مانعی عنہ فی کتابی .

امروز روز ذکر و ثنا و روز خدمت است خود را محروم نہیاید
و در مقام دیگر شاید حروفات کلمات و کلمات کتاب و شہ نہال ہائے
 ہستیہ کہ از دست عنایت در از ضرر حمت کشتہ شدہ لید و از امطار کرم نمونہ صہ لید شمار از صفا
 شرک و قاصفات کفر حفظ منہ و با باہر شفقت تربیت نمہ حال وقت اثنا و اوراق
 و اثنا سدرہ انسا اعمال طیہ و اخلاق مرضیہ بچہ ہست این شمار از از غافلینہ منع نہیاید
 اگر پذیریشند مقصود صبر و حیات ظاہر و الا ذروہم فی خو ضہم بلعینون .
 یا ضرب اسرہد نہیاید شاید قلوب احراب مختلفہ عالم بر آب برد بار و شفقت شما
 رضعینند و بعضا پاک و پاکیزہ شو و قابر و لایق تجلیات آفتاب حقیقت نمہ .

از اشراقات ذکر نمویم از بلہ ہر امر ز ناصر لازم و بسنود
در اشراق حایم منصورہ در این ظہور اعمال و اخلاق پسندیدہ است و قائد و سردار
 ۱۹

در حقیقت تقوی است و در امر است و عالم بر کل .

از کتاب تجلیات ذکر میم سبب علو وجه و سمو علوم و فواید
در تجلی سوم و ضایع است علم بمنزله جناح است از بلبل و مرقا
است از بلبل صعبه تحصیلش برتر لازم و لکن غلومی که احدی از این منافع شوند نه علمی که
از حرف ابتدا شود و بحرف نثر کند صاحبان علوم و صنایع را حق عظیم است بر هر عالم
یشهد بذلك أم البینان فی هذا المقام البین .

نعمت از بلبل از ان علم اوست و اوست علت عزت و
فی الحقیقه نعمت و فرح و نشاط و بهجت و رباط طوبی لمن تمسک به
و ویل للغافلین آنجناب باید در جمیع اجلا عبارات را با آنچه سبب ظهور اخلاق روحانیه و اعمال طیبه
است دعوت فرماید تا کلامی را نگاه شوند با آنچه که سبب ارتفاع وجه است و بهجت کامل
و صد مقام اعلا و ذروه علیا نمایند و آنچه سبب اول است از بلبل تربیت خلق خستیه
بهر طوبی للغافلین .

کلمه اولی
 که در ورق اول فرجه سز درستم هم بنویسد کور و مسطور این است
 بر اثر میگویم خط بنیز و حضرت من از بلر عموم حد عالم خسته
 بجه دوست سب اکبر زبلر خط بشر و علت کبر از بلر صیانت و در وجه آتی
 موجه و آنرا از آنچه شایسته و لایق نیست منع میناید و حرمت میفرماید و نام آنرا حیا که از آن
 و لکن این خسته و محدود است بعد و در کل در این مقام نهیستند باید سلاطین آیم و
 علم از نام به دین تنگ نمایند چه که دوست علت ظهور خسته الله فی سواه .

کلمه ثانی
 که در ورق ثانیه از فرجه سز در نمودیم این است : قلم بنام در زمین
 مظاہر قدرت و مشارق اقدار عزیز خضرات ملوک و سلاطین
 از عجم الله را نصیحت میناید و به دین تنگ به آنز وصیت میکند دوست سب بزرگ ز برای
 نظم جهان طلبیم از من فریاد کن سسز در کان دین سب قوت جهان و جرات و جبار
 شده بر اثر میگویم آنچه از مقام بلند دین کاست بر غفلت اشرا را افزود و نتیجه بالا خسته
 برج و مرجع است اسمعوا یا اولی الابصار ثم استبروا یا اولی الالبصار ایستاده آنکه آنجا
 در آنچه ذکر شد باذن و اعیه اصغافین بنید شاید عبار را از ما عند هم بمعنی آگاه نماید
 از حق می طلبیم نور انصاف و آفتاب عدل را از سحاب تیر غفلت نجات بخشد و ظاهر فرمایند

پنج نور نبور عدل معادل نمیناید آنت سبب نظم عالم و رحمت اُمم .

ن ریز کجای مسطور و مرقوم بگو احوالستان هجد نماید شاید
در صحیفه سنا مویبانه که فرسبید الله بطنوم و شما وارد شده بمنزله ناس ضایع
نشو بدید عفت تمک نماید همچنین سجد امانت و دیانت صلاح عالم را ملاحظه نماید
نه به نفس را یا عزب المظلوم شماید رعاة عالم اعظام را از ذنب نفس و بهر تقدیر در پی
و بطراز تقوی الله مزین نماید از است حکم حکم که از تسلیم قدم در این صغیر جابر شده لعن الله
سيف الاخلاق والآداب احد من سيوف الحديد ان الفطرة في حنذا الحين تنادي و
تقول يا قوم قد اتى اليوم واظفرتى ربى نبور كفت عندا شراقة شمس البيان اتقوا الرحمن
ولا تكونوا من الغافلين .

که در ورق تو م فرود سز در منویم زین است
کلمه سوم یا ابن الانسان لو تلمون ناظراً الى الفضل ضَع ما يتفكك وخذ
ما يتفكك به العباد وان تلمن ناظر الى العدل اختر له ذنك ما تنحار له نفسك ان الانسان مزره يرفع
المنحوع الى سماه بعثرة والاقدار واخرى نيز له النفس وور الى مقام الذلة والانكسار .

است و نداد بزرگ در لوح از الواح منیر علیه علیار از ذکر نمودیم
 اگر عالم روح تمامه بقوه سنا معه تبدی شود شریف است و نلفت لائق
یوم عظیم
 و صفای نیر نداد است در از اقی احد مرتفع و الا شیخ از آنها آنچه بقصیر کاذبه لائق نبه و است
 طوبی للتاسمین و ویل للغافلین از حق صبر سلاله ساند و آمار که مشارق ثروت و اقدار
 و مطاع عزت و خستیا رعین ملوک از رضایند هم اندر برابر صلح اکبر تائید فرماید نیز است
 و عظم از بلر حجت امم سلاطین آفاق و فقهتم الله باید با اتفاق بنیز امر که سبب عظم است از بزرگی
 حفظ عالم تمسک فرماید امید آنکه قیام نمایند بر آنچه سبب آسایش عباد است بملیس
 بزرگی ترتیب دهند و حضرات ملوک و یا وزراء در مجمع حاضر شوند و حکم اتحاد و اتفاق را جاری
 فرمایند و از سلاح با صلاح توجه کنند و اگر سلاطینی بر سلطان بر خیزد سلاطین دیگر بر منج او
 قیام نمایند در هر صورت عساکر و آلات و ادوات حرب لازم نه الا علی فتدر مقدور
 لحفظ بلاد هم و اگر بنا بر خیر عظیم فایز شوند احد حاکمات کفر جرت و مسرت با مورخ مشغول
 گویند و نوصه و ندبه اکثر از عباد سانسند سوال الله ان یؤید هم علی ما یحب و یرضی انه
 یورث العرش و التثنی و مالک الاحسنه و الاولی حسن و اولی انه در از جمع بسند
 سلاطین عظام حاضر شوند و حکم فرمایند و هر یک از سلاطین که بر این امر و در بلر آن قیام
 فرماید روستید سلاطین است عند الله طوبی له و نیسماله در زیر از هر سلاطین حکام نوبت

عسکریه مشهوره جهت فرج آب و هر یک از جنرال در هر سینه بر عساکر میفرزید
چون که وزیر حرب در این فقره حریصند و بهر من مزید مناطق از قرار مذکور است ایران آید
هم از این جهت اند بر عسکر بفرزید نه مظلوم حال صد هزار عسکر منظم مرتب کفایت مینماید
دیده اند که آنحضرت بر نور عدل بفرزید عمر الله عدل خند است قمر اوست در مقام اول
در تبه اول فاتح فنده و قلوب و دوست بستن اسرار و وجه و در اراست محبت و وجه
و در خلایق علوم آفریننده موجد که عهد به آن خوف راز اند مینماید و لکن علی قدر مقدور و آن تیری
است که باید از ایام طفولیت به آن عهد شود بسیار فرق مینماید آنچه از آنجا بد بر جرات
میفرزید اگر اراده آید در فرماید شرح مبسوط در آنچه ذکر شد از قسم یا نیز جاری میگردد و
شاید در محلات علوم و فنون هم ظاهر شود آنچه که بسبب تجدید عالم و امم کوه و همچنین کلمه در صحیفه
حمر از قسم اعلا مرقوم و مسطور در آن کلمه قوت مکنون در عبارات تمامها ظاهر فرماید بلکه مثل آن
بر آن فرماید نسأل الله تبارک و تعالی ان یؤید عباده علی ما یحب و یرضی در ایام از جمع
جهات اعدا ظاهر و نارضضا مستقر در اعدا ررض عمر و عسکر کم از مظلوم خیال است
نداشته و ندارد و مقصود رفع آنچه بسبب اختلاف احزاب عالم و تفریق هم است بجهت
تا که فرخ و آزاد شوند و بجهت پوزند است عاقله که دستا نیز در این باب را بگذار کاویب نیلایند
و بدگر خوارق عادات که خواهش آن است از شأن و مقام و تقدیر و تنزیه نگاهند سبحان الله

امروز روزیست که عقلا در این مظلوم اخذ نمایند و از حق طلبند آنچه را که بسبب عزت
و آسایش است و لکن نقل بر عکس را اطفا بر نور ساطع لایح جاهد و عمر و هر نفس در صد دست
در تصویر ثابت نماید و یا ایلو وارد آید امر مقامی رسیده که در جمیع اطوار این مظلوم
اظهار نموده اند آنچه را که ذکر آن شایسته نیست یک از دستهای آن نفس از نفوس محبته در مدینه کبیره
ذکر نموده که گفته در هر سنه بیست و پنج هزار تومان از آن مظلوم میبرد و بمال فقیران فقره را ذکر نموده
معلوم نشد محاسب که بجهت و قدر دار که بار این مظلوم در جمیع آنچه وارد آورده اند و گفته اند صاحب
وصات چه که در آنچه از رعایت حق حیرت جلاله در حمت مسبوکه حکم جدال و نزاع و سفک و دما
را از عالم بقوه یا منحونمایم در جمیع احوال در آنچه گفته اند بصبر است خسته ایم و بحق گذاریم
و لکن در جواب این فقره ذکر نمویم اگر فراموشیست در آنچه ذکر نموده صلاق است باید مالک و حجه
و سلطان غیب و شهو را شکر نماید که نفس را از ایران ببعوث فرمود که در سخن غیر ناصر و تعیین ایران
را اتعرف فرموده و یک ایات هر سنه از آن اخذ میفرماید این مقام بسیار است از بگویش
لویکون من المظفین و اگر نفس را درده نماید بر امور این مظلوم واقف شو جواب است که در
بعضی از ایام و ایام اسرار عالم و مظلومها را هم به قوت شب را بر روز آورده اند و روز را به شب
این از کجا راه است نه نشسته و نداریم و از کوینده هم شکایت تمجید و نمینمایم در این سخن شخص
مغز حیدر از سنگ تراشکب معاش مینهد و در خبر از اوقات هم بعضی طعام هم مرزوق میفرج

تبارک و تعالیٰ ان یؤید الکمل علی العدل و الانصاف و یوفقم
نسال اللہ علی الانابة و الرجوع انه ہو السامع البصیر .

سبحانک اللهم یا ارحم الراحمین ما عاشرونی و قاموا علی ضرعی و مسکنی
سبحت عجزت الأقلام عن ذکره و الألسن عن بیانہ و الألواح عن حمله تسمع حسنین قلبی و
ضجیح کسینونی و ماورد علی أمانک فی بلادک و اصفیائک فی ملکک من الذین تقضوا حمدک
و میثاقک ای رب اسألك بفضیح العشاق فی الآفاق و بحسینهم فی بعدهم عن سائر قربانک
و بالدماء التي سفلت فی محبتک و بالاکباد التي ذابت فی سبیلک ان تحفظ اولیائک من
ظلم الذین غفلوا من اسرار اسمک المختار ای رب ایدهم بقدرتک التي غلبت الأشياء
و وفقم علی الصبر و الاصابار انک انت المقدر العزیز الوهاب لا اله الا انت الکریم الفیاض .

بعض از عدل و انصاف که نشته اند و باسبب ضعیف و سناخ
این ایام بعضا هجوم نمهند اند و حال آنکه شاخ منصفین اند که مردود عالم و
مطرو و ادم را احانت نمایند و ببر و تقوی تنگ جویند اکثر الارضین ندانسته اند که لرزیده ای
مظلوم صیت و بچه جبت حمد بلا پای لا تحضر نمهند بارسان قلب بیالیت قومی
یعلمون ناطق و مظلوم منقطعاً عن الصبر باین کلمه علی معظم قد احاطت الامواج سفینه الله

المؤمنين اليوم انك يا ملاح لا تضطرب عن الأرياح ان فالق الأصباح معك في
هذه الظلمة التي هبنا اضطربت افدة العباد الآمن شاء الله العزيز المحتار .

قسم بأثاب حقيقتك كذا فرقت سحر مشرق ولا سحر من مظلوم
خبر صلاح قصد نراشته يشهد بذلك كل عارف بصير وكل عالم
يا شيخ
خير وفي حين البسلايا كان متمكاً بجمل الصبر والاصطبار وراضياً بما ورد عليه من الاعداء و
هو يقول يا الهى تركت ارادتي لارادتك ومشيئي لظهور مشيئتك وغرمتك لا اريد نفسي و
بقائنا الا للقيام على خدمته امرك ولا احب وجودي الا للقدار في سبيلك اي رب ترى
وتعلم ان الذين اردنا منهم العدل والانصاف قاموا علينا بالظلم والاعتساف في الظاهر
كانوا معي وفي الباطن نصروا اعدائي الذين قاموا على هتك حرمتي الهى الهى اشد انك
خلقت عبادك لنصرة امرك واعلاء كلمتك وهم نصروا اعدائك اسألك يا امرك الهى
احاط بالوجود وباسمك الذى به سخرت الغيب والشهود ان تزيتن اهل الارض بنور عدلك
ونور قلوبهم بضياء معرفتك اي رب انا عبدك وابن عبدك اشهد بوحدانيتك
وفردانيتك وتقدس ذاتك وتزوية كينونتك اي رب ترى امنالك بين ايدي
الخاصين من خلقت والمفقرين من برتيتك وتعلم ما ورد علينا من الذين انت اعلم بهم منا

قد اتركبوا ما انشق به ستر المعتربين من خلقت أسالك أن تؤيدهم على القيام على
 ما فات عنهم في أيام مشرق وحياتك ومطلع الهاكمت أنك أنت المعذر على ما شاء
 وفي قبضتك زمام من في السموات والأرضين قد ارتفع نداء الفطرة وحينها وتنادي
 بأعلى النداء وتقول يا قوم تالله أتى فزئت بمطغرى ومنزلى هذا يوم فيه ابتم الطور
 بكلمة وكرمل منبر لها والسترة بعلمها اتقوا الله ولا تكونوا من المنكرين لا تحرموا أنفسكم
 عما طهره بالفضل خذوا كوثر البقاء باسم ربكم مالك الأسماء ثم اشر بوا منه بذكره العزيز البديع
 في جميع أعماله عبارات معروفة أمر من عظيم وأمر من كنه مالك وجه شاهد وكوله كنه من علوم
 رزق بلا خلق طلب سيدة أسجد رالك سب الفنت وشماد ومحت واتفاق است لعمر الله
 قادر بترتبه انه اظهر ما اراد وهو مقتدر مختار من جميعات عاليات كدر لوح حضرت
 سلطان نازل بعضه از ان لا مقرر ذكره نيام تا انجناب بيقين منسب به انبه كنه انچه ذكر شده من حضرت
 انك كنت كاحد من لعباد وراقدا على المهاد مرت على

يا سلطان نسائم التجان وعلني علم ما كان ليس هذا من عدي بل من
 لدن عزيز عليم وأمرني بالثناء بين الأرض والسماء بذلك ورد على ما ذرفت به
 وموع العارفين ما قرأت ما عند الناس من علوم وما دخلت المدارس فاسأل المدينة

التي كنت فيها لوقن بأني لست من الكاذبين هذه ورقة حررتها ارياح مشية ربك
 العزيز حميد هل لها استقرار عند محبوب ارياح عاصفات لا وملك السماء والقفا
 بل تحركها كيف تريد ليس للمعدم وجود تلقا. اقدم قد جاز امره المبرم وانطقني بذكره
 بين العالمين اتى لم اكن الا كالميت تلقاء امره قلبتني يد ارادة ربك الرحمن الرحيم
 هل يقدر احد ان يحكم من تلقا نفسه بما يعترض به عليه العباد من كل وضع وشريف
 لا والذي علم القلم اسرار اقدم الا من كان مؤيدا من لدن مقتدر تدبير يا سلطان نظر
 بطرف العدل الى المظلوم ثم حكم بالحق فيما ورد عليه ان الله قد جعلك ظله بين العباد وآية
 قدرته لمن في البلاد احكم بيننا وبين الذين ظلمونا من دون بيتنا ولا كتاب منير .
 ان الذين حولك يحبونك لانفسهم وانفسهم تحبهم لانفسك وما اراد الا ان يقربك
 الى مقر الفضل وتقبلت الى يمين العدل وكان ربك على ما اقول شهيدا يا سلطان
 لو سمع صير القلم الاعلى وهدى ورقاء البقاء على انسان سدره المنتقى في ذكر الله موجود
 الاسماء وخالق الارض والسماء لبلغت الى مقام لا ترى في الوجود الا تحلى حضرة المعبود
 وترى الملك احقر شئ عندك تضعه لمن اراد وتوجه الى افق كان بانوار الوجه منضيا
 ولا تحمل ثقل الملك ابد الا لفضرة ربك العلى الاعلى اذ يصلى عليك الملك الاعلى حبذا
 هذا المقام الاسنى لو ترتقى اليه سلطان كان باسم الله معروفا .

از بیانات اولیا صلوات الله علیهم مذکور و مشهور و در کتب معتبره موجود طوبی لمن بنظر و تکلم
 بالصدق الخالص نعیم از بلبل نفس که خود را بعدد کثرت با مقصود عالمی از طنوسه و او حامی
 نمود و سجات صلال را با هم غنم تعالی تو خود و از عالم و عالمی از نشئت و قصه سخن عظم نمود

نعت و زنده شمرمت زو با نهم ما بن کتب شبانه شب
یا شیخ مشرق و لایح طوبی لمن وجد و عرف و قال لک الحمد یا مقصود
 العالم و لک الشکر یا محبوب افده المخلصین مقصود از ذکر الوهیت و ربوبیت را عباد
 عطف شده اند چه اگر باینده از مقام خود قیام نکنند و بکلمه شبنا الی الله ناطق بگویند ،
 حضرت خاتم روح ماکوره فرموده فرماید : « لنامع الله حالات سخن فیها هو و هو سخن و
 هو هو و سخن سخن . » از این مقام هم گذشته چهره مقامات دیگر را که از قلم او نازل در
 نموده اند از منظم نوم در اکثر از آیام ولی با نهم کلمات عالیات ناطق :

اشهد بوجدانیتک و فردانیتک و بانک أنت الله لا اله الا
الهی الهمی انت لم تنزل کنت مقدسا عن ذکر و دنک و ثنا غیرک و
 لا تزال تکون مثل ما قد کنت من قبل و من بعد أسألك یا مالک القدم بالاسم العظیم

و تجلیات نیر ظهورک فی طور بسینان و بامواج بحر علمک فی الامکان ان توئید فی علی ما تقریبی
 ایکن و یقطعنی عن دُونک و عزتک یا الہ الکائنات و مقصود امکانات احب ان
 اضع وجهی علی کل بقعة من بقاع ارضک لعدہ تیشرف بمقام شرف بقدم اولیا ناک
 لعمر الله لو هام عبر الازرافق ایضا محسوم نمجه و ظنون از حق محسوم منع کجه برادر میگویم
 و لوجه الله میگویم از چه بر منظر من لوم شرم در زخم را بهسترو وجه نسبت دهد تا چه رسد
 بمقامات فوق آنرا انسان بصیر برهنه کام بر دض مشربید خود را خجسته شده میکند چه که
 یقین نمیزد میداند که علت نعمت و ثروت و عزت و علو و سمو و امت در ارو باذن الله از حق
 در تحت جمیع اقدام عالم است و نفس که با این مقام گناه شد البته از نوحوت و کبر و غرور معتدل
 و تبرات آنچه گفته شد مرعنه الله بهجه انه شهد و یشهد و هو سلیم انجیر از حق از دان
 داعیه و البصار صدید و صد و نشرحه و قلوب مقبده مسلت نماید شاید عبر مقصود را بیابند
 و بشره است توجه نمایند بلایانی بر این مظلوم وارد شد که شبه آنرا عیون مشاهده کرده و در
 اظهار امر بیسوجه توقف ننهد و بجزرات ملوک و سلاطین آید هم الله تعالی القانم آنچه را که بس
 آسایش و تحاکم و اتفاق و عمار عالم و رحمت اُمم است از جمله هر کلمه از زنا پلئون ثالث اصفا
 و آنرا سبب شد که در ادنه لوم با و ارسال نمویم جواب نفرمودند و بعد از ورود در بحر عظم از
 وزیر ایشان نامه و دستخط رسید اول آنرا بخط عجمی و آنرا آنرا بخط خودشان مرقوم داشته بودند و انما

عنایت فرموده بچند و مذکور داشتند که نامه را حسب انجود شریرا ندیم و الا صین جوابه نفرمودند
 و لکن نور رحمت رنج ما سر در علیّه و قوس سوسران در ارض شرفا شرفیم هر مطلبی باشد اظها فرماید
 در امری گردد از اینها پیشتر معلوم شد مقصود از عیب در اصلاح امور ظاهره دانسته اند
 لذلک آیتی باسم ایشان در سوره بیکر نازل بعضی از آن ذکر میشود تا آنجانب بدانند که امر این
 مظلوم لله و من عند الله بهیچ :

یا مالک یا رب نبی القیس ان لا یدق النوایس تا شد بحق قد ظهر التافوس
 الأفعم علی سبیل الاسم الأعظم و تدقہ اصابع مشیتہ ربک العلی
 الأعلى فی جبروت البقاء باسمه الأبعی کذلک نزلت آیات ربک الکبری تارة اخرى
 لتقوم علی ذکر الله فاطر الأرض و السماء فی هذه الايام التي فیها ناحت قبال الأرض
 کلها و ترزلت ارکان البسداد و غشت العباد غبرة الاسحاد الا من شاء ربک العلیم حکیم
 قل قد اتی المحدث رفی ظلل الأنوار لیحیی الاکوان من نفحات اسمه الرحمن و تحید العالم و
 یجمعوا علی هذه المائدة التي نزلت من السماء ایاکم ان تکفروا بنعمة الله بعد انزلها هذا
 خیر لکم مما عنکم لانه سیفنی و ما عند الله یقنی انه هو الحاکم علی ما یرید قد هبت نسائم الغفران
 من شطر ربکم الرحمن من اقبل الیها طهرتہ عن العیسان عن کل داء و سقم طوبی لمن قبل الیها

وويل للمعرضين لو توتوجه بسبع الفطرة إلى الاشياء تسمع منها قد أتى القديم ذو المجد العظيم
 يسبح كل شيء بحمد ربه منهم من عرف الله ويذكر ومنهم من يذكر ولا يعرف كذلك حصينا
 الأمر في لوح مبین يا ملك اسمع التدارس من هذه النار المشتعلة من هذه الشجرة الخضراء
 في هذا الطور المرتفع على البقعة المقدسة البيضاء خلف قلمم البقاء انه لا اله الا انا الغفور
 الرحيم قد أرسلنا من آيدناه بروح القدس ليخبركم بهذا الثور الذي اشرق من أفق مشية
 ربكم العلي الأبني وظهرت في الغرب آثارة توتجوا اليه في هذا اليوم الذي جسده الله
 غرة الايام وفيه تتجلى الرحمن على من في السموات والأرضين قم على خدمته الله ونصرة أمره
 يؤيدك بجود الغيب والشهادة ويجعلك سلطانا على ما تطلع الشمس عليه ان ربك هو المقدر
 القدير قد فاحت نفحات الرحمن في الامكان طوبى لمن وجد عرفها وأقبل لحيها بقلب سليم
 زيتن بهيكل بطراز اسمي وسانك بذكرى وقلبك بحبي العزيز المنيع ما أردنا لك الا ما هو
 خير لك مما عندك ومن خرائن الأرض كلهما ان ربك هو اعليم الخبير قم بين العباد باسمي وقل
 يا ملا الأرض قبلوا إلى من قبل اليكم انه لوجه الله بينكم وحبته فيكم وديده لكم قد جاءكم بايات
 عجز عنها العالمون ان شجرة الطور تنطق في صدر العالم وروح القدس نيا دي بين الأمم
 قد اتى المقصود سلطان مبین يا ملك قد سقطت انجم سماء العلم الذين يستدون بابعادكم
 لاثبات أمرى ويذكرون الله باسمي فلما حبستم مجدى اعرضوا عني الا انتم من الساقطين

هذا ما اخبركم به الروح اذ اتى بالحق واعترض عليه علماء اليهود الى ان ارتكبوا ما نوح به
روح القدس ودفنت دموع المعترين .

لا تعكفوا في الكناس والمعابد احسبوا باذني ثم اشتغلوا
قل ناملا الرهبان
بما تنتفع به انفسكم وانفس العباد كذلك يا مكرم مالك يوم الدين
اعتكفوا في حصن حتى هذا حق الاعكاف لو كنتم من العارفين من جاور البيت انه كانت
ينبغي للانسان ان يظهر منه ما يستفاد به العباد والذي ليس له ثم ينبغي للشار كذلك يعظكم ربكم
انه هو العزيز الكريم تزوجوا ليقوم بعدكم احد معاكم انا منعكم عن الخيانة لا عما ظهر به الامانة
اخذتم اصول انفسكم وبذتم اصول الله ورائكم اتقوا الله ولا تكونوا من الجاهلين لولا الانسان
من يذكرني في ارضي وكيف تظهر صفاتي واسمائي تفكروا ولا تكونوا من الذين استجوا وكانوا
من الراقدين ان الذي مات زوج الله ما وجد مقراً ليكن فيه او يضع رأسه عليه بما كتبت
أيدي الخائنين ليس تعدس نفسه بما عرفتم وعندكم من الأوهام بل بما عندنا اسألوا التعرفوا
سعامه الذي كان مقدساً عن ظنون من على الأرض كلهما طوبى للعارفين يا ملك انما سمعنا منك
كلمة تحلقت بها اذ سألك ملك الروس عما قضى من حكم الغزاة ان ربك هو اعلم الخبير
قلت كنت راقداً في المهاد اعطيتي نداء العباد الذين ظلموا الى ان غرقوا في لجة الاسود كذلك

سمعا وربك على ما اقول شهيد نشد انك ما ايقظك التذابر الهوى لانا بلوناك
 وجدناك في معزل اعرف لمن القول وكن من المقترسين انا ما نحت ان نرجع اليك
 كلمة سو حفظا للمقام الذي عطيناك في الحياه الظاهرة انا احترنا الادب وجدناه سحبه المقترسين
 انه ثوب يوافق الشمس من كل صغير وكبير طوبى لمن جعله طرازه يكله ويل لمن جعل محسروا
 من هذا الفضل العظيم لو كنت صاحب الكلمة ما بذت كتاب الله وراى ظرك اذ ارسل
 اليك من لدن عزير حكيم انا بلوناك بما وجدناك على ما ادعيت قم وتدارك ما فات
 عنك سوف تغنى الدنيا وما عندك ويسقى الملك لله ربك ورب آباك الاولين
 لا ينبغي لك ان تقصر الامور على ما يهوى هواك اتق زفراة المظلوم حفظه من سهام الظالمين
 بما فعلت تتخلف الامور في مملكك ويخرج الملك من كفك جزاء عملك اذا تجردت
 في خسران مبين وتأخذ الرلازل كل القبائل هناك الا بان تقوم على نصره هذه الامر وتتبع
 الروح في هذا السبيل المستقيم اعزك عزك لعمرى انه لا يدوم وسوف يزول الا بان
 تمتك بهذا الجبل المتين قد نرى الذلة تسعى وراك وانت من الغافلين ينبغي لك
 اذا سمعت التذابر من شطر الكبر يا تدع ما عندك وتقول لبيك يا الله من في السموات
 والارضين .

قد كنا بآدم العراق إلى أن حُم الفساقُ توجّهنا إلى ملك
 يا ملك الاسلام بامر فلتا آسيناه ورد علينا من أولى التفاق ما لا يتم
 بالاوراق بذلك نأج سكان الفردوس واهل حظائر القدس ولكن القوم في حجاب غليظ
 «إلى أن قلنا» قد اشتد علينا الأمر في كل يوم بل في كل ساعة إلى أن أحسب جونا
 من السجن وادخلونا في السجن عظم ظلم مبين اذ قيل بأبي حرم حبسوا قالوا انهم أرادوا أن
 يجتدوا الدين لو كان القديم هو المتعار عندكم لم تركتم ما شرع في التوراة والانجيل يتنوا
 يا قوم لعمرى ليس لكم اليوم من محيص ان كان هذا جرمي قد سبقني في ذلك محمد رسول الله
 ومن قبله الروح ومن قبله الكلم وان كان ذنبى اعلاء كلمة الله وانهار امره فانا اول المهين
 لا ابدل هذا الذنب بملكوت ملك السموات والارضين «إلى أن قلنا» كلما ازداد البلاء
 زاد البهاء في حبت الله وامر به حيث ما مضى ما ورد على من حبسوا الغافلين لو سيروني في
 طباق التراب يكدوني راكبا على السحاب وداعيا إلى الله المقدر لهدى انى قديت
 بنفسى في سبيل الله واشتاق البلاء في حبة ورضائه يشهد بذلك ما انا فيه من البلاء يا تبتى
 ما حملنا أحد من العالمين ونطق كل شعر من شعراتى بما نطق شجره الطور وكل عرق من عروقتى
 يدعو الله ويقول يا ليت قطعت في سبيلك حياة العالم واتحاد من فيه كذلك قضى الأمر من
 لدن عليم خبير واعلم ان الرعية امانات الله بكم احفظوهم كما تحفظون انفسكم اياكم ان تجعلوا

الذناب رُعاة الاغنام وأن يمنعكم الغرور والاستكبار عن التوجه الى الفقراء والمسكين
 اطلع من أفق الانقطاع باسمي ثم اقبل الى الملكوت بأمر ربك المقدر القدير « الى أن قلنا »
 زين حبة الملك بطرازهمي وقم على تبليغ أمرى هذا خير لك مما عندك ويرفع الله
 به اسمك بين الملوك إنه على كل شيء قدير امش بين الناس باسم الله وسلطانه
 لتظهر منك آثاره بين العالمين « الى أن قلنا » قل يا قوم هل ينبغي لكم أن تنسوا أنفسكم
 الى الرحمن وترتكبوا ما ارتكبه الشيطان لا وجمال سبحان لو كنتم من العارفين قد سوا قلوبكم
 عن حب الدنيا والسكنم عن الافترار واركانكم عما يمنعكم عن التقرب الى الله العزيز الحميد قل الدنيا
 هي اعراضكم عن مطع الوحى واقب لكم الى ما لا ينعفكم وما منعكم اليوم عن شطرا الله انه اصل
 الدنيا اجتنبوها وتقربوا الى المنظر الأكبر هذا المقر المشرق المنير يا قوم لا تسفكوا الدماء
 ولا تحكوا على نفس الاباحى كذلك أمرتم من لدن عليم خبير ان الذين يعبدون فى الارض
 بعد اصلاحها اولئك جاوزوا ما حده فى الكتاب فبئس مهوى لمعتدين « الى أن قلنا »
 لا تحنوا فى اموال الناس كونوا أمناء فى الارض لا تحسروا الفقراء عما آتاكم الله من فضله
 انه يعطيكم ضعف ما عندكم انه هو المعطى الكريم يا اهل البهائم سحرُوا مدائن القلوب بسيوف
 الحكمة وابسيان ان الذين يجادلون باهواء انفسهم اولئك فى حجاب مبين قل سيف
 الحكمة احتر من بصيف واحد من سيف الحديد لو كنتم من العارفين احسروه باسمى وسلطاني

ثم افتحوا به مدائن أفئدة الذين اعتكفوا في حصن الوهي كذالك يأمركم قسم الأبحي
اذ كان جالساً تحت سيوف الغافلين ان اطلعتم على حطيصة أستروها لير الله عنكم انه هو الشار
ذو الفضل العظيم يا ملاء الأغنياء ان رأيتم فقيراً لا تستكبروا عليه تفكروا فيها خلقت منه قد خلق
كل من يارهمين « الى ان قلنا » انظروا العالم كهيكل ابنان ابعثته الأمراض وبروة منوطاً بكما
من فيه اجمعوا على ما شرعناه لكم ولا تتبعوا سبل المختلفين تفكر في الدنيا و شأن أهلها
ان الذي خلق العالم لنفسه قد خبس في أذرب الديار بما اكتسبت أيدي الغافلين ومن أفتق
السجن يدعوا الناس الى فخر الله العلي العظيم هل تفرح بما عندك من الرخارف بعد اذ تعلم
انها ستفنى أو تستر بما تحكم على شبر من الأرض بعد اذ كلمت ما تكن عند أهل البهائم الأاكسواد
عين نملته ميتته و عيالاً أهلها ثم قبل الى مقصود العالمين أين أهل الغرور وقصورهم انظر في
قبورهم لتعبر بما جعلناها عبرة للناظرين لو تأخذك نفحات الوحي لتفر من الملك مقبلاً الى
الملوكوت وتنفق ما عندك للتقرب الى هذا المنظر الكريم و أمر نعيم بي زرد ما حضرت
روح زنده لوح الرسالة دارد و لو ذكر منه لوح وترجمه انوار رسالتهم العلم عند الله العزير العظام
ويك زرد بنده امير لوح حضرت امير اطور روسر اتيه الله تبارك و تعال است :

اسمع نداء الله الملك القدوس و اقبل الى الفردوس المقراني

يا ملك الروس

فيه استقر من سمى بالاسماء الحسنى بين الملائكة الاعلى وفي ملكوت
الانساء باسم الله البهي الابهي اياك ان يحج بك شئ عن التوجه الى ربك الرحمن الرحيم
انا سمعنا ما ناديت به مولاك في نجواك لذا هاج عرف عنايتي وناج بحسب رحمتي اجيناك
بالحق ان ربك هو اعلم بحكم قد نصرني احد سفرائك اذ كنت في سجن الظلم تحت
السلاسل والاعمال بذلك كتب الله لك مقام لم يحط به علم احد الا هو اياك ان تبدل
هذا المقام العظيم « الى ان قلنا » قد اتى الأب والأبن في الواد المقدس يقول بتيك اللهم
بتيك والطور يطوف حول البيت والشجر ينادي بأعلى هنداء قد اتى الوهاب الكاب
على السحاب طوبى لمن تقرب اليه ويل للمبعدين قم بين الناس بهذا الامر المبرم ثم
ادع الامم الى الله لعن زعيمهم لا تكن من الذين كانوا ان يدعوا الله باسم من الاسماء فلما
اتى المستمسكي كفروا به واعرضوا عنه الى ان افتوا عليه بظلم مبين انظر ثم اذكر الايام التي
فيها اتى الروح وحكم عليه هيرودس قد نصر الله الروح بحسب سود الغيب وحفظه بالحق وارسله
الى ارض اخرى وعدا من عنده انه هو الحاكم على ما يريد ان ربك يحفظ من شاء لو يكون
في قطب البحر او في فم الثعبان او تحت سيوف الظالمين « الى ان قلنا » اسمع نداء في مرة
اخرى من شطر سجني لغيرك بما ورد على جمالي من مظاهر جلالي وتعرف صبري بعد قدرتي و

اصطباری بعد اقتداری و عمری لو تعرف ما نزل من تسلی و تطلع علی خزان امری و
 لالی اسراری فی سحر آسمانی و اوعی کلماتی لتغدی بنفسک فی سبیل الله شوقاً الی ملکوتہ العزیز
 المنیع اعلم جسمی تحت سیوف الاعداء و جسدی فی بلاء لا یصحی و لکن الروح فی شارة لا یعاد لها
 فرح العالمین .

و همچنین بعض از آیات لوح حضرت ملکه زیدہا اللہ تبارک و تعالیٰ ذکر میشود مقصود آنکه
 شاید صفحات و حرا جناب را اخذ نماید و لوجه الله بر خدمت امر قائم کنند و آنچه از الواح حضرت
 ملوک و قہتم الله رسیده برسانند زیرا امر عظیم است این خدمت عظیم در آن زمین علمای اعدام
 بسیارند از جمله حضرات سالار است که در بزرگی و شان معروفند بایشان مشورت نمایند و آنچه از
 قلم اعلیٰ جاری شده بنمایند شاید بر اصلاح عالم و تہذیب نفوس اعم موید شوند و ضعیفہ و بخی
 مکنونہ مخرونہ در آن رسدہ را بکثر نضاح اکثر ساکن نمایند زیرا توفیق را از حق می طلبیم و سیر هذا
 علیہ بعزیز .

فی لندن اسمعی نداء ربک مالک البریة من السدرة الالہیة
 یا ایہا الملکۃ اے لاله الا انا العزیز الحکیم صنعی ما علی الارض و زینتی
 رأس الملک باھیل ذکر ربک باھیل اے فداتی فی العالم بمجدہ الاعظم و کل ما ذکر فی
 الاحمل

قد تشرف بر الشام بعد دوم ربه مالك الأمام وأخذ سكر حشر الوصال شطرا الجنوب
 والشمال طوبى لمن وجد عرف الرحمن قبل إلى مشرق الجبال في هذا العجس المير قد اهتز
 المسجده الأقصى من سمات ربه الأبهي والبطحا من نداء الله العلى الأعلى وكل حصاة منها تسبح
 الرب بهذا الأسم العظيم ۞ إلى أن قلنا ۞ أنا نذكرك لوجه الله ونحبت أن يعلوا اسمك بذكر رب
 خالق الأرض والسماء الله على ما أقول شهيد قد بلغنا أنك صنعت بيع العلمان والاماهذا
 ما حكم به الله في هذا الظهور البديع قد كتب الله لك جزاء ذلك أنه موافق أجور المحنات
 والمحسنين ان تتبى ما أرسل اليك من لدن عليم خبير إن الذي اعرض استكبر بعد ما جابه
 البيئات من لدن منزل الآيات ليجب الله عمله أنه على كل شئ متدير إن الأعمال تقبل
 بعد الاقبال من أعرض عن الحق أنه من أحبب الخلق كذلك قدر من لدن عزيز متدير .
 وسمعا أنك اودعت زمام المشاورة بايادى الجمهور نعم ما علمت لأن حب استحكم أصول بنية
 الأمور وتطن قلوب من فى ظلك من كل وضع وشريف ولكن سبغى لحم أن يكونوا امناة
 بين العباد ويرون انفسهم وكلوا لمن على الأرض كلها منذ ما وعظوا به فى اللوح من لدن مدبر
 حكيم واذا توجه احد إلى الجمع يحول طرفه إلى الأفق الأعلى ويقول يا الهى أسألك باسمك
 الأبهى أن تؤيدنى على ما تصلى به أمور عبادك وتعمر به بلادك أنك انت على كل شئ متدير
 طوبى لمن يدخل الجمع لوجه الله ويحكم بين الناس بالعدل الخالص ألا انه من الفائزين .

يا اصحاب المجالس هناك وفي ديار حسرى تدبروا وتكلموا فيها يصلح به العالم وحاله لو كنتم
من الموتى من أنظروا العالم كهكل انسان انه خلق صحيحاً كاملاً اعترته الامراض بالاسباب
المختلفة المتغايرة وما طابت نفسه يوماً بل اشتد مرضه بما وقع تحت تصرف المتطببين الذين ركبوا
مطية الهوى وكانوا من الهامين الآمن شاء الله رب العالمين وان طاب عضو من أعضائه
في عصر من الأعصار بطبيب حاذق بقيت اعضاء حسرى فيما كان كذلك فينبلكم لعليم بخبر
واليوم نراه تحت ايدى الذين احذم سكر خم الغرور بحيث لا يعرفون خيرا لنفسهم فكيف هذا الامر
الأوعر الخبير «إلى أن قلنا» وما جعله الله الذريق الأعظم والسبب الأتم لصحته هو اتحاد من على الارض
على أمر واحد وشريعة واحدة هذا لا يمكن أبداً الا بطبيب حاذق كامل مؤيد لعمرى هذا
هو الحق وما بعده الا الضلال المسبين كما اتى ذاك لسبب الأعظم واشرق ذاك النور من شرق
القدم منع المتطببون وصاروا سحابة بينه وبين العالم لذا ما طاب مرضه وبقي في سقمه الى اليوم
انتم لم يقدروا على حفظه وصحته والذى كان مظنة القدرة بين البرية منع عما اراد بما اكتسبت ايدى
المتطببين انظروا في هذه الايام التى اتى جمال القدم بالاسم الأعظم لحياء العالم واتحادهم
انتم قاموا عليه باسياف شاحذه واركبوا ما فرج به الروح الأمين الى ان جعلوه مسجوناً في خزنة
البلاد وانقطعت عن ذيله ايدى المقبلين اذا قيل لهم انى يصلح العالم قالوا قد تحقق انه من المفيد
مع انتم ما عاشروه ويرون انه ما حفظ نفسه فى اقل من حين كان فى كل الأحيان بين

ایادی اهل الطغیان مژده صبوه و طورا اخصر جوه و تارة اوار و ابه اسلاد کذکت حکموا
علینا و الله بما قول علیم زینبت فسا همان نسبت فسایت که زکبدر فرعون بحضرت
کلیم الله داده اند است اما نزل الرحمن فی الفرقان قوله تبارک و تعالی : « ولقد ارسلنا
موسى باياتنا و سلطان مبين الى فرعون و هامان و قارون فقالوا ساحر کذاب
فلما جاءهم بالحق من عندنا قالوا اقلوا ابنا الذین آمنوا معه و استجوا نساءهم و ما کید الکافرین
الا فی ضلال و قال فرعون ذرونی اقتل موسى و لیذع ربی انی اخاف ان یتبدل دینکم
او ان یطغی فی الارض الفساد و قال موسى اتی عدت برتی و ربکم من کل متکبر لا یؤمن بیوم
الحساب » لافعال مصلح عالم لا مفسد دانسته اند و گفته اند آنچه را که تکرش نیده اند هر یک
تیر ظهور زرافه است در راه آبرو شوق نهج معبر بانکار و خبر با عیلا ضر و خربی مقبریات متک
جستند و عبار از شرع غایت مالک ایجا سر و م ساختند چنانچه حال نوسر که این مطن سلوم
را ندیده اند و معاشرت کرده اند گفته میگویند آنچه را که آنجناب شنیده میشنوند بگویند هر قوم
آفتاب بین زرافه است بفسد شرق و نور ظهور مکتم طور امام ادیان ساطع و لامع صدر قلب
و سمع و بصیر را بگوثر بیان حزن مقدس و مطهر سازید و بعد توجه نماید لعمر الله از جمع اشیا ندان
قداتی بحق اصغار شنیده طوبی المنصفین و هنیئا للمقبلین از جمله نسبت بسره مبارکه گفته اند آنچه را
که هر عالم بصیر و هر عارف خیر بر کذبش گوهر در دست است آنجناب آیات که در باره حضرت کلیم

نازل شده ملاحظه و قرأت نمهند **قوله تبارك وتعالى** : « قال ألم نتركب فينا وليداً و
 لبثت فينا من عمرك سنین و فعلت فعلتک التي فعلت و أنت من الکافرین قال فعلتها
 اذا و أنا من الصالین ففررت منکم لما تختمکم فوہب لی ربی حکماً و جعلنی من المرسلین »

قوله تبارك وتعالى : « و دخل المدينة علی صین غفلة من أهلها
 فوجد فيها رجلین یقتتلان هذا من شیعة و هذا من عدوه
 فاستغاثه الذی من شیعة علی الذی من عدوه فوکره موسی نقضی علیه قال هذا من عمل
 الشیطان انه عدو مضل مبین قال رب اتی ظلمت نفسی فاغفر لی فغفر له انه هو الغفور الرحیم
 قال رب بما أنعمت علی فلن أکون ظمیراً للبحرین فأصبح فی المدينة خائفاً یرقب فاذا الذی
 استنصره بالأمر استصره قال له موسی انک لغوی مبین فلما أن اراد ان یطش بالذمی برعدوه
 لهما قال یا موسی اترید ان تقتلنی كما قتلت نفساً بالأمر ان ترید الا ان تكون جباراً فی الأرض
 و ما ترید ان تكون من المصلین . »

و در مقام دیگر

حال سمع و بصر متعطل و مطبوعه لازم که بعد از انصاف تمسک نماید حضرت کلیم هم
 بظلم و کفر در فرستار نمهند و همچنین بخوف و فرار و عصیان و طلب مغفرت از حق صاحب دلاله کعبه
 و به آرزو فائز گشت .

یا شیخ

حق حجب لاله پر حین بمطایر عشر ظاہر با علم نفعد مایسار
و حکم مایرید آمدہ لیس لأحد ان یقول لم و بتم و من قال آت

اعرض عن الله رب الأرباب در ایام ظهور زین العابدین و موجودی چنانچه در بارہ دیگر مظلوم
ہم گشتہ اند آنچه را کہ مقتربین مخلصین را کہ بشکر کور کردہ و میدہند لعمر الله زین العابدین متعسر بعضہ
ہست اگرچہ حال عمیر را لہجہ نمہ ہراند آنرا بمقربیت کہ بنیالایقہ بیالایند و لکن الله یعلم و ہم
لا یعلمون نفس کہ بقدرت و قوت اکثر مقابز جمیع ضربات عالم قیام نمہ و تکرار باقی اعلیٰ
دعوت فرمہ اورا انکار نمہ ہراند و نفوس کہ لازال خلف استار و احجاب سانس و بخت مشغول
بذکر نفس متک حبتہ اند حال ہم صعب بلذیب و اقرار مشغول قصد جزادخال بہت
در افندہ و قلوب نہاشتہ و ندرند ہر نفس از بدینہ کبیرہ بنیاز ضرر توجہ مینہد فوراً بسیالہ برقیہ
خبر میدہند کہ جہر سرت نمہ و بعقارتہ شخیر عالم و کاملہ و فاضلہ در اضر عسر بر اضر متعسر
توجہ نمہ و مقصود شکر عکاف بچہ در بارہ او نوشتہ اند آنچه را کہ ز فرات مخلصین و مقتربین مرتفع
زین مظلوم را مرحوم مغفور حضرت شیرالدولہ میرزا حسین خان غفر الله لہ شناختہ بچہ و اہلہ
تخلو اولی سرت تفسیر و ورود این مظلوم را در آستانہ و اقوال و اعمالش را ذکر فرستہ
یوم ورود میماند سرت حاضر و ما را بحتی کہ ما مور بچہ فرستہ کمال محبت و عنایت
از جانب سرت نسبت باین مظلوم ظاہر و مشہور یوم دیگر شاہزادہ شجاع الدولہ و میرزا صفا

نبی است مرحوم مقهور شیرالدوله وزیر مختار شریف آوردند همچنین بعضی از وزیران دست علیه از جمله مرحوم
 کمال پاشا و بعضی دیگر و در این مظلوم تنگنا عهد الله من غیر ذکر حاجت و مظلوم چهار شهر در آن از بر وجه و اعما
 ن فخل مظلوم و مشهوره لاینکه ها الا کل مفضل کذاب من عرف الله لم یعرف دونه دست بسته
 و ندایم ایشا این امور را ذکر نمی نم بعضی از زندگان ایران هر هنگام وارد آسرخ مدرسه شده اند
 در ب خانه با لاجر شهرتیه و انعام کمال جد و جهد را میزدول داشته اند و در این مظلوم اگر ب
 اعزاز بجه علت ذلت هم شده و در این عهد حضرت مرحوم مقهور اعدا الله مقامه نظر بدو تری این مظلوما
 بجه بلکه نظر مقبضیات صحت و خدمت که ترا در نظر داشته اند بجه شهادت میدهم که در خدمت
 دست این بجه شانی که خیانت را در عرصه شهر را هر و مقامی بجه و بسبب درود این مظلومان در سخن عظیم
 هم لوبجه و لکن غمخیز در عهد خود صادق بود لائق ذکر خیر است این مظلوم لازال تمیز
 و قصد شرف ارتفاع و ارتقا در دست و ملت بجه نه ارتفاع مقام خود حال جمع جمع بر اجمع نموده اند
 و بر تبتک صدمت این مظلوم قیام نگه اند و لکن المظلوم بیال الله تبارک و تعالی ان یؤیدهم
 علی الرجوع و یوفقهم علی تدارک ما فات عنهم و الا نابة لدی باب عطاءه انه هو الغفور الرحیم .

ان قلمی ینوح لِنَفْسِی وَ اللُّوْحِ یَسْکِی بِمَا وَرَدَ عَلَیَّ مِنْ الَّذِی حَفَظْنَا ه
 فِی سَنَیْنِ مَتَوَالِیَّاتٍ وَ کَانَ اَنْ یَخْدُمَ اَمَامَ وَجْهِی فِی اللَّیَالِی وَ

یا شیخ

الايام الى ان اغواه احد خدامي الذي سمي بيه محمد يشهد بذلك عباد موقنون
 الذين حاسبوا معي من الزوار الى ان وردنا في هذا السجن العظيم وورد منها على صاحب به
 كل عالم وناج به كل عارف ووزفت دموع المنصفين نسأل الله ان يؤيد الغافلين على العدل
 والانصاف ويُعزِّفهم ما غفلوا عنه اِنَّهٗ هو الفصل الكريم اِى ربت لا تمنع عبادك عن
 باب فضلك ولا تطردهم عن بساط قربك اُتيدهم على كشف سجات ابعمال وخرق حجات
 الأوحام والآمال اِنَّك انت العنق المتعال لا اله الا انت العزيز الفعّال .
 قسم بر آق شب بر بائنه كه لذائق سما ايعان اشراق نمجه ز منطوم در ليالي و ايام تهديد
 نفوس مشغول تا آنكه نور ذاتي بر تاريكي نماند غلبه نمجه .

مکرر ذکر شده و میشو چه پرسند بغایت آلم و در ادا قوت نافذ
 ربانی حضرت سلطان مرادیه الله را نصرت منجیم نصرتی که نحو منظر
 عدل و انصاف ثابت و محقق است و لاینکرها الاکل معتد ائیم و کل منقض مرید .
 عجب آنکه در راه دولت و امانتت للاحین بهی خدمت ظاهر مبین ملتفت نشده اند
 و یا شده اند نظر حکمت ذکر نفر میهند قبر از در بین پرسند ما بنیز عباد مجادله و محاربه ظاهر قائم
 و بعد بسنج حکمت و بیان نصیحت و عرفان کفر سحر متین صبر و ذمیر منیر اصطبار تنگ خستند

و تثبت نمودند بشانی که آنچه بر این ضرب مظلوم وارد شد تخریب نمود و بحق گذاشتند مع آنکه
در مازندران در وقت جمع کشیر را بدترین عذاب مُعَذَّب نمودند از عهد حضرت جابر نصیر که
فرستاده نور محمد مشرق از اقصای سیم بعد از شهادت چشم او را کردند و دماغش را بریدند
و ظلم بمبار رسید که احدی ممالک خارج کرستند و نوحه نمودند و در میان زابل و بلخ و صغاری بعضی
در اطراف ممالک اجانت نمودند یا شیخ قلم حیا میند از ذکر آنچه واقع شده و در ارض صا
نا ظلم مستعد شامی که هر منصف نوحه نمود لعنک از مدینه علم و معرفت نجیب و بکا مرتفع بقسم که الابد
احد تر و تقوی محرق نویز نیز حسین در آن از ضرر ایکنه جانفند نمودند دولت
و ثروت و عزت ایشان کلا منع نمود الله یعلم ماورد علیهما و القوم کشر هم لایعلمون و قبر از
ایشان جناب کاظم و من مَعَهُ و در آن حضرت اشرف کثر شربت شهادت را کمال شوق و اشتیاق
نوشیدند و بر فوق اعلا شتافتند و همچنین در عهد سردار عزیز خان جناب عارف با آنکه میرزا
مصطفی و من مَعَهُ را اخذ نمودند و بر فوق اعلا و اقصای فرستادند با بر در بر علیه ایشان ظلم خاص
و مشهور ظلم که شب و شند داشته مع ذلک نفس بر دفاع قیام نمود در حضرت بیع که خارج
حضرت سلطان محمد تقی کردند که چگونه جانزده آن فارس مضر را قطع از کلید شین حیات را
ناروت یت نمود .

یا شیخ

از زینب امیر انکار شو که ام امر لائق اقرار است بین لوجه الله
ولا تکن من الصامتین حضرت نجلی را اخذ نمودند و با کمال
جذب و شوق قصد مقام شهادت نمود و باین کلمه ناطق: «ما جفا و خون بهار ای قسیم»
زینب غیب و جان داد در اشراق و تجلی سیر انقطاع که از شرط علاء قلب مولا علیج
در اشراق نمود نظر نماید نجات کلمه عید وقت در قلم اعجاز شانی جد بشر گوید که میداد شهادت
و ایوان عشرت که شریکین بل الاولی اولی در جناب ابابصیر رسید اشرف زینجان تفکر
نماید ام اشرف را حاضر نمودند که بشر را نصیحت نماید ترغیب نمود الی ان فاز بالشهادة
الکبری. یا شیخ این ضرب از خلیج رسا که شسته اند و بر شطرحب انقطاع خراگه بر افراشته اند
ایشان صد هزار جان را یکبار نشانیند و بمباراده الاعداء بکلمه تمینند باراده الله متمسکند و از
ماخذ القوم فارغ و آزاد سردار دزد و کلمه نالائقه لعنشد تفکر نماید گویا از بحر انقطاع نوشیده اند
زندگی دنیا ایشان را از شهادت در سبب دیگر منع نمود در مانده را در جمع کثیر از عباد الله را تمام
نمودند حاکم بمقریات جمع را تاراج گو از جمله ذکر نمود حضرات اسلم جمع کجوانند و بعد از تفحص در خطه
شد یک لوله تفنگ مرغ غیر اسباب بهم سبحان شریف ضرب سلاح محتاج نه چه که کمزورت
لا جبر اصلاح عالم بسته اند بخدا شایسته اعمال طیبه سلاحتان اخلاق مرضیه و سردار شایسته تقوی شده
طوبی لمن نصف عمر الله این ضرب از صبر و سکون تسلیم و رضا منظر عدل شده اند و در ابر

بمقامی رسیده اند که گشته شده اند و نمشته اند مع آنکه بر مظلومها راضی و ارادش در آنچه
 در تاریخ عالم شبیه آنرا ذکر نموده چشم مردم مثلش را ندیده آیا بسبب آنکه در این باب عظیمه را
 قبول نموده و در دفع آنزدت در دنیا وروده اند چه وجه و علت تسلیم و سکون چه بسبب منع
 قلم اعلی در صباح و مساء و اخذ زمام امور بقدرت و قوت مولی الوری در ابابعدیغ که
 نماید آنرا مظلوم را اخذ نموند و بسبب و لعن این مظلوم امر گویند و لکن نصیبت که در حرمت
 ربانی شهادت اختیار نموده و بر آنرا فائز گشت **ان تعدوا الشهداء فی سبیل الله لا تحسبوا**،
 در حضرت سید اسماعیل علیه سلام الله و عنایتی نظر نمائید که قبر از فجر باب بیت را با تمامه خود
 جاروب نموده و بعد در کنار شرط مقبلاً الالهیت برت خود جانم شایسته در نفوذ کلمه نظر نمایی
 در نفوس را اول سبب و لعن امر نموند و لکن هر یک چه که امر را در راه خود را بر اراده الله مقدم نداشت

در قبر حضرت ذبیح یک نفس بجه و حال این مظلوم ظاهر نموده
یا شیخ از بلا شمشاد آنچه راه علت حیرت منصفین است نصف بانه
 و قم علی خدمت ربک آنکه یجز یک جزا را تا تعادله کنوز الارض و لآخر ان الملوک و
 السلاطین توکل فی کل الامور علی الله و قوضها الیه انه یعطیک اجر کان فی الکتاب
 علیاً و در این هر روز عسر با عمال مشغول شو که عرف رضا از آن متضوع گشته و بطرز قبول

نورین شو حضرت بلال حبش حوچن عاشر مقبول اقبال سین او از شین عالم سبقت گرفت
 امروز باید جمیع اعراب بنور شکار و اتفاق مشور نمودند بار کبر و غرور بعضی از اعراب عالم دانند
 را اعراب کعبه و بیت عدل و داد را و در این همه .

دارد شد بر این مطن لوم آنچه که شبهه دشمن داشته و کمتر را کمال تسلیم
یا سح و رضا لاجد تهنید نفوس و ارتفاع کلمه الله صمد نعیم در آیامی
 در سخن از صمیم نعیم مالک یوم بدست علماء دادند دیگر معلومست که چه وارد شد و اگر
 و قرآن جناب در انبار حضرت سلطانم وارد شوند از نایب و سیران محترم طلبند که از خبر بحیرا
 در یکی بقره که رویی بسلاسه معرفت بنمایند قسم به تیر عدل که چهار شهر در مطن لوم در
 یکی از اینها معذب و مغلول . وَ حَرْنِي مَا يَعْقُوبُ بَثْ اَقْلَهُ و كُلُّ بِلَا اَيُّوبِ بَعْضِ بَلْتِي
 و همچنین در شهادت حاج محمد رضا در مدینه عشق تغذی نماید ظالم با عالم بر این مطن لوم
 وارد آورند آنچه را که بغیر از علم خارج استند و نوحه نمودند چه که از دست از مذکور و معلوم سیم
 زخم بر جبهه مبارکش وارد مع ذلک احد از امر تجاوز نمود و دست در نیاورد در هر حال حکم
 کتاب را برار داده خود مقدم داشتند مع آنکه در آن مدینه جمع از این حرب بجهت هستند استعدا
 اند حضرت سلطانم آید الله تبارک و تعالی در این امور سفیه تغذی فرماید و بعدل و انصاف حکم نمایند

مع انکه در اکثر بلاد ایران در هیچ سنین اخیره این حرب کشته شدند و نگشتند مشاهده شود
 بعضی افسد بعضی زیاده از قبر ظاهر و از رسید اعمال شفاعت مظلومها از اعدا نمود امر اجماع
 آیتیه بسبب بعضی رسیده که حرب مظلوم در آنج مدینه خود حاکم زرقا قنبر با شفاعت نمودند و تخفیف
 طلب کردند فاعتبروا یا اولی الابصار .

در هیچ آیت محکمات در یکی از الواح از قلم حضرت نازل :

یا سَاحِ یا عبد اسمع نداء المظلوم الذی حمل الشدائد والسبایا فی سبیل الله
 مالک الأسما الی ان سبحن فی ارض الطاء انه دعا الناس الی اجمته العلیا وهم احنذو
 وداروا به فی المدن والدیار کم من لیل طار النوم من عیون اجبانی حب النفسی وکم
 من یوم قام علی الأضراب مرة رأیت نفسی علی أعلى البحال و آخری فی سبحن الطاء
 فی استلاس والأغلال لعسر الله قد کنت شاکرا ناطعا ذاکرا متوجهها راضیا خاضعا
 خاشعا فی کل الاحوال کذلک مضت ایامی الی ان نهت الی هذا السبحن الذی به ترزق
 الأرض وناحت السموات طوبی لعبد بذ الطنون اذا فی المکنون برایات الایات
 انا خبرنا الناس بحبذ الظهور الأعظم ولكن القوم فی سکر عجاب عند ذلک ارتفع
 النداء من شطر البحار نادت وقالت طوبی لک یا عکبا بما جعلک الله مطلع نداء الأهل و

مشرق آياته الكبرى ونعمائك بما استقر عليك كرسي العدل واشرق من انقاس
 نير العناية والالطاف طوبى لمنصف انصف في هذا الذكر الأعظم وويل لكل غافل
 مرتاب وبعد زهومات بعض زهومات لوج برمانه زهومات امر مالك ادبانه نازل :

هو المقدر اعلم حكيم

قد اعطيت ارباح البصا سفينة البطاه بما اكتسبت ايدي الظالمين يا ايها المشهور
 بالعلم قد اقيمت على الذين نوح لهم كتب العالم وشهد لهم دفاتر الاديان كلها وانك انت
 يا ايها البعيد في حجاب غليظ تالله قد حكمت على الذين بحسب لاج افاق الايمان يشهد
 بذلك مطلع الوحى ومظاهر مرتبك الرحمن الذين انفقوا ارواحهم وواعندهم في سبيله المستقيم
 قد صاح من ظلمك دين الله فيما سواه وانك تلعب وتكون من الغريرين ليس في قلبى
 بغضك ولا بغض احد من العباد ان العارف يراك وامثالك في جهل مابين انك
 لو اطلعت على ما فعلت لالقيت نفسك في النار او خرجت من البيت متوجها الى البحال و
 نحت الى ان حجت الى مقام قدرتك من لدن مقدر تدبير يا ايها الموهوم اخرق حجات
 الطون والاهام لترى شمس العلم مشرقة من هذا الافق المنير قد قطعت بضعة الرسول و
 ظننت انك نصرت دين الله كذلك سولت لك نفسك وانت من الغافلين قد احرق

من فعلك قلوبُ الملأ الأعلى والذين طافوا حول أمر الله رب العالمين قد ذاب
كبد استول من ظلمك وناح أهل الفردوس في مقام كريم نصف بالله بائي برهان
استدل علماء اليهود واستوابه على الروح اذا أتى بالحق وبأبي حجة انكر الفريسيون
وعلماء الأصنام اذا أتى محمد رسول الله بكتاب حكم بين الحق والباطل بعد انضاب نور
ظلمات الأرض وانجذبت قلوب العارفين وانك استدللت اليوم بما استدل به
علماء الجبل في ذاك العصر يشهد بذلك مالك مصر الفضل في هذا السجن لعظيم انك
اقدمت بهم بل سبقتهم في الظلم وطمنت انك نصرت الدين ودفعت عن شريعة الله
العليم بحكيم ونفسه الحق نوح من ظلمك التاموس الأكبر وتصبح شريعة الله التي به استر
نسات العدل على من في السموات والأرضين هل طمنت انك رجحت فيما افقت لا وسلطان
الاسماء يشهد بخبر انك من عنده علم كل شيء في لوح حفيظ يا ايها الغافل انك ما رأيتني
وما عاشرت وما آنت معي في اقل من ان فكيف أمرت الناس سبي هل اتبعته في ذلك
هواك أم مولاك فأت باية ان أنت من الصادقين نشهد انك نبذت شريعة الله
وراءك واخذت شريعة نفسك انه لا يعزب عن علمه من شيء انه هو الفرد النخبير .
يا ايها الغافل اسمع ما أنزله الرحمن في الفرقان : « لا تقولوا لمن القى اليكم السلام
لست مؤمناً » كذلك حكم من في قبضته ملكوت الامر واخلق ان انت من السامعين

انك نبذت حكم الله واخذت حكم نفسك فويل لك يا ايها الغافل المريب انك
 لو تسكرني باي برهان ثبت ما عندك فأت به يا ايها المشرك بالله والمعرض عن سلطانه
 الذي احاط العالمين اعلم ان العالم من اعترف بظهوري وشرب من حبه علمي و
 طارفي هو اجتبي ونبذ ما سواني واخذ ما نزل من ملكوت بياني البديع انه بمنزلة
 البصر للبشر وروح الحيوان لجسد الامكان تعالى الرحمن الذي عرفه واقامه على خدمته امره
 العزيز العظيم يصلي عليه الملا الاعلى واهل سرادق كبرياء الذين شربوا حتى المحنتوم
 باسمي القوي القدير انك ان تك من اهل هذا المقام الاعلى فات باية من لذي
 فاطر السماء وان عرفت بحر نفسك خذ اعنته هواك ثم ارجع الى مولاك لعل يكفر عنك
 سيدناك التي بها احترقت اوراق السدره وصاحت الصخرة وبكت عيون العارفين
 كبن اشق ستر الربوبية وغرقت السفينة وعقرت الناقة وناح الروح في مقام يرفع بعض
 على الذي اتاك بما عندك وعند اهل العالم من حجج الله وآياته افصح بصرك ترى لمطعموم
 مشرقا من افق ارادة الله الملك الحق المبين ثم افصح سمع فوادك لتسمع ما تنطق به السدره
 التي ارتفعت بالحق من لدى الله لعنيزا بحيل ان السدره مع ما ورد عليها من ظلمك
 واعتلاف امثالك تنادي باعلى التنداء وتدعو الكل الى سدره المنتهى والافق الاصل
 طوبى لمن رأت الآيه الكبرى ولاذن سمعت ندائها الاصلى وويل لكل معرض اثم يا ايها

المعرض بالله لو ترى السدرة بعين الأناصاف لترى آثار سيوفك في أنفسنا وأعضائها
وأوراقها بعد ما خلقت الله لعرفانها وخدمتها تفكر لعل تطلع بظلمك وتكون من التائبين
أظننت أننا نحاف من ظلمك فاعلم ثم اتقن أننا في أول يوم فيه ارتفع صرير العلم الأعلى
بين الأرض والسماء أنقضا أرواحنا واجسادنا وأبائنا وأموالنا في سبيل الله العلي العظيم
ونفتخر بذلك بين أهل الأثاء والملا الأعلى يشهد بذلك ما ورد علينا في هذا الصراط
المتقيم تالله قد ذابت الأكباد وصببت الأجساد ونفكت الدمار والأبصار كانت ناظرة
إلى أفق عمالية رجبنا الشاهد البصير كلما زاد بسلا زاد أهل البهارة في حُبهم قد شهد بصدقهم
ما أنزل الرحمن في الفرقان بقوله: « فتمنوا الموت إن كنتم صادقين » هل الذي حفظ نفسه
خلف الأجناب خير أم الذي اتقىها في سبيل الله أنصف ولا تكن في تيه الكذب من البهائم
قد أخذهم كوثر محبة الرحمن على شأن ما منعتم مدافع العالم ولا سيوف الأمم عن التوجه إلى بحر
عطاء رجب المعلى الكريم تالله ما أعجزني بسلا وما أضعفت أعراس العلماء نطقت وانطق أماناً
الوجوه قد فتح باب الفضل واتى مطلع العدل بآيات واضحات ونبج باهرات من لدى الله
المقدر المتدير إضر بين يدي الوجوه لتسمع أسرار ما سمعه ابن عمران في طور العسرة فان
كذلك يأمرك مشرق ظهور ربك الرحمن من شطر سجدته العظيم عند ذلك ارتفع نداء العظيمة مرة
أخرى حنينها وتقول إن الطور ينادي ويقول يا ملا أسبان اتقوا الرحمن أتى فرزت بكلهمي

و اخذ جذب فرجی حصاة الارض و تراجهنا و التدرة تقول یا ملاء بسیان انصفوا فیما ظلم
بالحق قد ظهرت النار التي طهرها الله للكليم شهيد بذلك كل ذي بصر عليم .

یا شیخ

بعض از شهدای این ظهور ذکر شد و همچنین بعضی از آیات که در ذکر ایشان
از ملکوت بیخ نازل آمد زنده منقطعاً عن العلم در آنچه ذکر شده
تفکر فرمایند حال در میرزاها که است با بار و صلاصفت در ارض طاعت کند لازم اول مجرب
شنید او را بابی گفته اند اضطراب اندیشه شاینی که وقار و سکون منقطع گشت بر سایر ارتقا
جست و نطق نمود کلماتی که سزاوار نبود لازماً که پارها عالم محض حجت ریاست عمر نموده اند
آنچه را که بسبب و علت کلام عبارت شده است جناب جمیع را مشران نفوس ندانند استقامت و
ثبوت و روح ظهیر نام و تمکین و وقار شهدای این ظهور ذکر شد تا آنجا که گاه شوند و مقصود
آنچه بیخ شد از الواح ملک و غیره زنده آنجناب یقین بسین بدانند که این مظلوم در شهر راست
نمود و به آنچه نامور بود امام و جوه عالم با صبح با شیخ ذکر نمود و القاسم بود و لکن زشال آنرا
ضعیف شد حال و غیره امر شده را تبیین نمودند و نظر بر زندگان در روزه دنیا عمر نمودند و گفتند آنچه را
در عین عدل گریست و قلم از غلظت نمود مع زنده از صدر امر بی خبر بجهت دستند و این مظلوم اوج
انظار نمود یاها که ترا خورشید و دیدر حال بساحت مظلوم توجه نماید نجات و مرد و فوجا

اللهم تلاتا يئيد نمايد و بمقصود فائز گوید هر نفس الیوم شب پده آثار فائز شو حق را از باطن بشاید
 شمس از ظن تمیز دهد و بمقصود نگاه کند حق شاید و کوله در آنچه ذکر شده لوجه الله به که شاید
 آنجناب سبب هدایت خلق شوند و اغلب عالم را از ظنون و ارواحم نجات بخشند .
 سبحان الله الی عنین معضنیه منکرین نمیدانند آنچه تو بیشتر معنی نقطه رفته از که بهیچ العلم عند الله
 رب العالمین .

همت کن و بر ضد مست امر قیام نما امروز حق محسوسم امام و جوه
 ظاهر خذه با اسم ربکم ثم اشربه بذكره العیزر البدیع من مظلوم
یا شیخ
 در بیالی و ایام بتالیف قلوب و تهذیب نفوس مشغول امورات و اقع در ایران در سنین اولیه
 فخرت یقه سبب عزن مقررین مخلصین بود و در هر سنه قتر و غارت و تاراج و سفک دما بود
 یک سنه در زنجار ظاهر شد آنچه که سبب فرج آب بود و همچنین یک سنه در نی ریز و سنه دیگر
 در طبرستانه و اقع در ضراط و اقع و از آن بعد از مظلوم با عانت حق صبر جلایه از مخرج مظلوم
 را باین سبغ نگاه نمود مگر از ما عهدیم و ما عهد القوم متعدد و ما عهد الله تثبت و ناظر حال
 باید حضرت سلطان حفظه الله تعالی بغایت شفقت با این حزب رفتار فرماید و این مظلوم نام
 لعنه الله عهد میناید از این حزب جز صدهفت و امانت امر ظاهر نشود که مفسر را در هر حال

حضرت سلطانی باشد هر قدر باید مقام سلطنت را ملاحظه نماید و در آن خاضع باشد و با مشرع
و مجرب متمسک سلاطین مظاهر قدرت و عظمت آن هر چه هستند زین مضمون معلوم
با احد مدینه نموده که بر این فقره شاهد و گواهند و لکن ملاحظه شود سلاطین هر چند اندک
از کمالات بسیار و اولیا و واضح و معلوم خدمت حضرت روح علیه السلام عرض نمودند :
« یا روح الله ایچوزان تعطی جزیه لقیصر ام لا قال بلی ما لقیصر لقیصر و ما لله لله . » منع نفرمودند
و زین جمله بی دست خود بقصرین چه که ما لقیصر از حضرت الله نبی میفرمودند و همچنین در آیه مبارکه :
« طیعوا الله و طیعوا الرسول و اولی الامر منکم » مقصود از زین اولو الامر در مقام اول و رتبه اول آمده
صلوات الله علیهم بجهت هستند ایشانند مظاهر قدرت و مصادر امر و مخازن علم و مطالع حکم که هر
رتبه ثانی و مقام ثانیا ملوک و سلاطین بجهتند بغیر طوکی که بنور عدلشان آفاق عالم منور و روشن است
دمیدانند از حضرت سلطان نور عدلی اشراق نماید که جمیع اعراب اعم را احاطه کند کمتر باید از حق
زیر برایش طلبند آنچه را که الیوم سزاوار است .

و سیدی و سندی و مقصودی و محبوبی اسألتک بالاسرار التي
كانت مكنونة في علمك و بالآيات التي منها تضيوع عرف غماتك
و بامواج بحسب عطائك و سما فضلك و كرمك و بالآثار التي سفكت في سبيلك و بالاكباد التي
ع .

ذابت فی جُحک ان توتیة حضرتہ السلطان بقدرتک و سلطانک لیظرنسہ ما یكون باقیاً
 فی کتبت و صحتک والواحد ای رب خذیدہ بید اقتدارک و نورہ بنور معرفتک و زینہ
 بطراز اخلاقک انک انت المقدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام الاشیاء لا اله الا انت
 الغفور الکریم .

حضرت بولس قدیس در رسالہ بھیر رومیہ نوشتہ : « توضع کل نفس للسلطان العالیۃ
 فانہ لا سلطان الا من اللہ و السلطان الکائنۃ انما رتبہا اللہ فمن تعاقوم السلطان فانہ یعاند
 ترتیب اللہ . » الی ان قال : « لانه خادم اللہ المنتقم الذمی یفقد الغضب علی من یفعل الشر . »
 میفرماید ظہور سلاطین و شوکت و اقتدارشان عند اللہ بصرہ در احادیث قبیر ہم ذکر شدہ آنچه
 در علم آیدہ و شنیدہ اند نسال اللہ تبارک و تعالیٰ ان یؤتیک یا شیخ علی التمسک بما نزل من
 سما عطاہ اللہ رب العالمین علما باید با حضرت سلطان متحد شوند و بانچہ سبب حفظ و حرکت
 و نعمت و ثروت عبادت تمسک نمایند سلطان عادل عند اللہ اقربست زر کثر یشہد
 بذلک من یطوق فی سبحن الاعظم اللہ لا اله الا ہو الفرد الواحد المقدر العظیم حکیم اگر آنجا ب
 یک عمت لوجه اللہ در امور کہ زر قبر و بعد ظاہر شدہ تغلر فرمایند زر ما عنده بمعند اللہ توجہ
 نمایند و سبب اعلا کلمتہ اللہ فکونہ آری از اول ابداع الی صلیب از مشرق الی بحر نور و یا ظہور از شرق
 منجہ کہ قبائر ارض اورا تسبول نمہ و امرش با پذیرفته اند آسرخ کہ بچہ و شرحہ از حضرت خاتم

روح ماسواه من داده و من قبه حضرت روح الی انهم منتقم الی البدیع الاول در احیانم ظهور کن
 بقبتی بجهاند بعضی را بسون کشته اند و خبر را کذاب نامیده اند و عمدتاً منجه اند آنچه را که تسم
 میکند از ذکرش لعن الله و رد علیهم ما ناحت به الاشیا کلها و لکن القوم کثرت هم فی جهل
 بین سال الله ان یؤیدهم علی الرجوع الیه و الا نابة لدی باب رحمة انه علی کل شیء قدير
 فی هذا الحین ارتفع صریق علی الاعلی و قال وصی حضرت الشیخ بما وصیت به احد اغصانک
 عقل نفحات البیان تجذبه و تقربه الی الله رب العالمین .

کن فی اشعة منقفاً و فی مفتد ما شاکراً و فی استحقاق مهیناً و فی الوجه طلقاً
 و لفقراً کبیراً و لا غنیاً ناصحاً و للمنادی محیباً و فی الوعد و فیاً و فی الامور منصفاً
 و فی الجمع صامتاً و فی القضاء عادلاً و للانسان خاضعاً و فی انظاره سراجاً
 و للمهموم منسجماً و للظمان سحراً و للمکر و بملجاً و للمظلوم ناصرأ و لعضداً و لظفراً
 و فی الاعمال متقیاً و للغریب وطناً و للمریض شففاً و للمبتحیر حصناً و للتضریر بصراً
 و لمن ضل صراطاً و لوجه الصدق جمالاً و لیکل الامانة طرازاً و لبیت الاخلاق عرشاً
 و لجد العالم روحاً و لجد العدل رایة و لواق الخیر نوراً و للارض لطیبه رذاذاً
 و لبحر علم فلکاً و لسماء الکرم شمساً و لرأس الحکمة اکیداً و لبحین الدهر بیاضاً و لشجر
 المنضوع ثمرأ نسال الله ان یخطک من حرارة التحد و صبارة البرد انه قریب محیب کذلک

نطق لساني لأحد أعصاني وذكراهُ لأحبتي الذين نبذوا الأوهام وحنذوا ما أمرُوا به
 في يوم فيه اشترقت شمس الأيقان من أفق ارادة الله رب العالمين هذا يوم فيه غرقت
 طير أسيمان على الأعصان باسم رجب الرحمن طوبى لمن طار بأجنحة الأشتياق إلى الله
 مالك يوم التلاق حق لكاه وعشر من كوله كره من مطن لوم للذلال تحت خطر عظيم بهبه ولو
 لا لب لا يفر سبيده ما لذ لي بقائي وما نفع حياقي ولا ينحني على أهل لبصر والناظرين إلى المنظر
 الأكبر باثني في كثر أيامي كنت كعبد جالس تحت سيف علق بنحيط واحد ولا يدرى متى ينزل
 أنزل في أيمن أو بعد صين وفي كل ذلك شكر الله رب العالمين ولما سر در ليالٍ وإيام با
 مناجات ناطق :

لو البسلايا في سبيك من أين بطيفه مقام عاشيقك ولو لا اليزابا
 سُجَّانك يا الهمي في حبك بامتي شئى ثبت شأن مشتاقك وعزتك ليس
 مجبتك ذموع غيوبهم ومونس مريدك زفرات قلوبهم وغدار قاصدك قطعات
 اكبادهم وما ألد سم الردى في سبيك وما أغر سهام الأعداء لاعدائك يا الهمي
 وسيدى اشربنى في أمرك ما أردته وأنزل على في حبك ما قدرته وعزتك لا اريد إلا
 ما تريد ولا أحب إلا ما أنت تحب توكلت عليك في كل الأحوال أنك انت الغنى المتعال

أسألك يا الهى أن تطهر نصرته هذا الظهور من كان قابلاً لأسميتك وسُلطانك لئلا يذرك
 بين خلقك ويرفع أعلام نصرتك فى مملكك ويزينهم بأخلاقك وأوامرك لا اله الا انت
 لهم يوم يمت يوم عند ذلك ارتفع نداء الفطرة مرة بعد مرة نادى وقالت يا ملاء الا
 تالله انى لفطرة الله بسنكم اياكم ان شكرونى قد اظننى الله بنور احاط على من فى السموات
 والأرضين انصفوا يا قوم فى ظورى وبروزى واشراقى ولا تكونوا من الظالمين
 يا شيخ ان اطلبوم يسأل الله تبارك وتعالى ان يجعلك فاتح باب الانصاف و
 يطهر بك امره بين العباد انه هو المقدر العسير الوهاب .

ربح طلب اذا سر والبصار وفده عالم را مقدر فرمايد و در بهوى
 نفس حفظ نمايد چه كه غمخ مريضيت بزرگ انسان لار عرغان
 حضرت موجه محسوم مينمايد و در تجليات نورانيت ايقان ممنوع ميازد از فضل و رحمت الهى
 سائر و آدم كه اين مانع اكبر راز ميان بر دردد انه هو القوت الغالب القدير فى هذا الحين
 ارتفع السدا عن يمين البقعة الثورا، الله لا اله الا هو الامر المحكيم الق على ايشخ بقية لوج
 البرهان ليحذبه الى افق ظهور ربه الرحمن بعثه يقوم على نصرته الامر بايات محكمات وبرهين
 عاليات و نطق بين لهاد و مبانطق به لسان البرهان الملك لله رب العالمين .

اقرأ كتاب الايقان وما انزل الرحمن لملائكته بارس واما ان تطلع بما قضى من قبل وقتن
 باناما اردنا الفساد في الارض بعد اصلاحها انما نذكر العباد خالصا لوجه الله من شار
 فليقبل ومن شاء فليعرض ان ربنا الرحمن لهو الغنى الحميد يا معشر الاضراب هذا يوم
 لا يفعلكم شي من الاشياء ولا اسم من الاسماء الا بهذا الاسم الذي جعله الله مطهرة امره و
 مطلع اسماء الحسن لمن في ملكوت الانس انبياء من وجد عرف الرحمن وكان من الراحمين
 ولا يغنيكم اليوم علومكم ومنونكم ولا زخارفكم وعزكم دعوا الكل وراكم مستقبلين الى الكلمة
 العليا التي بها فصلت الرزق والصف وهذا الكتاب لمين يا قوم ضعوا ما انتموه من مسلم
 الظنون والاهوام تالله قد اشرفت شمس العلم من افق اليقين يا ايها العاقل ان كنت
 في ريب مما سخن عليه انما تشهد بما شهد الله قبل خلق السموات والارض انه لا اله الا هو العزيز
 الوهاب ونشهد انه كان واحدا في ذاته وواحدا في صفاته لم يكن له شبه في الابد
 ولا شريك في الاتراع قد ارسل الرسل وانزل الكتب ليثبتوا الخلق الى سواد القراط
 هل السلطان اطلع وعض الطرف عن فعلك ام اخذه الرعب بما عوتت شردمة من الذناب
 الذين نبذوا صراط الله وراهم واخذوا بسبيلك من دون بيته ولا كتاب انما سمعنا
 بان ممالك الايران تزنتت بطراز العدل فلما تفرستنا وجدنا لا سلطان انظلم وشارك الاعتسا
 انما نرى العدل تحت محالب الظلم نسال الله ان يخلصه بقوة من عنده وسلطان من لدنه

انه هو المهين على من في الارضين وسموات ليس لاحد ان يعترض على نفس فيما ورد على امراته يعني
 لكل من توجه الى الافق الاعلى ان يمشي بحبل الاصطبار ويتوكل على الله المهين المختار يا اجبار
 اشترى من عين الحكمة وطير وافي هوا الحكمة وتعلموا بالحكمة ولسيان كذلك يا مكرم ربكم تعزير لعلم
 يا غافل لا تطمن بعزك واهدارك مشك كمثل بقية اثر الشمس على زوس الجبال سوف يدركها
 الرزائل من لدى الله العنى المتعال قد اخذ عزك وعز امثالك وهذا ما حكم به من عنده
 ام اللواح اين من حارب الله واين من جادل بآياته واين من اعرض عن سلطانه واين الذي
 قتلوا اصفياه وسفكوا دما اولياه تفكر لعل تسجد نفحات اعمالك يا ايها الجاهل المرتاب
 بكم نوح الرسول وصاحته البتول وخربت الديار واخذت الظلمة كل الاقطار
 يا معشر علماء بكم انحط شأن الملة ونكس علم الاسلام وثلث عرشه العظيم كلما اراد ميثران
 يمشك بما يرتفع به شأن الاسلام ارتفعت ضوضاؤكم بذلك منع عما اراد وبقى الملك
 في خسران كبير يا قلمي الاعلى اذكر الرقشا التي بظلمها ناحت الاشياء وارتعدت فرفض
 الاوليا كذلك يا مكرم مالك الاسماء في هذا المقام الممود قد صاحت من ظلمك
 البتول وتطن انك من آل الرسول كذلك سولت لك نفسك يا ايها المعرض عن الله
 رب ما كان وما يكون اضفى يا ايها الرقشا باحى بسرم لدعت ابنا الرسول نهيت
 امواتكم اكفرت بالذمى خلقك بامرته كن فيكون قد فعلت ابنا الرسول ما لا فعلت

عاد وثمود بصالح وحمود ولا يهود بروح الله مالك الوجود استنكر آيات ربك التي اذ
 نزلت من سماء الامر خضعت لها كتب العالم كلها تفكر لتقطع بفعلك يا ايها الغافل المرؤد
 سوف تاخذك نفحات العذاب كما اخذت قوما قبلك انظر يا ايها المشرك بالله
 مالك الغيب والشهود هذا يوم اخبر به الله بلسان رسوله تفكر لتعرف ما انزله الرحمن
 في الفرقان وفي هذا اللوح المسطور هذا يوم فيه اتى مشرق الوحي بايات بنيات
 التي عجز عن احصائها المصنون هذا يوم فيه وجد كل ذي شئم عرف نسمة الرحمن في الامكان
 وسرع كل ذي بصر الى فرات رحمة ربه مالك الملوك يا ايها الغافل تالله قد رجع
 حديث الشج والذبيح توجه الى مقر العناد ومارجع بما اكتسبت يدك يا ايها المنبعض
 اظننت بالثبادة يخط شأن الامر لا والذي جعله الله قنبط الوحي ان انت من الذين
 هم نقيبون ويل لك يا ايها المشرك بالله ولتدين اتخذوك اماما لا تفهم من دون
 بيته ولا كتاب مشهود كم من ظالم قام على اطفال نور الله قبلك وكم من فاجر قتل نبي
 الى ان ناحت من ظلمة الافئدة والنفوس قد غابت شمس العدل بما استوى سبيل الظلم
 على اريكة البغضاء ولكن القوم هم لا يشعرون يا جاهل قد قلت ابناء الرسول ونسبت لهم
 قتل حل الاموال كفرت بالله ام مالكها على زعمك انصف يا ايها الجاهل المحجوب
 قد اخذت الاصناف ونبت الانصاف بذلك ناحت الاشياء وانت من الغافلين

قد قمت الكبير ونسبت الصغير هل تظن انك تاكل ما جمعه باطلم لا ونفسى كذلك
 يخبرك انخير تالله لا يعينك ما عندك وما جمعه بالاعتاف يشهد بذلك ربك لعليم
 قدمت على اطار نور الامر سوف تتخذ نارك امر من عنده انه هو المقدر الصدير .
 لا تعجزه شئون العالم ولا سطوة الأمم يفعل ما يشاء بسلطانه ويحكم ما يريد تفكر في الثاقه
 مع انها من بحوان رفعها الرحمن الى مقام نطق السن العالم بذكرها وثناها انه هو المهيمن
 على من في السموات والارض لا اله الا هو العزيز العظيم كذلك زيننا آفاق سماء اللوح شموس
 الكلمات نعيامن فازجها واستضاء بانوارها وويل للمعرضين وويل للمكبرين وويل للفاطنين
 الحمد لله رب العالمين .

قد اسمعناك تفردات عندليب الفردوس و آريناك الاثار التي ازلها
 يا سحر
 الله بأمره المبرم في السجود اعطسنا لتقرتبا عينك وتطمئن به بانفك
 انه هو الفيض الكريم قم بقوة ابرهان على خدمته امر الله ربك الرحمن لو تخاف من
 ايمانك خذ اللوح ثم احفظه في جيب توكلتك واذا دخلت موقف الحشر ويسألك الله بأي
 حجة آمنت بهذا الظهور اخرج اللوح وقل بهذا الكتاب المبارك العزيز البديع اذا ترغف
 اليك ايادي الكل وياخذون اللوح ويضعونه على عيونهم ويسجدون منه عرف بيان الله

رَبِّ الْعَالَمِينَ لَوْ يَعْلَمُكَ اللَّهُ بِمَا آمَنْتَ بِآيَاتِهِ فِي هَذَا الظُّهُورِ فَبِأَيِّ حُجَّةٍ يَعْذِبُ الَّذِينَ
 مَا آمَنُوا بِحُجَّتِ رَسُولِ اللَّهِ وَمَنْ قَبْلَهُ بَعِيسَى بْنِ مَرِيَمَ وَمَنْ قَبْلَهُ بِالْكَلِيمِ وَمَنْ قَبْلَهُ بِإِخْلِيلَ إِلَى أَنْ
 تَنْتَقِي الظُّهُورَاتِ إِلَى الْبَدِيعِ الْأَوَّلِ الَّذِي خَلَقَ بَارَادَةَ رَبَّتْ الْقَادِرِ الْمِحِيطِ كَذَلِكَ أَنْزَلْنَا
 الْآيَاتِ لِأَحَدٍ قَبْلَكَ وَذَكَرْنَا مَا كُنْتَ فِي هَذَا الْيَوْمِ لَتَعْرِفَ وَتَكُونُ مِنَ الْمُوقِنِينَ .
 يَا أَيُّهَا النَّاطِقُ بِالْعِلْمِ إِنَّ الْأَمْرَ أَطْرُقُ مِنْ أَنْ يَخْفَى وَأَبِينِ مِنْ أَنْ يُسْتَرَّ إِنَّهُ كَالشَّمْسِ فِي وَسْطِ
 الرُّوَالِ لَا يَنْكُرُهَا إِلَّا كُلُّ مَبْغُضٍ مَرِيْبٍ .

در زیر حسین سرور اورانده بحضرت مقصود توجه نمایم و بیا که محبت عالیات متمسک شوم :

سراج اُمّرت را بدین حکمت برافروختی از زیر ماه مختلفه حضرتنا
 سراج از تو بزجاج از تو اسباب آسمان و زمین در قبضه قدرت تو
الهی الهمی
 اُمّرا را عدل عنایت فرما و صل را انصاف توئی آرزو مقتدر که بجزگت قدم امر مبرست را
 نصرت فرم و اولیا را راه نمود توئی مالک قدرت و عیانت اقتدار لا اله الا انت
 العزیز المختار و قل الهمی الهمی لک الحمد بنا سقیستی من ید عطاء اسمک القیوم حتی تک النعموا
 اسألك بانوار مجبّه ظهورک و بنفوذ کلماتک العلیا و اقتدار قلمک الاعلی الذی بحبر کتبه
 انجذبت حقایق الاشیاء ان توفق حضرة السلطان على نصره امرک و الاقبال الى اُفق ظهورک

والتوجه إلى أنوار وجهك أي رب أئده على ما يقربه إليك ثم انصره سبحانه بسجود السموات
والأرض أسألك يا الله الأسماء وفاضل السماء بنور أمرك وناصرة عناتك أن تؤيد
حضرتة على الظهار أمرك بين خلقك ثم أفتح على وجه أبواب فضلك ورحمتك وعطائك
أنت أنت المقدر على ما تشاء بقولك كن فيكون .

زمان امور بقوت الامر و قدرت ربنا اخذ شده به اخذ عزيز مقدر
يا سحر احد تفكر بر فساد و فتنه به چه حال خنجر قدر عنایت و الطاف را
نداشتند بجز از اعمال خود مبتلی شده و میشوند و ما موزین نظر ب حرکت سر ز حیدر محمود از جمیع جهات
عرب مخالف را تحریک و تائید نمهند در دینه کبیر جمع را بر مخالفت از منظر علوم برآیند
و امر بمقامی رسیده که نفوس ناموره در آن از ضربت کتک نمهند با آنچه سب ذات دولت و ملت
است یکی از رسالات بزرگوار که نحو اکثر از منصفین معروض معروف و عاشر مقبول و تجار
مشهور و از اجتهاد تجار و غیر مشهور سبب بیروت توجه نمود نظر بدو سراسر جناب از منظر علوم از سبب
برقیه بمترجم ایران خبر دادند که سینه مذکور با آدم خود و جبر از نقد و غیره سرقت کهنند و بعدا توجه
نمهند و مقصود از این حرکت ذلت از منظر علوم به چه و لکن هیهات که احد این دیار باین گفتاری
نالایقه از صراط استقیم صدق و در آن منحرف شوند بارز از هر جهت هجوم نمهند از طرف مقابل را

تائید مینمایند و این مظلوم از حق میطلبد که مرا موفق دارد بر آنچه سزاوار آیام است و در لیالی
 و آیام باریکهاست محکمت ناظر و ناطق :

أَسْأَلُكَ بِشَمْسِ فَضْلِكَ وَسَجَرِ عِلْمِكَ وَسَمَاءِ عَدْلِكَ أَنْ تُؤَيِّدَ
 الْمُنْكَرِينَ عَلَى الْأَسْرَارِ وَالْمُعْرَضِينَ عَلَى الْأَقْبَالِ وَالْمُقَرَّرِينَ عَلَى الْعَدْلِ
 وَالْإِنصَافِ أَيْ رَبِّ آيَةٍ عَلَى الرَّجْعِ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةِ لَدَيْكَ بِأَبْجَابِ فَضْلِكَ أَنْتَ
 الْمُقَدَّرُ عَلَى مَا شَاءَ وَفِي قَبْضَتِكَ زَمَانٌ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 عَزَّ وَجَلَّ قَرِيبٌ آخِجٌ دَرَأْفُهُ وَقُلُوبٌ سَتُورٌ شَاهِدَةٌ لَكُمْ يَوْمَ يَوْمِيتُ كَمَا حَضَرَتْ لِقَائِهِ لِرَبِّهَا
 وَبَشَرٌ ذَكَرَ فَرَمَجَهُ وَرَبُّ الْعُرَّةِ ذَا رَسْمٍ خُرُودٍ لَهُ وَجَمِيشٍ رَاكِحَةٍ نَهَجَهُ بِقَوْلِهِ تَعَالَى : « يَا بُنَيَّ أَنَا
 أَنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خُرْدٍ فَتَكُنْ فِي صَحْفَةِ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَا بُنَيَّ
 أَنْ اللَّهُ لَطِيفٌ خَبِيرٌ » اَمْرُورْ خَانَهُ عَنِيرٌ وَخَافِيَةٌ صُدُورٌ كَرَامٌ كَرْتَسْرُظْهُوَ طَاهِرٌ وَهُوَ يَدَا
 لَا يَعْرِبُ عَنْ عِلْمِهِ مِنْ شَيْءٍ يَسْمَعُ وَيَرَى وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ سَيَا عَجَبِيَّتُ كَمَا عَمِيْرٌ وَخَانِمْ رَاكِحَةً
 فَرَقْرَنَهُ اِرْكَاشِ حَضْرَتِ پَارِشَاهِ مَمَالِكِ اِيْرَانِ اِدَامِ اَللّهُ سُلْطَانَهُ اِرْقَانِ سِرْطِنِ حَلِيَّةِ اِيْرَانِ
 حَرْدِيْشِ جِهَاتِ بَجْهَانِ اِسْتَفَا فَرَمَانِ تَابِرْ اَفْعَالِ وَاَعْمَالِ اِيْمَنْ مَطْلُومِ اِرْكَاهِ شُونِ اَبَرِ جَمْعِيْ رَا
 اِرْاَضْرُو غَيْرِهِ بَرَا نَجِيْتِنْدِ وَاِرْاَتِشِ اَمْقَرِيَاتِ مَشْغُولِ اِيْمَنْ اَبَرِ وَاَضْحِ مَعْلُومِ نَفْسِ رَا كَمَا مَرْدُوْدِ عَسَلِ

و مطر و د بلاؤش هده نماید با سیفِ ضعیفه و سهامِ بغضار احاطه کنند پس هذ اول
نظر با نظم و لا اول قاروره کسرت و لا اول سترتک فی سبیل الله رب العالمین و نیز منظوم
ساکتاً صامتاً در بحر عظمی نحو مشغول و از غیر آنه منقطع نظم مقامی رسیده که اقسام عالم از تحریر
آن جزو قاصر است در نیز مقام لازم امر که ظاهر شد ذکر شود شاید عبدالمجید عدل درستی
متک نماید :

جناب صاحب شرح محترم علی علیه السلام لا بد از تجر معروف بجه اکثر از احد مدینه
کبیره او را می شناسند در ایام اخیره که سفارت ایران در آستانه در تتر ستر سحر یک مشغول
است مقصد صارق لا پریشان دیده اند تا آنکه شبر در شبها نحو را در بحر انداخت و از قضا جمعی از
عبدال حاضر و او را اخذ نمودند و نیز عمر را هر خبری تعبیر نمود و ذکر کرد تا آنکه مره آخر شبی
شبها در جامع رفته و خاتم محمد ذکر نمود این شخص شب را ایجاد داشت و تاضیح بناجات و دعا
و عجز و ابتهاج مشغول و بعد ذکر قطع شد و نیز عبد توجه نمود مشاهده شد روح را تسلیم نمود
شیشه خاله شو دیده شد شعر بر اینکه ستم خورده بار کنان تحیر قوم را اطلاع داد و دو وصیت نامه
از او ظاهر شد اما اول شعر بر سر ر و عتراف برو صدانیت حق و تقدیر ذات تعالی
عنه الاشباه و الامثال و تنزیه کینتوتنه عن الاوصاف و الازکار و الاقوال و الامتزاز بطور
الانبیاء و الاولیاء و الاعتراف بما کان من قوماً فرکتب الله مولی الوری و در ورقه دیگر مناجات

عرض کنی و در آن سه ورقه ذکر نمایی این عبد و اولیای متخیر مانده اند چه که در یک مقام قلم علی
 کتر از زفسار و نواع و جدال منع نمایی و در مقامی هم زتلم علی این کلمه علی نازل از کفنی
 سو قصد از احد در حضور شایده نماید باید تعرض کنند و بحق که زرد این حکم محکم از یک جهت
 ظاهری ثابت و از جهت دیگر مشاهده شد منقرین کلمات نطق مینمایند که قوه بشر را حمل و
 اصفا. آن سخ عاجز و قاصر است لذا این عبد نیز ذنب عظیم را اختیار نمود و از عیب کرم در و سماء
 رحمت ربنا سزاوارم که حریرات این عبد را زتلم فضر و عطا محو فرماید سنیات بسیار
 و خطایا بشمار و لکن کسب جویش متمسک و بذکر شکر شکر شکر حق شایده و مقربان در گاه اگاه که
 این عبد فکر بر اصفا مقالات مغتیب نمایی لذا این عمر را از ترکاب نمود لویعذنی انه هو محمود
 فی فعله و لویعفر لی انه مطاع فی امره .

حال جناب شیخ در نفوذ کلمه تفکر نماید شاید از شمال و هم بمین تقصیر توجیه کند نه مظلوم
 در امر اکبر با احد در دایره نهجه و کلمه حق را امام و جوه خلق با عدالتند و ذکر کرده من شاد
 فلیقبل و من شاد فلیعرض و لکن اگر این امور ظاهره و اضهره مشهوره از کار شود چه امر زخو متبصرین
 بطریق قبول و استر از مرتزعه. اما نسال الله تبارک و تعالی ان یغفر لکن کور و یدیل سنیاته
 باحساناته انه هو المقدر بعسیر الوهاب امور در این ظهور ظاهر که از بلا منظر علم و فضل و
 مشارق انصاف و عدل جز تصدیق مجالی نه امروز بر شما لازم و واجب که بقوت ملکوتی قیام

نمائی و شبہات اصراف عالم را بقدرت علم محو فرمائی تا کمتر معشوس شده قصد بحر اعظم
نمائید و بمباراده الله تمسک جویند بار بر معرضی بکلمه تمسک نمجھ و برحق اعتراف کرده
سبحان شہر ذکر الوہیت و ربوبیت کہ از اولیاد و اوصیاء ظاهر شده از اسباب اعراض و احکام
قرار داده اند حضرت صادق فرمجه: «العبودية جوہرہ کنہما الربوبية» و حضرت امیر
در جواب اعراب کہ از نفس سوال نمجه فرموده: «و ثالثها اللّٰهوتية المملکوتية و هي قوۃ لّٰهوتية و
جوہرہ بسیطة حیة بالذات» إلى ان قال علیه السلام: «فهي ذات الله العلیا و شجرة
طوبی و سدرة المنتی و جنة الماوی» حضرت صادق فرمجه: «اذا قام قائمنا اشرفت
الأرض بنور رحمتنا» و همچنین از ابی عبد الله علیه السلام حدیث طویلی ذکر شده و از جمله صحابہ
حدیث مذکور این کلمه حدیث: «فقد ذلک یبطل التجارعتہ و جل من النعام و الملائکة»
و فی القرآن العظیم: «هل یظنون الا ان یتھیم الله فی ظلل من النعام» و در حدیث مفصل سفیرنا
لا یسند القائم ظنہ الی الحرم و یمتد یدہ المبارکة فترى بیضاء من غیر سور و یقول هذه ید الله
و یمین الله و عن الله و بامر الله» ہر نحو این حدیث را معنی نمجه اند اشارت علم اعجاز اہم معنی نمایند
حضرت امیر فرمجه: «انا الذی لا یقع علیہ اسم و لا صفة» و همچنین فرمجه: «ظاہری
امامتہ و باطنی غیب لایدرک» قال ابو جعفر الطوسی «قلت لابی عبد الله انتم الصراط فی کتاب اللہ
و انتم الزکاة و انتم الحج قال یا فلان نحن الصراط فی کتاب اللہ عز و جل و نحن الزکاة و نحن الصیام

وَسُخِّنُ الْحَجَّ وَنُحِنُ الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَنُحِنُ الْبَلَدَ الْحَرَامَ وَنُحِنُ كَعْبَةَ اللَّهِ وَنُحِنُ قِبْلَةَ اللَّهِ وَنُحِنُ وَجْهَهُ»
 رَوَى جَابِرٌ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: «يَا جَابِرُ عَلَيْكَ بِالْبَيَانِ وَالْمَعَانِي فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 أَمَا الْبَيَانُ وَهُوَ أَنْ تَعْرِفَ اللَّهَ سَجَانَهُ لَيْسَ كَشَيْءٍ شَيْءٍ فَتَعْبُدَهُ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً وَأَمَا
 الْمَعَانِي فَحُجْنُ مَعَانِيهِ وَنُحْنُ جَنْبِهِ وَبِيَدِهِ وَلسَانَهُ وَأَمْرَهُ وَحُكْمَهُ وَعِلْمَهُ وَحَقَّهُ إِذَا سَأَلْنَا شَاءَ اللَّهُ وَبُرِيدَ
 مَا نُرِيدُ» أَيْضاً حَضَرَتْ أَمِيرٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَمَى: «كَيْفَ عَبَدُ رَبِّكُمْ أَرَهُ» وَدَرَّ مَقَامٌ دُونَ مَقَامِهِ
 «مَا رَأَيْتَ شَيْئاً إِلَّا وَقَدَرْتَهُ اللَّهُ قَبْلَهُ أَوْ بَعْدَهُ أَوْ مَعَهُ».

در آنچه ذکر شده تقدیر فرما شاید بقوت اسم تیسوم از حقیق محسوم
 بیایم و بیاید آنچه را که کل از او شکر عاجزند که حکمت را محکم نما
 و قصه ملکوت اعلا کن شاید در صیغه تنزید نجات و هوام را بیایی و به دستم فائز شوم بر رستی
 میگویم از بلای امر آخر شبیه و مثلی نهجه نیت حجابات او حام را خرق نما آنه میدک و
 نوشتیدک فضلا من عنده و هو العوتی الغالب القدير تا وقت قهر و سده مبارکه ما بین برتیه علی
 ناطق نهم را منع منها توکل علی الله و فوض امورک الیه ثم حضرت فی استعجاب الاعظم لتسمع ما لا سمعت
 الاذان شبیه و تری ما لارأت العیون و الابصار آری بعد از این نیز برابر زهد و حقیقت
 لا و خسر الله القائم علی الامر برتر میگویم امر و زکمه مبارکه و لکن رسول الله و خاتم النبیین بیوم

يقوم الناس لرب العالمين فتمت شد اشكر الله بهذا الفضل العظيم .

يا سائح

نفات و مردوش شسته شده و ميشود حال سده فتهز با شما رلا تضحی
زمام و جبت حاضر خود را با و حام شد ضرب قبر بسیار در نفس
باین فطره الله ظاهر و مشهود است کوه کتر در اثبات ظهور شر با جد محتاج نبوده نیست حال
قریب صد جلد آیات با برات و حکمت محکمات از رسم بشیت منزل آیات نازل و حاضر:
لَكَ أَنْ تَقْصِدَ الْمُقَدَّ الْأَقْصَى وَالْغَايَةَ الْقُصْوَى وَالذَّرْوَةَ الْعُلْيَا لَتَسْمَعَنَّ وَتَرَى مَا ظَهَرَ مِنْ لَدَى اللَّهِ
رب العالمین قدر در آیات لقا که از مالک ملکوت رسماً در فرقان نازل شده تفکر کن ،
شاید راه مستقیم را بیابی و سبب هدایت خلق شود مشر شما امروز باید بر خد مت ابرقیام نماید
ذلت زین مظلوم و عزت شما هر چه بقدر راجع حجت کشید شاید فائز شود بعملی که غرض از عالم قطع نشود
در ذکر لقا نازل شده آنچه که از بلائ منکرین مجال رد و عدم قبول نمانده نیست قوله تبارک و تعالی:
« اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَحَّرَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَالْجِبَالَ
لِأَجْلِ مَسْمَى يُدَبِّرُ الْأُمْرَ نَفِصِلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ يَلْقَوْنَ رَبَّكُمْ تَوْفِيقُونَ . » و میفرماید : « مَنْ كَانَ
يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَاتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ . » إلى قوله تعالى : « وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَسْأَلُونَ مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ » و همچنین میفرماید

« قالوا انذنا ضللتنا في الأرض اننا لنفي حسبنا جديد بل هم بلقاء ربهم كافرون . » وچھنیں
میں فرماید : « الا انتم في مرتبة من لقاء ربهم الا انتم بكل شيء محيط . » وچھنیں میں فرماید : « ان الذین
لا یرجون لقاءنا ورضوا بالحیاة الدنیا واطمانوا بها والذین ہم عن آیتنا غافلون اولئک
ما واثم النار بما كانوا یکسبون . » وچھنیں میں فرماید : « واذ تلی علیہم آیتنا بنات قال
الذین لا یرجون لقاءنا انت بقرآن غیر ہذا و بدلہ قتل ما یرجون لی ان ابدلہ من لقاء نفسی ان
اتبع الا ما یوحی الی اتی اخاف ان عصیت ربی عذاب یوم عظیم . » وچھنیں میں فرماید : « ثم اننا
موسیٰ الکتاب تماماً علی الذی احسن و تفصیلاً لكل شیء و ہدی و رحمة لعلہم بلقاء ربهم یؤمنون »
وچھنیں میں فرماید : « اولئک الذین کفروا بایات ربهم و لقاءہ فحطت اعمالہم فلانقیم لهم یوم
القیامۃ و زنا ذلک جزائہم بہتم بما کفروا و اتخذوا آیاتی و رسی ہزواً . » وچھنیں میں فرماید :
« هل اتاک حدیث موسیٰ اذ رای ناراً فقال لاهلہ اکثوا انی انت ناراً علی سیکم منها
بقبس او اجد علی النار ہدی فلما اتاہا نوذی یا موسیٰ انی انا ربک فاطلع نعیک نکت
بالواد المقدس طوی و انا اخترتک فاستمع لما یوحی انی انا اللہ لا الہ الا انا فاعبدنی »
وچھنیں میں فرماید : « اولم تفکروا فی انفسہم ما خلق اللہ السموات و الأرض و ما بینہما الا
بالحق و اجل مسمی و ان کثیراً من الناس بلقاء ربهم لکافرون . » وچھنیں میں فرماید :
« الا یظن اولئک انہم مبعوثون لیوم عظیم یوم یقوم الناس لرب العالمین » وچھنیں میں فرماید :

« ولقد آتينا موسى الكتاب فلا تكن في مريّة من لقائه به وسفر مايد : « كلاً اذا ذكرت
 الأرض دكا دكا وجار ربك والملك صفاً صفاً . » وپنځم سفر مايد : « يُريدون ليطفئوا نوراً
 بافواههم والله مثمّ نوره ولو كره الكافرون . » وپنځم سفر مايد : « فلما قضى موسى الأجل و
 سار باهله أسس من جانب الطور نارا قال لأهله اكلثوا اذني انست نارا لعلي آتيكم منها بخبر
 او جذوة من النار لعلكم تصطلون فلما آتاها نودي من شاطئ الوادي الايمن في البقعة المباركة
 من الشجرة ان يا موسى اني انا الله رب العالمين . »

در جميع كتب الكرم و عدة تفاسير بجه و است و مقصود زيارت لقاء لقاء بشرق آيات و مطلع تبت
 و نظر اسماء حسن و مصدر صفات غير حق صبر بلاله است حق بذاته و بنفسه غيب نفع لا يدرك
 بجه است مقصود زيارت لقاء لقاء تفسير است که قائم مقام اوست با بر عباده و زيارت روم شبه و مثل نبود
 و نسبت چه از زيارت روم شبه و مثل مشابهه که كيف مثبت تقدیس ذاته و تنزیه کين سنو ته عن الاشياء
 و الامثال بار در مقامات لقاء و تجلی در کتاب ايعاز نازل شده آنچه که مضفين با لغات
 نمايد نسأل تعالى ان يؤيد الكل على الصدق النخالص و يقر بهم اليه انه هو المقتردر العدير
 لاله الا هو السامع الساطع العزيز الحميد .

يا ايها المعروف بالعلم من العباد بالمعروف و لا تكن من المتوقفين بصر صديده نظري
 كقرب حقيقت با مر ملك ملكوت بيان و سلطان صبر و ت عرفان زيارت روم شبه و سحر عكاس مشرق

ولاح اعلیٰ خرد و محبوب نهم و صفوف و الوف مغشور نهم از بلبل آفتاب هیچ عذر باقی
نمانده یا باید استدر زنی و یا نفوذ باشد بر انکار مکریم کس

در ضرب شیعه تفکر نمی چه مقدار عمارت خاک که بایر ز طنون و اروهام
تعمیر نموند و چه شهر با بنا نهادند با لاف و آسوخ او هام بر خاص تبدیل شد
یا سح
و بر سید عالم وارد و یک نفس از رؤسای آن حزب در یوم ظهور اقبال نهم خود ذکر اسم مبارک
کل تعجب الله فرجه ناطق و لکن در یوم ظهور استحقاق کفر تعجب الله فرجه ناطق و ناطق چنانچه
دید شد سازج و جود و مالک غیب و شهو را او سختند و عمر نموند آنچه را که لوح کرسیت و قلم نوصه
و رفلات مخلصین مرتفع و عبرات مقررین نازل

فکر نمی و با نصاب تکلم کس حزب شیخ احسانی با عانت الکفر عارف
شدند با آنچه که در آن حزب از آسوخ محروم و محبوب مشاهده گشتند
یا سح
بار در هر عصر و در هر قرنی ایام ظهور مشرق و مطلق الهام و ما بط علم کفر اختلاف ظاهر و ب
و علت آن نفوس کاذبه مکرده بجهاند شرح این مقام جائزند آفتاب نهم اعراف و اعلیٰ با و هام
متوهمین و طنون مریبین ایوم نهم معلوم از آفتاب و سائر علما که از کاس علم کفر نوشیده اند

و از کلمات انوار نیر عدل نمودند مسئلت میناید نفس را معین فرمایند منزه از اطلاع احدی و او را باین جهات
 بفرستند و چند در جزیره قبرستو توقف نماید و با میرزا بحیر معاشرت شود شاید بر صبر امر و مصدر او مرو
 احکام آسمان نگاه کند لکن قدرتش در این شهرات میسر است قدرت و سلطنت حق صبر حلاله
 معدود است که از امر نگاهند و با ما بنده اند گفتند آنچه را که در اشیا کلمات و نفوس مطمئن رضیه و رضیه
 گوهر داده اند بر کذب آن نفس فرافله حال اگر آن جناب همت فرمایند حقیقت امر بر عالمی کشف شود
 و ما را از این ظلمات مظلم صیلم نجات بخشد لولا البها من یقدر ان یطیق امام و جوه الامام و لولا
 من یقدر ان یتکلم بما امر به من لدی الله رب العباد حال نفس فرافله سبب روضه خواندن است
 عمر الله انه فی کذب مبین چه که از خرب را اعتقاد کند در ظهور حضرت قائم ائمه سلام الله علیهم
 از قبور برخاسته اند هذا حق لا ریب فیہ از حق می طلبیم متوجهین را از کوشش ایشان که در معین
 قلم اعلی جابر است قسمت عطا فرماید تا کفر فانی شوند به آنچه که سنه او در ایام اوست .

در حیوضه بلایا از این منظم نوم تخریر این کلمات مشغول از جمیع جهات
 ناز ظلم و اعتساف مشهور از یک جهت خبر رسیده اولیا را در ارض
 نازند نمهند اند مع آنکه آفتاب ماه و تبر و سحر گواه که این خرب بطراز و فامر نیند و جز بار تفاع است و
 نظم مملکت و راحت ملت با مر تمشک نخسته و نخواهند بست .

یا شیخ

یا شیخ

مگر گفتیم حضرت پادشاه را در سنین معدودات نصرت نموده ایم سالهاست
در ایران امر مغایر ظاهر نشده زمام مُغفدین اضراب در قبضه قدرت

مقبوض احد از حد تجاوز نموده عمراتیه نیز خراب احد فساد نموده دستند قلوبشان نور تقوی منور و بطراز
محبته الله مُزین همش از صلاح عالم بهره هست و در داده اند که اختلاف از میان بر خیزد و ناراضیینه
و بعضا خاموشی پذیرد تا جمیع ارض قطع و واحدش بدهد که در جهت دیگر دایره سفارت ایران در
مدینه کبیره تمام قدرت و قوت ترضیع از مظلومان مشغول آنهم ارادوا امر او الله اراد امره
حال تفکر فرماید در آنچه بر اُمناسر حق در هر دیدار وارد شده گاه نسبت سرت و دزد داده اند
بنگام منقرتیا تکلم نموده اند که در عالم شبه و مشرند داشته. حال آنجناب بانصاف تکلم فرمایند
آیا نسبت سرت در از جانب سفارت کبر ز رعیت خود داده ثم و اثر شر در ممالک خارج صیت
ند این فقره در این مظلوم ضمیر شد نه از جهت آنکه سب و عت ترضیع از عیب بدیده بلکه عت خلعت
و اطلاع سفار از صیبتیه بر مراتب تدبیر و ادراک جمع از معتبرین ایران در سفارت کبر ز بعید

« مُشتم دارم که فی را که حق کرد این معسرتن منقلم طبق »

باز از مقامی که باید مقامات عالیه طلب نمایند و اخذ را نکنند در اطفا نور شرع و جا بدهند
و لکن در ظهور این فقره از دست لرزند که جناب سفیر کبیر معین الملک میرزا محسن خان ز زبده الله در است تا در سرب
نداشته اند و این امور نظریه است که حضرت پادشاه ایران آید الرحمن را از محمدان جسم عرفان مقرر

حق شاهد و گواه که در مظهر سلوم لازال بسبب عزت و ولت است متمسک بجه و
کفی باشد شهیداً در وصف احدی از فستلم ارضه نیز کلمات نازل انتم رجال لو میرون علی مدائن
الذخب لا یلتفتون لبعیثا و لو میرون علی ملکوت الجمال لا یتوجهون الیه که لک نزل من القلم الا علی
لاهل البهائم من لدن ناصح علیم . و در آخروج حضرت امیر اطوار پارسیرین کلمه علیا نازل :

هل تفرح باعدک من الرخارف بعد اذ تعلم انها ستغنی او تشریما حکم علی شبر من الارض بعد
اذ کلها لم تکن عند اهل البهائم الا کسواد عین بئمة میتة دعما لاهلها ثم اقبل الی مقصود العالمین
جز حق جبر جلاله اصد بر آنچه بر این مظلوم وارد شده آنگاه نه در هر یوم ذکر مر در دایره سفارت
کبر در آستانه اصغار میشو سبحان شریع تدابیر منمهر شده با سبب ولت قضیع
از میر عبدت خاندان که ذلت در سبب الهی غرقت در ورقه اخبار نیز کلمات مذکور
قوله : « در تعبکهار بعضی از منیقان عکا و تعدیاه از آناه بر بعضی وارد شده » الی آخر قوله : نحو مظهر

عدل و مطاع انصاف قصدر معلوم و مقصود واضح با بر انواع ادبیت و ظلم و اعتداف قیام
عمران مظلوم از منغارا بطر اظنه بدین سببید نحو هر صبر آنچه در سبب الهی وارد شده عزت
بین و مقامیت کبیر از قبر گفتیم . سبحانک یا الهی لولا البسلا یا فی سببک من این بظهور مقام
عاشقیک و لولا الرزایا فی حبک بائی شیئی مثبت شأن مشتاقیک ذلت بمقامی رسیده
هر یوم با بشا مفریات مشغولند و لکن از مظلوم بصبر جمیدتک جسته ای کاش حضرت پادشا

ممالک ایران آنچه در آستانه وارد شده صورت آنرا طلب فرمایند تا بر حقیقت امر گناه شوند
یا سلطان اقسامت بر تک الرحمن در این قمر بنظر عدل ملاحظه نماید ما هل من ذی عدل حکم
الیوم بما انزل الله فی الكتاب و هل من ذی انصاف یضیف فیما ورد علینا من دون سبینه و برهان

در احوال نفوس تفکر نما ساکنین مدبر علم و حکمت متحیر که آیا چه واقع شده

حزب شیعه که خود را اعلم و ارشد و اقر از جمیع احزاب عالم میگردند در

یا شیخ

یوم ظهور اعملا ضرر نمودند و ظلم از آن حزب ظاهر شد که شبهه نداشته و ندارد فزاید تفکر لازم

از اول ظهور آن حزب الی صیحه همهت دار از عمل که آمدند و یک نفر از ایشان بر بصیرت ظهور نگاه

آیا این غفلت را بسبب چه بود لوند کرده استنظر ارکانهم تفکر لازم بدتفکر هزار هزار سنده لازم

شاید بر شجر از سبب علم فایز شوند و بیابند آنچه را که ایوم در آرزوی خاندان قد کنت ماشیانی از ضلالت

مشرق آیات ربک سمعت جنین المنابر و مناجات مع الله تبارک و تعالی نادت و قالت یا الله

العالم و سید الامم تری حالنا و ما ورد علینا من ظلم عبادک قد خلقتنا و اطهرتنا لک و کرمک

اذا سمع ما یقول العافلون علینا فی آیاتک و عزتک ذابت اکبادنا و اضطربت ارکاننا

آه یا لیت ما خلقتنا و ما اطهرتنا قلوب مقربین از این کلمات محترق و ز فرات مخلصین از آتش

متصاعد مکرر علی اعلام را لوجه الله نصیحت نمودیم و بافق اعطی دعوت فرمودیم که شاید در ایام ظهور از

ودر این بحسب بیان مقصود عالمیان فرستت بزند و بالقرحه مجسوم نمانند در اکثر رزق الواح در نصیحت
 کبر رزق سما جنت سابقه نازل ؛ قلنا یا معشر الأمراء والعلماء اسمعوا اللذان من أفق عکانه
 یرشدکم و یقرتکم و یرشدکم الی مقام حبسه الله مطیع الوحی و مشرق الانوار یا اهل العالم قداتی
 الاسم الاعظم من لدن مالک القدم و بشر العباد بهذا الطور الذی کان مکنونا فی العلم و مخروفا
 فی کثر العصمة و مرقوما من بعثم الاعلی فی صحف الله رب الأرباب یا اهل تثنین نیستیم
 عنایتی و رحمتی الّتی سبقت الأشیاء من لدی الله مالک الرقاب و در کتاب اقدس نازل ؛
 قل یا معشر العلماء لا تزونا کتاب الله بما عندکم من القواعد و العلوم انه لقطاس الحق بین الخلق
 قد یوزن ما عند الأمم بهذا القطاس الاعظم و انه بنفسه لو انتم تعلمون تبکی علیکم عین عنایتی لا کم
 ما عرفتم الذی دعوتوه فی العشی و الاشرار و فی کل صیل و بکور تو جهوا یا قوم بوجه بیضا
 و قلوب نورا الی البقعة المبارکة الحمراء الّتی فیها تسادی سدرة المنتهی انه لا اله الا انا المبین
 القیوم یا معشر العلماء فی ایران هل یقدر احد منکم ان یتن معی فی میدان المکاشفة و
 العرفان او یجول فی مضمار حکمت و لتبیین لا وربی الرحمن کل من علیها فان و هذا وجه
 ربکم العزیز المحبوب یا قوم انا قدرنا العلوم لعرفان معلوم و انتم حجبتهم بجا عن مشرقها الذی
 به ظهر کل امر مکنون قل هذه سما فیها کتر اتم کتاب لو انتم تعلمون هذا هو الذی به
 صاحت الصخرة و نادت السدرة علی الطور المرتفع علی الأرض المبارکة الملك لله الملك

الغزير الودود انا ما دخلنا المدارس و ما طالنا المباحث اسمعوا ما يدعوكم به هذا الامي
 الى الله الابدى انه خير لكم عما كنتم في الارض لو انتم تفقهون ان الذي يوول ما نزل من سما الوحي
 ويخرجه عن الظاهر انه ممن حرف كلمة الله العليا وكان من الاخيرين في كتاب ميين عند
 ذلك سمعا صيغ الفطرة قلنا مالي يا فطرة اسمع في التيا لي صرخك وفي الايام صجيك و في
 الاسرار حنينك قالت يا سيد العالم الظاهر بالاسم الاعظم قد عقر الغافلون ناقك
 البيضاء و عرقوا سفيتك اهرار و ارادوا ان يطعنوا نورك و يسيروا وجه امرك بذلك
 ارتفع حنيني و حنين الاشيا كلها و الناس اكثرهم من الغافلين امرؤ فطرت باذيال كرم
 تشبث نهمه و طائف حول شته .

احضر لترى ما لارأت عيون الابداع و تسمع ما لاسمعت اذان
 الاحتراع لعنتك تتخلص نفسك من طين الاوهام و تتوجه الى
 المقام الاعلى الذي فيه نيا دى لظلمة الملك لله العزيز الحميد رُميد انك بهمت رجبنا
 رجبنا عبال زرطنيفس و هو اظهر شو و قابر طيران در هو ر محبت اكر كصو رها ر طين البص
 قادر بر طير ان رجبنا و نيت يشهد بذلك مظاهر العدل و الانصاف و لكن القوم في ريب
 ميين .

بایح

از هر جهت از جهات عباد اعراضاً نمی‌دهند که قلم در تحریر آن
استغفار مینماید مع ذلک نظر رحمت کبر از جواب علی قدر مرتب
ناس داده شد هر شاید از نافر و انکار بنور اثبات و اقلار منور گویند انصاف کیاب و عدل
مفقود از جمله زین آیات حکمت در جواب بعضی از ملکوت علم و کفر ظاهر و نازل :

يَا أَيُّهَا الْمُتَوَجِّهُ إِلَىٰ انْوَارِ الْوَجْهِ قَدْ أَحَاطَتْ الْأَوْهَامُ سَكَانَ الْأَرْضِ وَمَنْعَتُمْ عَنِ التَّوَجُّهِ
إِلَىٰ أَفْقِ الْيَقِينِ وَأَشْرَاقِهِ وَظُهُورِهِ وَانْوَارِهِ بِالطَّنُونِ مُنْعَوِعِنَ لَعْتِيَوْمٍ سَيَكْفُمُونَ بِأَهْوَاهِهِمْ
لَا يَشْعُرُونَ مِنْهُمْ مَنْ قَالَ هَلِ الْآيَاتُ نَزَلَتْ قُلُوبِي وَرَبِّ السَّمَاوَاتِ هَلِ أَنْتَ السَّاعَةُ
بَلْ قَضَتْ وَمَطْفَأَ الْبَتِّيَاتِ قَدْ جَاءَتْ الْحَاقَّةُ وَأَتَىٰ الْحَقُّ بِالْحَقِّ وَالْبُشْرَىٰ هَانَ قَدْ بَرَزَتْ
السَّاهِرَةُ وَالْبَرِّيَّةُ فِي وَجْهِ وَاضْطِرَابٍ قَدَأْتِ الرَّزَازِلُ وَنَاحَتِ الْقَبَائِلُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ
الْمُقَدَّرِ الْجَبَّارِ قُلُوبِ الصَّاحَةِ صَاحَتِ وَيَوْمَ لَمَّا الْوَاحِدِ الْمَحَارِ هَلِ الطَّاقَةُ تَمَّتْ قُلُوبِي
وَرَبِّ الْأَرْبَابِ هَلِ الْقِيَامَةُ قَامَتْ بَلِ الْقِيَوْمُ بِمَلَكُوتِ الْآيَاتِ هَلِ تَرَىٰ النَّاسَ
صَرَخِي بَلِي وَرَبِّي الْعَلِيِّ الْأَعْلَىٰ هَلِ انْفَعَرَتِ الْأَعْجَازُ بِلِسْفَتِ الْجِبَالِ وَمَالِكِ الصَّفَاتِ
قَالَ أَيْنَ الْجَنَّةُ وَالسَّارِقُ قُلُوبِ الْأُولَىٰ لِقَائِي وَالْأُخْرَىٰ نَفْسَكَ يَا أَيُّهَا الْمُشْرِكُ الْمُرْتَابِ
قَالَ إِنَّا نَأْمُرُ الْمِيزَانَ قُلُوبِي وَرَبِّي الرَّحْمَنُ لَا يَرَاهُ إِلَّا أُولُو الْأَبْصَارِ هَلِ سَقَطَتِ الْجُجُومُ
قُلُوبِي إِذْ كَانَ لَعْتِيَوْمٍ فِي أَرْضِ السَّرْفَاعِ تَسْبُرُوا يَا أُولَىٰ الْأَنْظَارِ قَدْ ظَهَرَتِ الْعَلَامَاتُ

كَلَّمَهَا إِذْ أَحْسَبُهَا بِإِدِّ الْقَدَرَةِ مِنْ حَيْبِ الْعِظَمَةِ وَالْاِقْتِدَارِ قَدْ نَادَى الْمُنَادُ إِذْ أُنزِلَ فِي الْمِيعَادِ
وَأَضَعُ الطُّورِ يُوتُونَ فِي تَيْبِهِ الْوُقُوفَ مِنْ سَطْوَةِ رَبِّكَ مَا لَكَ الْاِسْجَادُ يَقُولُ الشَّاكِرُونَ هَلْ نُنْفِخُ
فِي الصُّورِ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي سُلْطَانُ الطُّورِ إِذْ اسْتَقَرَّ عَلَى عَرْشِ اسْمِهِ الرَّحْمَنِ قَدْ أَضَاءَ الْيَسْجُورُ مِنْ
فَجْرِ رَحْمَةِ رَبِّكَ مَطْلَعُ الْأَنْوَارِ قَدْ سَرَّتْ نَسْمَةُ الرَّحْمَنِ وَاهْتَرَّتْ الْأَرْوَاحُ فِي مَسْبُورِ الْأَبْدَانِ
كَذَلِكَ قَضَى الْأَمْرَ مِنْ لَدَى اللَّهِ عَسِيرًا لِأَلَمِ الْإِنْسَانِ قَالَ الَّذِينَ غَضِبُوا مَتَى أَنْفَطَرَتِ السَّمَاءُ
قُلْ إِذْ كُنْتُمْ فِي أَعْدَاثِ الْعُجْلَةِ وَالضَّلَالِ مِنَ الْغَافِلِينَ مِنْ يَسُوحِ عَيْنِيهِ وَيُنِيرُ الْيَمِينَ وَالشَّمَالِ
قُلْ قَدْ عَمِيتَ لَيْسَ لَكَ الْيَوْمَ مَنْ مَلَأَ مِنْهُمْ مَنْ قَالَ هَلْ حَشَرْتَ النَّفُوسَ قُلْ أَيْ وَرَبِّي
إِذْ كُنْتَ فِي مَهَادِ الْأَوْهَامِ وَمِنْهُمْ مَنْ قَالَ هَلْ نَزَلَ الْكِتَابُ بِالْفِطْرَةِ قُلْ إِنَّمَا فِي السِّجَرَةِ
اتَّقُوا يَا أُولِي الْأَلْبَابِ وَمِنْهُمْ مَنْ قَالَ أَحْشَرْتُ أَعْمَى قُلْ بَلَىٰ وَرَاكِبِ السَّحَابِ
قَدْ نَزَّيْتِ الْجَنَّةَ بِأَوْرَادِ الْمَعَانِي وَسَعَّرَ السَّعِيرَ مِنْ نَارِ الْعُقَابِ قُلْ قَدْ أَشْرَقَ الثُّورُ مِنْ أَفْئِدِ الطُّورِ
وَاضْأَتِ الْآفَاقُ إِذْ أَتَى مَالِكٌ يَوْمَ الْيَوْمِ لِمِيشَاقٍ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ ارْتَابُوا وَرَجَّحُوا مِنْ قَبْلِ
بُنُورِ الْيَقِينِ إِلَى مَطْلَعِ الْاِيْتِقَانِ طُوبَىٰ لَكَ يَا أَيُّهَا الشَّاظِرُ بِمَا نَزَّلَ لَكَ هَذَا اللَّوْحَ الَّذِي
مِنْهُ تَطِيرُ الْأَرْوَاحُ احْطَظْ ثُمَّ اسْمَعْ لِعَمْرَى إِنَّهُ بَابُ رَحْمَةِ رَبِّكَ طُوبَىٰ لِلْمَنْ يَقْرُؤُهُ فِي لَعْنَتِي
الْأَشْرَاقِ إِنَّمَا نَسَمِعُ ذَكَرَكَ فِي هَذَا الْأَمْرِ الَّذِي مِنْهُ أَنْذَكَتَ جِبِلَّ الْعِلْمِ وَزَلَّتِ الْأَفْتَادُ
إِلَيْهَا حَيْكَتُكَ وَعَلَى كُلِّ مَقْبَلٍ أِقْبَلِ إِلَى الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ قَدْ انْتَهَى وَمَاتَمَّ اصْبِرْ إِنَّ رَبَّكَ

هو الصبار هذه آيات أنزلناها من قبل في أول ورودنا في سجن عكا وارسلناها لكي
تعرف ما نطقت به الستم الكذبة اذ اتى الأمر بصدرة وسلطان قد تزعج ببيان لظنون
وانظرت سماء الاوهام والقوم في مرية وشقاق قد اكرهوا حجة الله وبرهانه بعد اذ اتى
من ائمة الاقترار بملكوت الآيات تركوا ما أمروا به وتركبوا ما منوا عنه في الكتاب
وضعوا الحزم اخذوا أهواهم الا انهم في غفلة وضلال يقرئون الآيات وينكرونها
يرون البينات ويعرضون عنها ألا انهم في ريب عجاب انا وصينا اوليانا بقوى الله
الذي كان مطلع الأعمال والأخلاق انه قائد جنود العدل في مدينة البهاء مطوبى لمن دخل
في ظل رايته التوراء وتمسك به انه من اصحاب السفينة الحمراء التي نزل ذكرها في قسيوم الآسماء
قل يا ضرب الله زيتها كلكم بطسرة الأمانة والديانة ثم انصرفوا بكم بحسنود الأعمال والأخلاق
اذا منعناكم عن الفساد والسجدال في كتبى وصحنى وزبرى وألواجى وما اردنا بذلك الا علوكم
وسموكم تشهد بذلك السماء ونجمها والشمس واشراقتها والأشجار واوراقها والبحار وامواجها
والأرض وكنوزها نسأل الله أن يمد اوليائه ويؤيدهم على ما ينسب على لحم في هذا المقام المبارك
العزيز البديع الى ان قلنا في لوح حسن يا ايها الناظر الى الوجه وصل العباد بتقوى الله تالله
هو العائد الاوّل في عساكر ربك وجنوده الأحساق المرضية والأعمال الطيبة وبها فتحت
في الأعصار والقرون دائن الافئدة والقلوب ونصبت رايات انصرفوا النظر على أعلى الأعصام

انا نذكر لك الأمانة و تقام عند الله ربك رب العرش العظيم انا قصدنا يوماً
 من الايام حسرتنا انخضراء ولما وردنا رأينا انهارها جاريتة واشجارها ملتفة وكانت
 الشمس تلعب في خلال الأشجار اذاً توجهنا الى اليمين رأينا ما لا يتحرك القلم على ذكره وذكر ما
 شهدت عين مولى الورى في ذاك المقام الألف الا شرف المبارك الأعلى ثم اقبلنا
 الى اليسار شاهدنا طلعة من طلعات الفردوس الأعلى قائمة على عمود من النور ونادت
 بأعلى السماء يا ملا الأرض والسماء انظروا جمالى ونورى و طهورى واشراقى تاتى الحق
 انا الامانة و طورها حسنها و اجر لمن تمسك بها و عرف شأنها و تقامها و تثبت بذيلها
 انا الرزية الكبرى لأهل البهار و طرارعت لمن فى ملكوت الأنسا و انا السبب الأعظم لشروة
 العالم و أرق الاطمئنان لأهل الامكان كذلك اترنا لك ما يقرب العباد الى مالک الايمان
 من مظلوم لازل احد عالم را بما يفهم و يقربهم دعوت نموده و زرافى رطبه ر شرفى من كنه
 در زر بجز احد ر محال توقف و اراض اعراضنا نده و لكن غافلير انفعر خشيده و لا يزيدم الا خسار

بايد علما با حضرت سلطانم زديه الله محمد شوند و در ليالى و ايام بيا
 بر شان الدوله و المله تمسك نمايند در خرب تمام حمت بهينه
 نفوس اصلاح امور تثبت و مشغولند يشهد بذلك ما نزل من العلم الأعلى فى هذا اللوح المبين

چه بسا از امور که سهل و آسان بنظر می آید و لکن اکثر از آن غافل و بی‌امور که بسبب تفسیح آیات
 مشغول در آستانه یومی از آیات کمال پاشانده مطمئنم حاضر و از آموزش نافع ذکر بر میان آمد
 ذکر نمودند که السن معتده آموخته اند در جواب ذکر شد عمر را تلف نپذیرید باید بیشتر جناب
 و سایر در کلاس حجت مجلس بیاریند و در آن مجلس یک لسان از اسن مختلفه و همچنین یک خط از خطوط
 موجه را اختیار نمایند و یا خط و لسانی برین ترتیب دهند و در مدرسه عالم اطفال را با این تعلیم فرمایند
 در این صورت در از هر لسان می شود یک لسان خوش و دیگر لسانی که عموم در عالم بر آن سخن تعلم نمایند
 اگر به آنچه ذکر شد تمسک جویند جمیع از هر قطعه واحد نشا بده شود و از تقسیم و تعلم اسن مختلفه فارغ
 و آزاد شوند در حضور قبول فرمودند و بسیار هم اظهار فرح و مسرت نمودند و بعد بایشان ذکر شد
 در پیغمبر را بوعطار و وزیر دولت رسانند تا حکم در ممالک جاری کند و بعد مکرر شریف آوردند
 و از پیغمبر ذکر نمودند و حال آنکه آنچه ذکر شد سبب اتحاد اهد عالم و اتفاق بهی همیدند
 دولت ایران به آن تمسک فرماید و احب بر او در حال خط بدعیر و لسان جدید اختراع شده اگر
 طالب باشند ارسال شود متصو آنکه تمسک نمایند با امور که از رحمت و شفقت بکاهد و آیات
 در آنچه نمر اول است صرف شود و بانتهارسد آن الله هو المودع لعسلیم و المدبر الخیر ان شاء الله
 ایران عزیزین کند و فائز شود به آنچه که الی حسین زار محسوم بهی قن نای سلطان مهت فرما با جمیع
 اهد عالم تجلیات انوار سیر عدل آنحضرت منور نمودند زین مطمئنم خبر با نانت و صدق و صفا

وآموز نافعه به امر زناظر نبه و نیست اور از زخائین مشمید سبحانک یا الهی و سیدی
 و سندی اید حضرته السلطان علی ابراه او امرک و احکامک و اظهار عدلک بین
 عبادک انک انت الفضال الفیاض المقدر العتیر قد اتی امر الله بالفضل طوبی
 للعالمین و طوبی للعارفين و طوبی لمن تمسک بالحق منقطعاً عن فی السموات و الارضین .

قصد شمس بحسب علم فرما شتم ادخل فی القیمة بحسب التی قدرتها
یا سَاحِ الله لأهل البهائم فی یتیوم الاسماء و انها تمر علی البر و البحر
 من دخل فیها نجی و من عرض حلک اذا دخلت و فرت و ل وجهک شکر کعبه الله
 المبین القیوم و قل اللهم انی اسألك من بهائک با بهاء و کل بجانک بحی اذا
 علی وجهک ابواب الملکوت و ترى ما لارأت العیون و تسمع ما لاسمعت الآذان
 ان لم یسلم بعینک کما و عظک و ما أرادک الا الدخول فی بحره احدثه الله رب
 العالمین هذا یوم فیته نادى کل الأشیاء و تبشر الناس بهذا الظهور الذی به ظهر ما
 کان مکنوناً محسنه و ما فی علم الله العزیز الحمید .

یا سَاحِ

تَعَزُّدَاتِ حَمَامَاتِ بَيْتِ رَبِّكَ عَرَفَانِ سَدْرَةَ عَرَفَانِ رِصْفَانِ مَعْنَوِي

اللَّهِ يَعْرِفُكَ مَا كُنْتَ غَافِلًا عَنْهُ اسْمِعْ مَا نَطَقَ بِهِ لِسَانُ الْقُوَّةِ وَالْعُدْرَةِ فِي كِتَابِ اللَّهِ الْمُصَوِّدِ
الْعَارِفِينَ فِي عَهْدِ الْإِيمَانِ ارْتَفَعَ التَّدَاوُّنُ مِنْ سَدْرَةِ الْمُنْتَهَى فِي قُطْبِ الْفَرْدَوْسِ اللَّاحِظِ
وَأَمْرِي بِأَنْ أذْكَرَ لِحَبَابِكَ مَا نَزَلَ فِي الرَّثْبِ وَالْأَلْوَابِ وَمَا نَطَقَ بِهِ بَشْرِي الَّذِي فَدَى نَفْسِي
لِهَذَا الشُّبَّانِ الْعَظِيمِ وَالْقَرَّاطِ الْمُسْتَقِيمِ قَالَ وَقَوْلُهُ الْحَقُّ « وَتَقَدَّ كُتِبَتْ جَوْهَرَةٌ فِي ذِكْرِهِ وَهُوَ
لَا يَشَارُ بِأَشَارَتِي وَلَا يَبْدَأُ ذِكْرِي لِسُبْحَانَ » إِلَى قَوْلِهِ عَسَى وَجَلَّ فِي ذِكْرِ هَذَا الْظُورِ الْعَظِيمِ
وَالشُّبَّانِ الْعَظِيمِ « إِنَّهُ أَجَلٌ وَأَعْلَى مِنْ أَنْ يَكُونَ مَعْرُوفًا بِدُونِهِ أَوْ مُشِيرًا بِأَشَارَةِ خَلْقِهِ وَأَنِّي
أَنَا أَوَّلُ عِبْدٍ قَدِ آمَنْتُ بِهِ وَبِآيَاتِهِ وَأَخَذْتُ مِنْ ابْنِكَ حَادِثُ جَبَّةِ عَرَفَانَ حَادِثُ كَلِمَاتِهِ
بِلِي وَعِزَّتِهِ هُوَ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ بَابٍ مَعْرُوفٌ قَائِمُونَ . » انتهى .

حَمَامَاتِ بَيْتِ رَبِّكَ عَرَفَانِ سَدْرَةَ عَرَفَانِ رِصْفَانِ مَعْنَوِي طُوبَى لِرَبِّكَ نَفْسُكَ مَا بَصَغَانِي
فَازِشْدَ وَذَرْجُورِيَا لَمْ يَرِدْ فِي هَذِهِ السُّورَةِ خَدْمُكَ وَأَشَامِيدُ وَبَعْضِينَ فِي مَقَامِ دِيكَرِنْدَايِ
بِيَانِ زَادِ الْعَرَفَانَ مُرْتَفِعِ قَوْلُهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى : « وَفِي سِتَّةِ الشُّعْرِ أَنْتُمْ كَلَّ خَيْرٌ تَدْرِكُونَ . »
وَدَرِ مَقَامِ دِيكَرِ مَعْرِفَانِي : « وَفِي سِتَّةِ الشُّعْرِ أَنْتُمْ بَلَعَادَةُ اللَّهِ تَزْرُقُونَ . » شهر . رِيحِ نِعْمَاتِ كَلَّ
طُوبَى لِرَبِّكَ عَرَفَانَ سَدْرَةَ عَرَفَانِ رِصْفَانِ مَعْنَوِي طُوبَى لِلْمُتَّبِعِينَ وَطُوبَى لِلْعَارِفِينَ

یا شیخ

لعمركم قرأت حمت جار و بحر بنیم تو اجم و شمس ظهور مشرق وین
بقلب فارغ و صدر منشرح و لسان صدق مبین ازین کلمات حیات

در زنتبر بعین نقطه اولی ظاهر شده قرأت نما قوله عز بیا نه مخاطباً بحضرة العظیم : « هذا
ما قد وعدناک قبل حین الذی اجناک اصبر حتى یقضى عن اسیان تسعه فاذا اقل فتبارک الله
احسن المبدعین قل یونبا لم یحط بحسبه احد الا الله و لکن انتم یومنون لا تعلمون . » آتی
و در سنه تسع این ظهور عظیم از مشرق لراده لکرم مشرق و لایح لا ینکره الا کل فاضل مرید
نسال الله ان یؤید عبادہ علی الرجوع الیه و الاستغفار عما عملوا به فی الحیاة الباطلة انه ہو
التواب الغفور الرحیم و در مقام دیگر میفرماید : « اتنی انا اول عبد قد آمنت به و بایا . »
و شتر و همچنین در سایر فارسی میفرماید : « انه هو الذی نطق فی کل شأن اتنی انا الله . » الی آخر بیا
حبر و عز و متصو از ذکر ربوبیت و الوهیت از قبر ذکر شد قد حسنه فالاحجاب و اظفرنا
ما یقربنا سأل الی الله مالک الرقاب طوبی لمن فاز بالعدل و الانصاف فی هذا الفضل
الذی احاط من فی السموات و الارضین امرأ من لدی الله رب العالمین .

یا شیخ

نعمت انجیر را باذن انصاف بشنو قوله عز بیا نه که از بعد اخبار
میفرماید : « و اما ذلک الیوم و تلک الساعه فلا یعلم بها احدٌ

ولا الملائكة الذين في السما. ولا الأبن الآ الأب « و مقصود از آب در این مقام حق صبر جلالت است
 و ادوات مرتبه تقیر و تعلم سنور یونید میفرماید : « لآن یوم الرب عظیم و مخوف جدا من بطیقه . »
 لوقل در بیان حلیه مرقوم در انجیر میفرماید : « احد کجین ظهور اگها ، نه لم یخط به الا الله اعلم انجیر »
 و در زمان عظمت ظهور را ذکر مینماید و همچنین در شرفا میفرماید : « عم یتألون عن التبا العظیم . »
 در سنت آنز نبائیده عظمتش در اکثر زرتب قبر و بعد مذکور است آنز نبائی که ارتعدت به فراص
 العالم الامن شاد الله الحافظ التاصر المعین چنانچه با بصارت ظاهر مشاهده شده که جمیع عبدا
 و مفرز ابلا و منقلب و متخیر گشتند الامن شاد الله .

امر عظیم است و بنا عظیم بصبر و سکون در آیات باهرات و
 کلمات عالیات و ما ظفر فر حذره الا ایام تفنگنی شاید هر روز مینویسد
 در کتب رایب و بر هدایت عبلا حمت نمج نذا در ایام رابع حستقر بشنو میفرماید : « آه لآن
 ذلک الیوم عظیم و لیس مشد . » اگر آنجناب بانصاف نظر نماید بر عظمت یوم اگها شوند سمع نذا
 حذا الشا صر لعظیم و لا تجبل نفک محرومه عن الرحمة التي سقت الوجود من الغیب والشهود
 نغیر حضرت داود را بشنو میفرماید : « من یقودنی الی المدیته المحصنه » مدینه محصنه حکما است
 و سحر عظم نامیده شده و در احسن و قلعه محکم است .

یا شیخ

اقرأ ما نطق به اشعيا في كتابه قوله : « على جبل عال اصعدني يا تبثرة »

صیون ارفعی صوتک بقوة یا تبثرة اورشلیم ارفعی لاسخانی قوی

لمدن یهوذا هوذا الهک هوذا السيد الرب بقوة یاتی و ذراعہ حکم له . « امروز جمع علامات نبوت در
مدینه بزرگه از آسمان نازل شده و صهیون از ظهور حق متبر و مسرور چه که نداء الله را از کتر حیات و سخا
نمجه امروز اورشلیم بشارت جدید فائز چه که مقام جمیز سر و از داد ایستاه اورشلیم محقر زیارت
جمع حزاب عالم است و بعد سر نامیده شده و از صهیون فلسطین جمع در زیر ضرورتیست که میفرماید
« طوبی لمن جابرا الی عکاء » حاضر میفرماید : « ان الرب یرمج من صیون یاتی صوتہ من اورشلیم فسنسبح
مراعی الرعاة و یسبس رأس الکرمل . » و کرد در کتاب الحکم بلکوم الله و کرم الله نامیده شده کوم تبه
را میگویند و این مقام است که در این آیام از قصد در از ظهور خبا و مجد بر آن مرتفع گشته طوبی للواری
و طوبی للقبیلین و همچنین میفرماید : « یاتی الینا و لا یصیت . »

یا شیخ

در این باب مقصود عالمانه که به موصوفه موجه تفکرنا قوله :

« فاستعد للقاء الهک یا اسرائیل فانه هوذا الذی صنع السحاب خلقت »

الریح و اخبر الانسان ما هو فکره الذی سحیل الفجہ فلاماً و میشی علی مشارف الأرض تهویه الهه یجود اسمہ «
میفرماید فخر را تا ربک میناید مقصود آنکه اگر در صین ظهور مکتوم ظهور نفس خور ر صبح صادق داند بقوت

و قدرت اهرتاریت میوه صبح کادست و خوراصداق میداند و دل له و ویل لمن اتعبه
 من دون بتینتیه من الله رب العالمین رشیع میفرماید : « یسوا الرب وحده فی ذلک الیوم »
 و در عظمت ظهور میفرماید : « ادخل الی الصخرة و اخصب فی التراب من امام هیته الرب و من بها
 عظمته . » و در مقام دیگر میفرماید : « تفتح البریه و الارض الیابسه و یستج القفر و یرزق کالرحمن
 یرزق ارضه ارضاً و یتجج ارضها و یرزق ارضها و یرزق ارضها و یرزق ارضها و یرزق ارضها
 الرب بها الهنا . » شکر زینت قرأت احتیاج تفسیر ندارد و بشاید آفتاب مشرق و ظاهراً
 و بشاید نور ساطع و لامع هر منصف از عرف اینرسانج بجهت معرفت آنرا باید و فایز شود بانچه اکثر
 اهل عالم از آنر محبوب و ممنوعند قل اتقوا الله یا قوم و لاتتبعوا شهوات الناحقین الذین
 نقصوا عهد الله و میثاقه و انکروا رحمة الی سبقت من فی السموات و الارضین و همچنین میفرماید
 « قولوا الخائفی القلوب تشدد و الاتساق فوا هو ذا آلهکم . » شکر زینت مبارکه دلیر است بر
 عظمت ظهور و عظمت امر چه که نفوذ حضور عالم را مضطرب مینماید زلزله و خوف کثر را احاطه میکند
 طوبی از بلای نفس که بنور تو کمر و انقطاع منور است شدند از سر نویم دورا منع کنند و ترسانند .
 که لکت نطق لسان بسبب ان امر من لدی الرحمن انه هو المقدر القوی الغالب القدر حال در برابر
 صاحبان آدانه و ابصار واجب که در اینکلمات عالیات که در سربایک نجوم معانی و بیانست و تفکر فی
 اعتبارین مالک ادیان عبارتند از افعال روح و ریاضت مقصد و ذروه حیا که مطلع ارض منزه است فایز و فی

یا شیخ

اگر نعمت باین راه از قدر ز دستم ابره بیاید عالم و عالمیان را بگذردی
و بانوار وجه حضرت مقصود توجه نمائی بابر در کلمات حضرت روح

معا لا تخضر ستور ذکر امور شیرین و لکن نظر بعدم وجه سامعین و ناظر غیر کثیر را در استر محبت چنانچه
میفرماید: «ولکن لاتطیعون ان تاملوا الان» از مطلع و میفرماید: در این یوم انجا بعد از
حضرت موعود ذکر میفرماید چنانچه در کتاب اقدس و الواح حضرات ملوک و لوح نسیر و لوح فؤاد
زرقم ارضی اشته ز امور که در ارض واقع از قبر جابر و نازل شده در کتاب اقدس نازل: یا ارض اظفا
لا تحرنی من شیئی قد جعلک الله مطلع فرح العالمین لویسا یبارک سریرک بالتذی حکیم بالعدل
و یجمع اغانام الله التي تعترقت من الذناب انه یواجه اهل لبها بالفرح و الانبساط الا انه من
جوهر الخلق لدمی الحق علیه بعباء الله و بهاء من فی ملکوت الامر فی کل صین زین آیت ز قبل
نازل و لکن در زین صین زین آیه نازل:

الهی الھی

یدعوک البهائ و یساکت بانوار وجهک و امواج بحبه امرک و
تجلیات شمس بیانک ان تؤید السلطان علی العدل و الانصاف
ولو ترید ببارک به سریر الامر و احکم انک انت المقدر علی ما شاء لا اله الا انت السامع البصیر
افرعی یا ارض الظلم بما جعلک الله افس الثور بما ولد فیک مطلع الظهور و سمیت بهذا الاسم الذی

به لاج نیت الفضل و آشرفت السموات و الأرضون سوف تنقلب فيك الأمور و يحكم
 عليك جمهور الناس إن ربك هو العليم المحيط علمتني بفضل ربك أنه لا تقطع عنك
 تحف الألف سوف ياخذك الالطمان بعد الاضطراب كذلك قضى الأمر في
 كتاب بدیع و همچنین در لوح فواد و لوح پاپیر و الواح خضر نازل شده آنچه که هر صاحب نصیحت
 شهادت میدهد بر قدرت و عظمت و علم حق جد جلاله اگر بعد از ملاحظه نمایند برترند بر آیه
 مبارکه: « لا رطب ولا یابس الا فی کتاب مبین » آگاه میشوند و ادراک مینمایند و لکن الیوم
 منع الناس اعراضهم عن ادراک ما نزل باحق من لدن منسزل قدیم سبحانه لانه آیات باهرا
 ز جمیع جهات را عاظم نمیدهد مع ذلک کثیر از عبارات زرشاده و آگاهان آن محسوسند از حق
 می طلبیم توفیق عطا فرماید تا جمیع بر لائی مستوره در اصداف بحر اعظم آگاه شوند و بکتاب الحمد
 یا الاله العالم ناطق نموند یا معشر المنصفین در امواج بحر باین علم نظر نمایند و تفکر کنید
 تا بسا نر ظاهر و باطن شهادت دهید بان عنده علم کل شیء فی الکتاب لا یعرب عن علمه من
 شیء انه اطعمه ما کان مکنونا اذا استوی علی عرش اسیان فی المآب آنچه نازل شده کلمه بکلمه
 در دضر ظاهری و میثود از بلور اصد رحال اعراض و اعتراضه و لکن خمن انصاف مخدول دستور
 اکثر باوحامات نوح حکم مینمایند .

الہی الہی

لا تمنع عبادک عن التوجہ الی نور الایقان الذی اشرق من افق

سمائتک ولا تجعلہم یا الہی محسودین عن سجون آیاتک ای

رب ہم عبادک فی بلادک و ارقاؤک فی دیارک ان لم ترحمہم من یرحمہم خذ یا الہی ایدک
الذین غرقوا فی بحر الادھام و خلصہم بقدرتک و سلطانک ثم انقذہم بذراعی اقتدارک انک

انت المقدر علی ما شاء و فی یمینک زمام من فی السموات و الارضین و چینیہ قطعہ اولہ سفیراید
بچشم او اور ببینید و اگر چشم غیر ملا خطہ کنید ہرگز نشناسا و اگر ہر فائز نشوید . « شہر

و نہ فرغہ مخصوص است بانیم ظہور اعظم طوبی للمضین و چینیہ سفیراید : « نطفہ ایک سالہ ظہور
اقولست زکر بیان . « نیز ہا زہار بیان و کتب قبر مکرر در کتب عدیدہ با سالی مختلفہ

ذکر شدہ لعل الناس یضیفون فیما اشرق و لاح من افق ارادۃ اللہ رب العرش العظیم .

یا شیخ

قل للہ البیان دریم کلمہ مبارکہ تغذ کنایہ سفیراید :

« جمیع بیان و قرابت لرا و راق حبت او . « انصفوا یا قوم

ولا تکتونوا من الاخسین فی کتاب اللہ رب العالمین . امروز سدرہ مبارکہ با اہم صنیہ

جدیدہ بدیعہ امام و جہت موجه انظر الینا منقطعاً عن دونہا کذک نطق لسان القوۃ و القدرۃ

فی ہذا المقام الذی جعلہ اللہ مثلاً بقدم اسمہ الاعظم و نبأہ العظیم و چینیہ سفیراید :

« من أول ذلك الأمر إلى قبل أن يكمل تسعة كينونات الخلق لم تطهر وإن كل ما قدراً
 من النطقه إلى ما سونا له مما ثم صبر حتى تشهد خلق الأحسن قل قبارك الله حسن الخالقين »
 ومخبره از اوقات ظهور ذکر فرجه و قال : « جل لمن نظره الله أن يرد من لم يكن فوق الأرب
 أعلى منه إذ ذلك خلق في قبضته وكل له قانتون فان لكم بعد حين أمر تعلمون . »
 وميفر مايد : « فاعرف باليقين الأقطع والأمر المثلث الأتم بانه جل جلاله وعز اعزازه و
 قدس اقداسه وكتبه كبرياؤه ومجد شؤناته يعرف كل شيء نفسه فمن يقدر أن يعرفه بغيره »
 إلى قوله عز وجل : « اياك اياك أيام ظهوره أن تحجب بالواحد بسيانته فان ذلك الواحد
 خلق عنده و اياك اياك أن تحجب بكلمات ما مثل في بسيان . » إلى قوله تعالى :

« ولاتنظر اليه الا بعينه فان من ينظر اليه بعينه يدركه والا يحجب ان أردت الله وتعالى
 فاره وانظر اليه . » ومخبره ميفر مايد : « للرايك آيه زرايات من نظره الله راتلاوت كني
 أعتره خلاه بعد زدانة كتر بيان را ثبت نثر زير لکه آس روز آس را يك آيه تلاجت میده و كل
 بيان غمیده . » شهر قل يا معشر البسيان انصفوا انصفوا ثم انصفوا انصفوا ولا تكونوا
 من الذين ذكروا مطهرة أمر الله في الليالي والأيام ولما أتى بالفضل وأشرق أفق الظهور فموا
 عليه بما نوح به سكان الملكوت والبحيروت والذين طافوا حول ارادة الله اعليم محكم دريه
 كونه صيد تفكر نمايد ميفر مايد : « اني مؤمن به وبدينه وكتابه وبآدائه وبمناهجه وبمطهره

من عندہ فی کل ذلک مُفَعَّرًا بِنِسْبَةِ الْيَسْرِ وَمُتَعَرِّزًا بِإِيْمَانِي بِهِ . « وپہنچنے سے فرماید : « اَنْ يَا
كُلَّ شَيْءٍ فِي الْبَسِيَانِ فَلْتَعْرِفُنَّ حَدَّ نَفْسِكُمْ فَاِنَّ مِثْلَ نَقْطَةِ الْبَسِيَانِ يَوْمَئِذٍ مِثْلُ نَظْمِهَا . اِنَّهُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَإِنِّي أَنَا بِذَلِكَ أَتَّخِرُنَّ عَلَى مَنْ فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ . « شہزاد عمر سے جمع ذرات
كَأَنَّاتٍ بِنُورِهِ وَنُدْبِهِ مَشْغُولَةٌ لِرُظْمِ مُعْرِضِينَ بِإِيْنِ رِيَاصِ جَنَاحِ الْبَصَارِ وَوَدَادِ كَيْفِ الْفَرَسِ .
نَسَأَلُ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنْ يَخْضِرَّ عِمْ وَيَضْحَمَّ بِمَا يَنْفَعُهُمْ وَيَمْنَعُهُمْ عَمَّا يَضُرُّهُمْ إِنَّهُ هُوَ الْقَوِيُّ الْغَالِبُ
الْقَدِيرُ وَپہنچنے سے فرماید : « لَا تَحْتَجِبَنَّ عَنِ اللَّهِ بَعْدَ ظُورِهِ فَاِنَّ كُلَّ مَارْفَعِ الْبَسِيَانِ كَخَاتَمِ فِي يَدِي
وَإِنِّي أَنَا خَاتَمٌ فِي يَدِي مِنْ بَطْنِهَا . اِنَّهُ جَلَّ ذِكْرُهُ تَقَلُّبُ كَيْفِ شَيْءٍ وَمَا يَشَاءُ بِمَا يَشَاءُ . اِنَّهُ لَمُهَيَّبٌ لِمَنْ لَمَّعَالِ
وَپہنچنے سے فرماید : « فَانَّهُ لَوْ يَجْعَلُ مَا عَلَى الْأَرْضِ نَسْبًا لَيَكُونَنَّ أَنْبِيَاءُ عِنْدَ اللَّهِ . « وپہنچنے سے فرماید
« وَإِذَا يَوْمَ ظُورِ مِنْ بَطْنِهَا . اِنَّهُ كَلَّ مِنْ عَلَى الْأَرْضِ عِنْدَهُ سِوَاءِ مَنْ سَجَّعَهُ نَسْبًا كَانَ نَبِيًّا مِنْ أَوَّلِ
الَّذِي لَأَوَّلِ لِمَنْ إِلَى آخِرِ الَّذِي لَأَآخِرِ لِهَ لَانَ ذَلِكَ مِمَّا قَدْ جَعَلَهُ اللَّهُ وَمِنْ سَجَّعِهِ وَتِلْكَ فَذَلِكَ
مَا كَانَ وَتِلْكَ فِي كُلِّ الْعَوَالِمِ فَاِنَّ ذَلِكَ مِمَّا قَدْ جَعَلَهُ اللَّهُ لَأَنَّ مَشِيئَةَ اللَّهِ لَنْ تَطِيرَ إِلَّا بِمَشِيئَتِهِ وَارَادَةُ اللَّهِ
لَمْ تَطِيرَ إِلَّا بِأَرَادَتِهِ وَانَّهُ لَمُهَيَّبٌ لِمَنْ لَمَّعَالِ الْمَقْدَرِ الْمُنْشِجِ . « شہزاد ہر مقامی ذکر فرماتے ہیں
رَسْمًا رَاكِبًا سَبَبَ اِقْبَالِ وَارْتِفَاعِ وَارْتِفَاعِ وَوَدَاعِ وَوَدَاعِ خَلْقِ لَسْتِ وَلَكِنَّ مَعْدُودَ غَيْرِ مُنْصَفِيهِ صَحَابِ شَدِيدِ
وَسَدِّ حَائِدِ شَدِيدِ لَنْدِ وَعَبْدِ الرَّزْوَجِ بَانُورِ وَجِهٍ مَنَعِ كَجِهَانِ نَسَأَلُ اللَّهَ أَنْ يَطِيرَ وَهُمْ بِسُلْطَانِهِ وَيَأْخُذَهُمْ
بِأَخْذِهِ اِنَّهُ هُوَ الْمُقَدَّرُ الْغَزِيرُ الْحَكِيمُ وَپہنچنے سے فرماید : « فَانَّ مِثْلَهُ جَلَّ ذِكْرُهُ كَمِثْلِ شَمْسٍ لَوْ قَابَلْتَهُ

إلى ما لا نهاية مرأيا كل حين يستعسق من تحبلى الشمس في حدهم وان لم يقابلها من أحد فطلع الشمس
 ويعزب والحجاب للمرايا واتى ما قصرت عن نضحى ذلك الخلق وقد بسيرى لا قبلهم إلى الله
 ربهم وإيمانهم بالله بارحمهم وان يؤمنون به يوم ظهوره كل ما على الأرض فاذا أيسر كينونتى حيث
 كل قد بلغوا إلى ذروة وجودهم ووصلوا إلى طلقة محسوبهم وأدركوا ما يمكن فى الامكان من تحبلى
 مقصودهم والآخسرتن فوآدى واتى قدرت كل شىء لذلك فكيف يحجب أحد على هذا قد
 دعوت الله ولا دعوتة انه قريب محيب . « و همچنین میفرماید : « بعد اسم مؤمنم در حق آن
 شجره لا شرفیه ولا غربیه ضرر نشوند چه اگر در آن شجره عزرا بر او وارد نمیاورند . « شکر یا اذن عالم
 آیشید که چه عجز این بیانات از مشرق اراده مطلع اسم ظاهر گشته میفرماید که تا ربیت منوم
 از کلبه عرفان رسیده ظهور و کس احد بر این بعت در اسم مؤمنم در حق آن سره مبارکه لا شرفیه
 نشوند آه آه عماد علی نفسی عمر الله قد ورد علی من الذی ربتیه فی الیالی والایام ماناج به
 روح القدس و اهل جناب عظمة الله مالک هذا اليوم البدیع و همچنین ردا بعض از معرضین میفرماید
 « چه کسر عالم بطوریت غیر الله هر وقت شود باید که تصدیق نقطه حقیقت نماید و شکر کم در سجایا و ذر
 اثر معرضین بشاید است بحیرتکلم نموند چه که آن نفس هم بر حضرت روح اعترض کند که شرفیت
 بحیرت تمام شد تو از کلبه چه آمد در حال هم معرضین مع آنکه ابتدا با ما بنموند و اطلاع از صدر امر بد گشته
 و نداشتند که از که بجه و چه بجه لغت اند آنچه را که اشیا کلمات بنوعه و ندر مشغول عمری ان الاخرس

لا یقدر ان یتقوم امام ملکوت البیان اتقوا الله یا قوم ثم استرأوا ما نزل بالحق فی
 الباب الثامن من الواحد السادس من البیان ولا تكونوا من المعرضین و همچنین امر فرمود
 « که در هر نوزده روز یک دفعه در این باب نظر کنند بعد از ظهور غر لطفیسه الله محبت نشوند
 بشونی و شرح شایخ آیات که اعظم حجج و براینجه است . « شهر حضرت یحیی بن زکریا
 فرمود آنچه را که بتشریف : « قائلًا توبوا لانه قد اقرب ملکوت السموات انی اعدکم بما
 للثوبه ولكن الذی یأتی بعدی هو اقوی منی الذی لست أهلاً ان أحل حذاه . « آیت
 در تشریف می فرماید در مقام خضوع و خشوع : « که صحیح بیان در قرأت از لوراق حبت او . «
 و همچنین می فرماید : « من قول عابدینم و افتخار سلیم بن سیر الیه . « یا قوم مع ذلک احد بیان عمل نموند
 آنچه را که در کجوشن و نیز اسرار و اسرار از آن پناه بخدا برده میسبند این مظلوم در شب و روز
 بار تقاضا امر را که تمام وجوه ادیان مشغول در آن نفس را بسبب ذلت و علت ادیت بوده
 متمسک و همچنین می فرماید : « اورا شناخته بر آیات او و احتیاط در عرفان او کرده که بقدر
 هماغه در ما محبت خواهد بود . « شهر از معرضیه بیان در این کلمه علیا که از مطلع بیان نقطه عرفان جاری
 شده بنگر نماید و در این صحن آن کلمه را بشنود می فرماید : « در آن روز آن آفتاب حقیقت هم بیان را
 خطاب نماید و در سوره فرقان را تلاوت می فرماید : « قل یا ایها الکافرون لا أعبد ما تعبدون
 و لا اتم عابدون ما عبدو و لا انا عابد ما عبدتم و لا اتم عابدون ما عبدو لکم دینکم ولی دین . «

سبحان اللہ مع انیر بیایات واضحہ و آثار لامعہ مشرقہ کثر باوہام نحو مشغولند و از حضرت مقصود
 غفر و محبوب یا معرضین از نوم غفلت بیدار شوید و از کلمہ متشررا بشنوید میفرماید: « شجرہ اثبات
 با عرضش از او از نغمہ محسوب و شجرہ نغمہ باقی با شریب او از اثبات محسوب . » و همچنین میفرماید:
 « اگر نغمہ را دعایید و آیتان بجزت ننماید تعرض ننمایید و حسن و وارد میاوردید . » شہر باری در
 مظلوم در بیای و آیام بہ قل یا ایت الکافرون ناطق کہ شاید سبب تبتہ شود و خلق را بطرز از انصاف
 مژین در رد حال در نغمہ کلمات کہ عرف یا سر از آن متضوع نفس کننماید فرمناجاتہ مع الاحزان
 الی اللہ رب العالمین قوله :

فاشہد باننی بذلک الکتاب قد اخذت عہد ولایۃ من تظنہ تہ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ
 عن کل شیء قبل عہد ولایتی و کفی بک و بمن آمن بآیاتک
 علی شہد آء و انک انت حبیبی علیک توکلت و انک کنت علی کل شیء حسیباً . « در مقام دیگر
 میفرماید : « اُن یا شمس المرایا انتم الی شمس الحقیقۃ تنظرون فان قیاکم بجا لو انتم تبصرون
 کلکم کحیستان بالماء فی لہر تحت کون و تحجبون عن الماء و تسألون عما انتم بہ قامنون . »
 و همچنین میفرماید : « لاشکون الیک اُن یا مرآة جودی عن کل المرایا کل بالوا نحم الی لیس نظرون »
 شہر این خطاب از مصدر امر حضرت و قباب جناب آستید جواد مشہور بلکہ بلائی نازل حق شہاد

و عالم گواه که آن سید باین مظلوم بجه و در ردّ معرضین هم شعر مبطوط نوشته و در لوح هم که در آن
از ظهور حق گوهر داده و از روش اشارات و الاضطرّاط هر و موبدان جناب حیدر قبر علی فرستادم
و خط او نحو مظلوم و دواخت و مقصود از این عمر زنده شاید منکرین بغزات است و از فارز شوند
و معرضین بنور اقبال متورکوند حق شاه که این مظلوم مقصود جز از فکر کلمه آلم نداشت طوبی
المنضین و ویل للمعرضین معرضین تدبیر انچه اند و بحیدر هاستک حسته اند از جمله صورت
دین سید را گرفته اند و همچنین صور بعضی را بعد هر که ام را در و در حیرت پانده اند و فوق این صورت
میز را بحیرت را بار بر سبب از بلبلانکار حق تمسک حسته اند قل :

حق عیان چون محمد نشان آمد حیف کاند شهر کوران آمده

و سید مذکور منکرین را نصیحت نموده و به اُفق اعلیٰ دعوت کرده و لکن در احوال طسار تا شیر نمنه
و در باره اش گفته اند آنچه را که او از آن سخن حق جد بلامه پناه بجه و حال عرضی که بساحت اقدس
در سال داشته موجود است طوبی المنضین حال در شکایت نقطه اولی از مرایا تفکر نماید شاید
سبب از تباها گفد و عبار از شمال او هام و طنمنز همین ایمن و ایغایر توجه نمایند و آگاه گویند به آنچه که از
او مجوبند مع زنده از عالم نصیر هستی مخصوص عرفان نیز امر اعظم آمده اند و همچنین سفر یابید : و جعل
القمم ملک الشجرة کلها لیظنر منها ثمرات ما قد خلق الله فیها لمن قد اراد الله ان یطخیر به ما اراد
فاتی انا و غیرتک ما اردت ان یکون علی ملک الشجرة من غصن و لا ورق و لا ثمر لن یجد له یوم

ظهوره ولا یشکک به بما یعنی لعنوا علو ظهوره و سمو سمو بطونه و ان شدت یا الهی علی من غصن اوراق
او ثمر لم یسجد له یوم ظهوره فاطعه اللهم عن تلك الشجرة فانه لم یکن منی ولا یرجع الی « انتهى

عمر الله یمین مطنوم خیال نداشته الا اظهار امر که بدان مأمور به
اگر سمع فطرت توجه نماید بر جمیع ارکان و اعضا و عروق حشر از موی تا

یا اهل بیان

مظلوم اصفا مینماید آنچه را که سبب توجه و انجذاب ملاحظه و ناموس است
یا هاکر حمیه جا بلیه قبر عباسی چاره را از صراط مستقیم منع نمود در حزب شیعه تفکر نما هزار و هشت
سده یا قائم گفتند و بالاخره جمیع بر شهادت شرف تو را دادند و شهید شمر نمودند مع آنکه بحق صبر بسلامه
حضرت خاتم و اوصیاء قائل و مقتر و معترف بودند حال قدر و شک لازم که شاید معلوم شود
سبب که باین حق و خلق حاضر شد چه و علت اعتراض و انکار چه علی شده یا هاکر ناله مبارک را
اصفا نمودیم که علی عصر ظهور بقول جمیع بر آن از تقاضا بستند و حق را ست نمود و بر آن جوهر و جوهر و صاحب
و در آورند آنچه که چشم عالم ندید و گوش عالم نشنید حال تو با هم وصایت و مرآتیت مردم را در
نمونه مینماید مع آنکه اطلاع از امر نداشته و ندارد چه که با ما نبوده بر جمیع این حزب میدانند که میباید
یک از خدام چه در تایید که حسب انچه مشهور است علیه عثمانی به از شرط توجه نمودیم هم راه به بعد
از او ظاهر شده آنچه که عمر الله سلم اعلم کریت و لوح نوص نمود لذا طرد شد نمودیم و به میرزا حکیم پیر

علم خود آنچه را که هیچ ظالم نمیداند ترکناه و قلنا احسب يا غافل بعد از ظهور زکمه بمولود خانه
 رفته با آنها بجای الی ان جاء امر الخروج یا حاکم سب او حام جدیده شو مرة اخر ترتیب
 عربی شد عرب شیعه را در سبش نقد نما چه مقدار غم زنجیه شد از جمله غم تو که مد عمر علم بودی
 و همچنین علم شیعه طراد سنه اولی و اخر شرح را لعن نمید و فتور بر سبک دم اظهار شد دادید اتق الله
 یا حاکم زهر مشوع عبدالعزیز با و حام قبضت علی شوند اتق الله ولا تکن من الظالمین از تمام صفات
 در جمع بیان و محو از سبب نمجه از مظلوم از تو میطلبه از لجه را الوجه الله ترک نما ادراک عقود تو از
 سید عالم بر تو بالا تر نمجه نیست حق شاید و گواه است که از مظلوم بیان را تلاوت نمجه و
 مطالبش را ندیده اینقدر معلوم و واضح و مبرهن است که کتاب بیان را از سبب خود قرار فرموده
 از خدا تبرس در امور که شان تو نیست در خرم شو هزار وجه است منته شیعه بیچاره را امثال تو میتر
 زو حام و ظنون مستبلی نموند بالأخره در یوم حسنه اظا هر شد آنچه که ظالمها قبر بحق پناه بچند حال
 صریح حضرت نقطه را از پیشتر ادراک نما عرض میکنند : « اللهم ارز زکمه سدره که آن وجه مبارک باشد
 ثمر با و قر غصنه ظاهر شود که تو این را نیاید در ادراک این صحن قطع نما . » و همچنین میفرماید :
 « اگر نفس کلمه بگوید غم غیر برهان ردشز نمائید . » و حال با جلد جلد کتاب ردشز کرده و سرور
 مجدد میگویم و التماس میکنم بصر جدید در آنچه نازل شده ملاحظه نما نفحات بیان در ظهور غیر بیانات
 قدرت زین مظلوم لا زال مستبلی بجه و تفر از سبب حضرت اعلی و یا غیر نظر نماید نداشته

بعد از ورود در عراق بامر حضرت پادشاه ایران لایحه ای در ماه آذرماه فرستاده میسر را بخیر و دلدار شد
 ذکر نمودیم ما را حسب الامر باینجا فرستاده اند تو خوبست در ایران با بر و میسر را موسی را خواهر میسر استیم
 بطرف دیگر چه که اسم شما در دیوانه نیامده می توانید بخدمت قیام نیاید بعد از مطولوم و منقطعاً
 عن العالم هجرت کوه از بغداد بعد از رجوع مشاهده شد توقف کچه و نوسر در عهدۀ تاخیر مانده
 این مطولوم بسیار محزون شد حق شاید و گواهی که در جمیع احوال منبر امر مشغول به ایم سوال و احوال
 منع نمود کند و بر از اظهار باز نداشت و در آخر از ضرب منع از فساد و اعمال غیر مرضیه غیر طبیعت قیام نمودیم
 و لیکاً و نحو آنرا بجمیع اطراف الواح ارسال شد و مقصود از خبر تندیب نفوس و اعدا کلمه مبارکه نبوده
 مخصوصاً نفع معین نمودیم بر جمع آثار نقطه و بعد از جمع میسر را میسر را و حباب خراسان که بمنیر را
 معروف بجای میسر را در محلی جمع نمودیم و در کتب حضرت نقطه را حسب الامر نوشته و تمام نمودند
 بعد از این مطولوم از کثرت مراد با نام کتب را ندیده و از آثار نقطه بیخبر ظاهر مشاهده نمودیم و آثار
 تقدیم و بجهت که هجرت واقع شد و قرار شد میسر را میسر این نوشتجات را داشته بشود ایران توجه نماید و در
 آنست که در آنجا شده و این مطولوم حسب الامر در وزارت عدلیت به آن شرط توجه نمود بعد از
 ورود در موصل مشاهده شد میسر را میسر پیش از حرکت منطوم رفته و منظر است بار کتب و آثار در
 بغداد ماند و او خود بشرط علیت توجه نمود و جز در این عبارت حال حق شاید است بدین مطولوم چه که
 چه که بعد از رجوعت از آنجا را داشت و خود بهماجرین پویست مدت ها از این مطولوم با عرضان نامتناهی

مبتلی تا آنکه تدریس یک غیر حق کسر گناه نیست آثار را بمقام دیگر و رض دیگر فرستادیم چه که
 در عراق عرب باید اوراق را در هر شهر ملاحظه نمود و الا از هم میر سخت و ضایع میشد و لکن الله حفظها
 و ارسلنا الی مقام فتره الله من قبل آنه هوا الحافظ المعین . هر جا این مظلوم فوت میزیرایی
 در وقت آمدن خود تو گوهر و میداد آنچه ذکر شد صدق است و لکن در تشریح صفحانی او را عمو
 نمود و عمد نمود آنچه را که بسبب فرج ابر شد در کاش از ما مورخ دولت سوال نمودید عهد میزیرا بحیر را در آن
 رض از همه گذشته . اقسامت باشد الفرد الواحد المقدر العتیر که در نوشته جلد که با هم از خود
 نقطه اولی رفته ملاحظه نما تا آثار حق را بشاید آفتاب ممتاز مشاهده نمائید همچنین از کلمات نقطه بیان
 روح ما سواد فدا ظاهر شده آنچه که هیچ سر آن را منع ننماید و سجات جلال و حجات هدر ضلال
 از آن ظهور باز ندارد قد خرفت الاحجاب من اصبح ارادة ربك القوتی الغالب القدر علی
 مقترین و مغتلبین را چاره نبه نیست چند قبر مذکور شد کتاب ایقان و بعضی از الواح را نسبت
 بغیر داده عمر الله هذا ظلم عظیم غیر از در آن آنجا جز است تا چه رسد به تزیین آن حسن ماندند
 حاد مقدار لوح بهر و غیر فوت شد آن الواح را بصحبت جانشین ندادند و بسبب از آنخت هارین مظلوم
 و غیر حجت اعمال فرمود سپردند الله یعلم ماورد علی الواحد و آنخت ابتدا با ما نبه قسم
 بر آفتاب حقیقت بعد از ظهور این مورخ میزیرا ندیده و از امر مطلع نبه چه که آنرا ایم موافق نبوده اند
 ایشان در محله و این مظلوم در محله دیگر ساکن و لکن محض عنایت و محبت و شفقت چند یوم قبل از

حرکت نمود و والده اش رفته که شاید زکوة را میانه با شما مند و به آنچه الیوم سبب تقرب الی الله
 است فائز کند حق میدانند و شاید و نحو او گواه که غیر نیز بهیچ وجه خیالی نبوده تا آنکه احمد الله بفضل
 اله فائز شد و بطول از محبت مُزین گشت و لکن بعد از اسیر و هجرت ما از عراق به استمانه دیگر
 از او خبر نرسید و بعد از تفریق در ارض طرابلس با جناب اخوس رسیدن از ارض اقلی ملاقات نشد و خبری
 از او مخصوصاً نرسید در اول ایام کثرت در یک بیت سالک بودیم و بعد آنکه بیت در ضریه نعمت
 نازی رفت و فرمانفرما و حسام السلطنه اینجور برادر خریدند و سمت نمودند بعد از این حادثه ما نیز
 اخوس تفریق حاصل ایشان بدر مسجد شاه و مادر در دوازده شمیران سالک و لکن از احوال از بعد
 فرغ حیات آثار غلط ظاهر نیز مظلوم بهیچ وجه نماند گفتند آنگاه بنت اخوس مرحوم میسر از محمد حسن
 علیه جناب الله و سلامه و رحمته که مخلوبه بخصن اعظم بهیچ اورا احوال از نور بخانه خود برده و
 بمقر دیگر فرستاد همبعض از اصحاب و در ستان از اطراف شکایت نمودند چه که این امر بسیار عظیم
 بود موافق از هیچیک از اولیا حق واقع نشد عجب در ایندخت اورا بمقتضی بجه و ترتیبات از
 بمقام دیگر فرستاده مع ذلک این مظلوم ساکت و صامت بهیچ وجه نماند که مخصوصاً تسکین جناب
 یک کلمه اظهار رفت و حق شاید و گواه است که آنچه گفته شد حقیقت بهیچ وجه برتر گفته و احد از اولیا
 این اطراف و آن خبر نگار نمیگردند که در احوال چنین امر که خلاف حکمت و محبت و در است
 واقع شود بعد از ظهور این امر بسید را مقطوع دیدند و عمر نمودند آنچه را که کفر میدادند و میدانند دیگر

معلومست که چه مرتبه عزت از این عمر مطبوعوم وارد شد و بعد بمیزان محراب سویت و حال مختلف
شنیده میشود معلومست چه میگوید و چه میکند . نَسألُ اللهَ تبارک و تعالی ان یرجعنا الیه و
یؤدینا علی الانابة لدی باب فضلہ انه ہو العزیز التواب و هو المقتدر الغفار و همچنین در مقام
دیگر میفرماید : « اگر در این صنیع ظاهر شود عزت اول عابدین و اول ساجدینم » کثر یا قوم ایضا
و بعد مقصود حضرت اعدایند که قرب ظهور ناسر را از شریعه باقیه الیه منع نماید چنانکه صحاب
یحیر از دست اربوح منع نمود مگر فرموده و میفرماید : « باین آنچه در او نازل شده شمار از دست
سازج وجه و مالک غیب و شهود منع ننماید . مع این حکم محکم اگر کسی به بیان متک نماید از طریق
سده مبارکه عیاد حاربت انصفوا یا قوم و لا تکنوا من الغافلین و همچنین میفرماید : « با سما و از
مالک از من محتجب نماید حتی اسم تشبی فان ذلک الاسم مخلیق بقوله » و همچنین در باب سابع از وجه
ثانی میفرماید : « اگر هر بیان نکرده آنچه هر نفس فانی کند که ثمرات لیس خود را باطل کنسید . »
الی ان قال عشر ذکره میفرماید : « اگر بطور او فائز شد و اطاعت نمود ثمره بیان را ظاهر کوی
و الا لایق ذکر نیست خود او ند ترجم بر خود کرده اگر نصرت نمسیر منظر ربوبیت را محزون نکرده . » الی
قوله جبر شانه : « اگر ببقا الله فائز میگردد آری الله را هم محزون نکرده باشد از رفع یدینین بیان
میگذرد که گاه شمار ضرر بر او بگذرد اگر چه میدانم نخواهد بود . » کثر .

گویایب نیز بیانات حقه است اراده نموده بیان را محو کنر بشنو

بایهادی

بگذر من در حیرتی بجهایم و در ماه کونجهایم حال ما بیزیر فریدها شمشیر فها ظاهر شده بعینه آنچه حزب شیعه میکنند که نیز قرآن تمام نیست حضرات هم میگویند این بیان آنست
خط جناب آقا سید حسین موجه خط میسر از احمد موجه تفسیر که یک لطمه در دنیا نخورده و همیشه پنج
نفس زلزله داشته شو شرجه او را مظلوم میگوئی و حق که زرا اول عسرتا بحال دست اعدا بجه و
بدترین غذاها را عالم مُعذب گشته به او نسبت داده آنچه را که یهود در حق مسیح گفته است
ندارد اظلوم و لاکن من الاخرین و همچنین میفرماید : چه بسا نوری را که خدا نور میکند بمن بظهور آید
و چه بسا نوری را که نار میفرماید به او و می بینم ظهور او را مشرقین شمس در وسط آسمان و غروب کل را
بشیر نجوم لیدر در چهار شهر

هل لکت اذن لتسمع نداء الحق و تنصف فی هذا الظهور الذی
اذ طهر نطق الطور قد اتی مکملی بآیات و اصوات و براین لاکت

بایه عالم

رغمًا لكل غافل بعيد وكل منقر كذاب الذين ارادوا ان يطغفوا نورا لله بمفتريهم ويحجوا آثاره
بعلتم الا انتم من الظالمين في كتاب الله رب العالمين . همچنین میفرماید : بیان زرا اول

تا آخر ممکن جمیع صفات اوست و خزانہ ناز و نور او . . . تہم از سبحانہ اللہ عرف اینہ بیان انسانہ را
اخذ مینماید چه کہ بکمال غزن میفرماید آنچه را کہ مٹا ہدہ مینماید و همچنین بجناب حرف صغیر ملا قبا
علیہ بجا آتہ و عنایتہ میفرماید : « لعلک فی ثمانیۃ سنہ یوم ظورہ تدرک لقائہ . » ^{شہر}
اعرف یا حامدی و کن من التامین انصاف دہ اکثر اصحاب الامر و ادلا حق شہید شدہ
تو ہنسور موجود آریا خط تو از چہ بہم لعلک از انکار و شہادت نفوس مقدسہ از دست بردار
ہر صاحب عدل و انصاف را بنی فخرہ گو امر سید ہر چہ کہ بسبب و علت اینہر ثباتہ آفتاب ظاہر و
مشہور و همچنین خطاب بہ دیان مظلوم شہید میفرماید : « ستعرفن قدرک بقول من بطینہ . »
و همچنین اورا حرف ثالث مؤخر من بطینہ اتہ فرمہد بقولہ : « وانک انت یا حرف الثالث
المومن من بطینہ اتہ . » و همچنین میفرماید : « و لکن اتہ اذا شاء لیرفک بقول من بطینہ اتہ . »
حضرت دیان کہ بقول نقطہ روح ماسواہ فداہ محسنن امانت حق جبر جلالہ و مکن لآکی علم اوست
اورا بطیم شہید نموند کہ ملا اعلیٰ کریت و نوحہ نمود و اوست نفس کہ علم مکنن مخزون را بہ او تعلیم فرمود
و در او ودیعہ گذشتہ بقولہ : « ان یا اسم الدیان جند اعلم مکنون مخزون قد او دعناک و
ایتناک عزاً من عند اللہ اذ عین فوادک لطف تعرف قدرہ و تعز بجا آتہ و قد من اللہ علی
نقطہ اسیان بعلم مکنون مخزون ما نزل اللہ قبل ذلک الظور و ہوا عز من کل علم عند اللہ سبحانہ
و قد جلد تجہ من عندہ مثل ما قد جعل الآیات تجہ من عندہ . » ^{شہر} آن مظلوم کہ در از خرنیہ علم ^{آسی}

بجمع جناب میرزا علی اکبر از منتسبین نقطه علیه بحسب آله و رحمته و جناب آقا ابوالقاسم کاشی
 و جمع دیگر نسبت به میرزا محمدرضا شهباز نموند. یا حلاکت کاشی است که تو حاضر است آنکه اشهر را
 مستیظ کند درده بخواند از چه دیده و لکن مکرر شده بدین معانی لعلک تشخذه لنفسک فی جناب القدر
 مقاماً رفیعاً و همچنین آقا سید ابراهیم که در باره اش از تم نقطه اولی از سیر کلمات جابر قوله تعالی
 «ان یا خلیل فی الصف و ان یا ذکری فی الکتب من بعد الصف و ان یا اسمی فی البیان»
 اشهر او و دیان را ابوالشور و ابوالد و در نامه دیده حال انصاف ده که بر این مظلومها چه وارد شده
 مع آنکه یک در خط مشغول و دیگر بر او وارد بار بر عمر الله به اعمای عالمی که تم حین میکند از
 ذکرش قدر در عصمت نقطه اولی نفس کشنده ملاحظه نما چه ظاهر گشته و مکرر بر این مظلوم از حجت و ساله
 در در صحار و جبال ساکت بود و بسبب بغیر از غم که در آنها در بیابانها دیدند رجوع به ارباب سلام نمود
 میرزا محمدرضا علی ناصر شتی بحضور آمد و امام محمد باقر علیه السلام در باره عصمت آنحضرت که فرموده حق
 جمیع اقطار را اخذ نمود سبحان الله چگونه زهر شدند که به این خبیثت اعظم متک جتند باری
 از حق می طلبیم که عاقلان و توفیق بخش بر توبه و انابه الله هو الموفق بحکیم و جناب دینار علیه السلام
 و رحمته بحضور فائز مطابق آنچه از تم نقطه اولی ظاهر شد نسأل الله ان یؤید العافین علی التوجه
 و المعرضین علی الاقبال الی شطره و المنکرین علی التصدیق علی هذا الامر الی اذ ظهر نطق
 الاشیا کلماتی من کان مکنوناً فی کثر العلم و مرقوماً من استلم الاصلی فی الکتب و الصف و التبر

والالواح در این مقام لازم شد احد شیر در در شانزدهمین بار که شتر زه بعین عکا وارد شده
ذکر شود لعنکات تخذ یا هادی الی الصدق طریقاً و الی الله سبیلاً .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

« ماورد فی فضل عکا و حبس و عین البقراتی بعکا »

حدیثنا عبد العزیز بن عبد السلام عن النبی صلی الله علیه وسلم انه قال ان عکا مدینه باشام
قد اخصها الله برحمته و قال ابن سعد رضی الله عنه ان النبی صلی الله علیه وسلم قال الا ان افضل
السواحل عسقلان و ان عکا افضل من عسقلان و فضل عکا علی عسقلان و علی جمیع السواحل کفضل
محمد علی جمیع الانبیاء الا ان خبرکم بمدینه بن جبلین فی الشام فی وسط المرح یقال لها عکا الا
وان من دخلها راغباً فیها و فی زیارتها غفر الله له ما تقدم من ذنبه و ما تأخره و من خرج
منها غیر زائر الا لم یبارک الله له فی خروجه الا و ان فیها عیناً یقال لها عین البقر من شرب
منها شربة ملا الله قلبه نوراً و آمنه من العذاب الا کبر یوم القيامة .

و عن انس بن مالک رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم ان فی اسواق
مدینه معلقة تحت ساق العرش یقال لها عکا من بات فیها رابطاً احساباً بالله تعالی
کتب الله له ثواب الصابرين و القائمين و الراکعین و الساجدين الی یوم القيامة .

وقال صلى الله عليه وسلم ألا أخبركم بمديته على شاطئ البحر بمضار حسن بياضها عند الله
 تعالى يقال لها عكلاء وإن من قرصه برغوث من برغيشها كان عند الله أفضل من طعنة نافذة
 في سبيل الله ألا وإن من أذن فيها كان له مد صوته في الجنة ومن قعد فيها سبعة أيام مُقابل
 العدة وحشره الله مع النخضر عليه السلام وأمنه الله من الفزع الأكبر يوم القيامة وقال صلى الله
 تعالى عليه وسلم ألا وإن في الجنة ملوكاً وساداتٍ وقرراء عكلاء ملوك الجنة وساداتها وإن
 شراً في عكلاء أفضل من ألف سنة في غيرها .

وعن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه قال طوبى لمن زار عكلاء وطوبى لمن زار زرار عكلاء طوبى
 لمن شرب من عين البقر وغتسل من ماؤها فإن الحور العين يشربن الكافور الذي في الجنة من عين البقر
 وعين سلوان وبسر زمزم طوبى لمن شرب من هؤلاء العيون وغتسل من ماهن فقد حرم الله
 عليه وعلى جسده نار جهنم يوم القيامة وعن أبي بصير عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال في عكلاء نوافل وفواضل
 ينحس الله بها من شيار من قال في عكلاء سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر ولا حول ولا
 قوة إلا بالله العلي العظيم كتب الله له الف حسنة ومحا عنه الف سيئة ورفع له الف درجة في الجنة
 وغفر له ذنوبه ومن قال في عكلاء استغفر الله غفر الله له ذنوبه كلها ومن ذكر الله في عكلاء بالغدوة والصل
 والعشي والابكار كان عند الله أفضل من نقل السيوف والرماح والسلاح في سبيل الله تعالى وقال
 رسول الله صلى الله عليه وسلم من نظر بالبحر عند الزوال وكبر الله عند الغروب غفر الله له ذنوبه ولو كان
 نبت

مثل رمل عالج ومن عدا اربعين موجة وهو كيبته الله تعالى غفر الله له ما تقدم من ذنبه وما تأخره
وقال رسول الله صلى الله عليه وسلم من نظر الى البحر ليلة كاملة كان نفضا من شهرين كاملين بين الكركن
والمقام ومن تربي في السواحل خير من تربي في غيرها والتائم في السواحل كالتائم في غيرها . انتهى
صدق رسول الله صلى الله تعالى عليه وسلم .

BAHÁ'U'LLÁH

EPISTLE
TO THE SON
OF THE WOLF

© BAHÁ'Í-VERLAG GMBH
D-6238 HOFHEIM-LANGENHAIN - 1982-139
ISBN 3 87037 908 1